JEFFREY LONG, M. D.
PAUL PERRY

THE # 1 NEW YORK TIMES BESTSELLER

giải mã tâm linh

Sự sống sau cái chết
Linh hồn - có hay không?

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

GIẢI MÃ TÂM LINH

GIẢI MÃ TÂM LINH
Sự sống sau cái chết, Linh hồn có hay không?

Tác giả: JEFFREY LONG, M.D. & PAUL PERRY

Lê Tuyên dịch - Lê Gia hiệu đính

Gửi tặng hàng nghìn người đã chia sẻ những trải nghiệm phi thường của họ cùng chúng tôi trong suốt những năm qua, và gửi tặng những ai sẽ chia sẻ cùng chúng tôi trong tương tai. Các bạn là những bậc thầy vĩ đại nhất.

Gửi tặng những nhà nghiên cứu về trải nghiệm cận tử, trước đây và cả sau này.

Gửi tặng Jody Long, nếu không có những nỗ lực của anh thì chúng tôi đã không hoàn thành được cuốn sách này.

GIỚI THIỆU

Năm 1984, tôi tình cờ đọc được khái niệm về Trải nghiệm Cận tử (TNCT) trong một tạp chí y học nọ. Vài năm sau, tôi lại nghe vợ của một người bạn kể về TNCT khi cô ấy sắp qua đời do phản ứng sốc thuốc trong lúc được gây mê. Hơn mười năm sau, năm 1998, tôi bắt đầu nghiên cứu về vấn đề này và thành lập Tổ chức Nghiên cứu về Trải nghiệm Cận tử (NDERF: Near Death Experience Research Foundation) và trang web NDERF.org ra đời từ đó.

Một trong những mục tiêu của tôi khi thành lập trang web này là thu thập nhiều TNCT rồi tổng hợp lại bằng 1 bảng câu hỏi để dễ phân loại và nghiên cứu từng yếu tố liên quan đến TNCT. Với bảng câu hỏi này, tôi có thể nghiên cứu các yếu tố độc lập trong TNCT hoặc toàn

bộ TNCT. Tôi nghĩ rằng mình phải rất nỗ lực mới có thể mong thành công phần nào, cuối cùng hóa ra tôi lại thành công trên mức mong đợi. Trong 10 năm đầu tiên, hơn 1.300 người trải nghiệm TNCT đã dành nhiều thời gian quý báu để tham gia trả lời hơn 100 câu hỏi chi tiết trên trang web NDEFR. Họ là những người đến từ nhiều chủng tộc, tín ngưỡng, và hầu như khắp mọi nơi trên trái đất.

Việc có nhiều người sẵn lòng chia sẻ TNCT của mình cùng người khác cho thấy rằng các trải nghiệm này thực sự ảnh hưởng lớn đến từng cá nhân. Họ mô tả trải nghiệm của mình bằng nhiều cách khác nhau, có người cho rằng “không thể nói được” không thể tả được “không bao giờ quên được”, “trên cả tuyệt vời”,... Hơn 95% cảm thấy TNCT của mình là “rất thật”, trong khi những người còn lại thì cho rằng “có thể thật”. Không một ai cho rằng “hoàn toàn không thật”. Một số người cho rằng không những họ đã trải qua những sự kiện rất thật mà còn xem đó là một sự trải nghiệm kỳ diệu trong đời mình. Dưới đây là chia sẻ của một người suýt chết trong một lần tự sát:

Tôi cảm thấy bình yên. Không chút đau đớn. Tôi thấy cuộc đời mình tràn ngập tình yêu của Chúa. Tôi không còn chút bận tâm nào với những gì tôi đã làm thậm chí với cả hành động tự sát vừa rồi. Sức mạnh của tình yêu thật sự đã thay đổi hành vi của tôi. Chính hồng ân của Chúa, chấp nhận hoàn toàn, và tình yêu trọn vẹn đem lại niềm vui trong tôi. Tôi tìm được tình yêu trong tôi không chỉ từ ánh sáng của Chúa rọi vào tim tôi, mà tình yêu đó chính là một phần gắn liền con người tôi. Trong tôi tràn ngập tình yêu. Tôi cảm nhận được sự hân hoan trong khoảnh khắc ấy. Tôi không thể diễn tả hết cảm xúc kỳ diệu này.

Tôi đã nghe sự mô tả như thế này từ nhiều người có TNCT. Bạn hãy hình dung xem - một trải nghiệm khởi đầu bằng nỗi khiếp sợ khi

sự sống bị đe dọa và hóa thành một sự kiện kỳ diệu và bí ẩn?

Tôi là một nhà khoa học, và vì thế NDERF của tôi cũng làm việc rất khoa học. Tại NDERF, chúng tôi nghiên cứu tất cả các yếu tố của TNCT nơi hơn một nghìn người khác nhau. Để có được kết luận chính xác chúng tôi luôn tuân thủ nguyên tắc cơ bản của khoa học là: những gì có thật sẽ không thay đổi trong mọi tình huống khác nhau.

Theo kết quả nghiên cứu từ NDERF, có một điều rất đáng lưu ý nơi nội dung TNCT. Những nghiên cứu ở đây cho thấy rằng những gì người ta khám phá qua TNCT về Thượng đế, tình yêu, kiếp sau, những khó khăn trần tục, sự tha thứ, và nhiều khái niệm khác không hề chịu sự tác động của sự thay đổi về nền văn hóa, chủng loài, và tín ngưỡng của từng cá nhân. Đồng thời, những khám phá này không phải là những niềm tin đã tồn tại trước đó, không phải là các giáo điều xưa cũ, hay bất kỳ sự hiểu biết trần tục nào. Trong một thế giới hiện đang tồn tại quá nhiều thứ gây tổn hại đến tâm hồn con người như thế này, khám phá trên quả là một tin tốt lành. Những vấn đề của cá nhân và xã hội mà nhân loại hiện đang phải đối mặt - ma túy, nghiện rượu, trầm cảm, bạo lực, lo lắng, xung đột tôn giáo, phân biệt chủng tộc v.v... - có thể bị ảnh hưởng sâu sắc bởi một trải nghiệm phổ biến và có tác động mạnh như thế. Vì TNCT xảy ra với mọi người trên thế gian, TNCT sẽ là yếu tố tâm linh đưa chúng ta xích lại gần nhau, trải nghiệm này nhắc nhở chúng ta về tính tương tác tâm linh giữa người và người. Ít ra thì tổ chức nghiên cứu NDERF cũng góp phần nâng cao kiến thức của chúng ta về mối quan hệ tâm linh này.

Những nghiên cứu của NDEKF cũng rất đáng giá khi nó giúp chúng ta có được sự hiểu biết sâu sắc về những gì sẽ xảy ra khi chúng ta qua đời. Đã từ lâu tôi không còn tin rằng chết là chấm dứt sự tồn tại. Tôi đã dành nhiều thời gian để nghiên cứu vấn đề này. Tôi

được sinh ra trong một gia đình có truyền thống khoa học. Cha tôi là trưởng khoa Dược lý tại Đại học Iowa và đã từng được đề cử giải Nobel. Chính cha tôi và những thành viên khác trong gia đình đã giúp tôi phát huy tối đa niềm đam mê khoa học của mình. Tôi đã vận dụng khoa học để nghiên cứu hơn 1300 trường hợp chia sẻ cùng NDERF, tôi tin rằng với 9 loại bằng chứng được trình bày trong quyển sách này sẽ chứng minh một điểm chung là: có sự sống sau cái chết.

Bảng câu hỏi và những tài liệu khác trong sách này đều có trên website NDERF (http://www.nderf.org/afterlife). Bảng câu hỏi này tập trung vào các khái niệm được trình bày trong suốt quyển sách này. Do vậy tôi khuyến khích bạn đọc hết quyển sách này trước khi bạn điền vào bảng câu hỏi.

ĐIỀU GÌ XẢY RA TRONG TRẢI NGHIỆM CẬN TỬ

Trước khi tiếp tục, tôi cần phải giải thích Trải nghiệm Cận tử là gì.

Trải nghiệm Cận tử (TNCT) là những sự kiện xảy ra với một người sắp chết, hoặc chết lâm sàng. Người có Trải nghiệm Cận tử được gọi là các(cận tử nhân". Năm 1975, tiến sĩ Raymond Moddy là người đầu tiên nghiên cứu và mô tả lại một cách khoa học về Trải nghiệm Cận tử trong quyển sách tiên phong trong lĩnh vực này, cuốn Life after Life, sau đó các bác sĩ và các nhà nghiên cứu khác cũng tiếp tục nghiên cứu sâu hơn hiện tượng này.

Không có một định nghĩa nào về Trải nghiệm Cận tử được chấp nhận hoàn toàn. Nghiên cứu của NDERF định nghĩa rõ hai từ “cận tử” và “trải nghiệm”. Tôi cho rằng một người được xem là “cận tử” khi họ có nguy cơ chết nếu sự tổn hại về thể xác của họ không được khắc phục kịp thời. Các cận tử nhân thường rơi vào trạng thái hôn mê và

chết lâm sàng, có nghĩa là không còn nhịp tim và hơi thở. Còn “trải nghiệm” phải diễn ra ngay thời điểm họ sắp chết. Ngoài ra, trải nghiệm này cũng phải thật rõ ràng, không phải là những mảnh ký ức được chắp vá rời rạc.

Quyển sách này sẽ trình bày kết quả nghiên cứu của tổ chức nghiên cứu Trải nghiệm Cận tử NDERF. Nghiên cứu này là kết quả của cuộc khảo sát 613 cận tử nhân mới nhất đã điền đầy đủ vào bảng câu hỏi mới nhất của NDERF. Phiên bản này bao gồm rất nhiều câu hỏi được sắp xếp theo cấp độ trải nghiệm TNCT khác nhau. Bảng câu hỏi gồm có 16 câu hỏi về nội dung của sự trải nghiệm và là phương pháp nghiên cứu hợp lý nhất để phân biệt đâu không phải là TNCT và đâu chính là TNCT. Tất cả 613 các cận tử nhân mà tôi sẽ trình bày dưới đây đều có điểm từ 7 trở lên, là số điểm được cho là phù hợp với Trải nghiệm Cận tử. Khảo sát đầu tiên của NDERF nghiên cứu phản ứng của 413 cận tử nhân. Bảng câu hỏi điều tra theo cấp độ này đã không được sử dụng trong lần khảo sát đầu tiên.

Không có 2 Trải nghiệm Cận tử nào giống hệt nhau. Tuy nhiên, khi nghiên cứu nhiều Trải nghiệm Cận tử, chúng ta nhận thấy các yếu tố chung thường xảy ra ở TNCT. Những yếu tố này thường xảy ra theo trật tự cố định.

Các nhà nghiên cứu kết luận rằng TNCT có thể có một số hoặc tất cả 12 yếu tố sau:

1. Trải nghiệm thoát xác (OBE): linh hồn thoát ra khỏi cơ thể.

2. Dâng trào cảm xúc.

3. Xuất hiện các tình cảm tích cực mãnh liệt.

4. Đi vào hoặc xuyên qua một đường hầm.

5. Đi vào vùng ánh sáng rực rỡ huyền bí.

6. Gặp các linh hồn khác, các nhân vật huyền bí hoặc người thân và bạn bè quá cố.

7. Cảm giác không gian hoặc thời gian bị biến đổi.

8. Hồi tưởng lại cuộc đời.

9. Bước vào một thế giới thoát tục (“giống thiên đàng”).

10. Có được những hiểu biết đặc biệt.

11. Tiếp cận một ranh giới hay một rào cản.

12. Trở về thể xác dù tự nguyện hoặc không tự nguyện.

Mỗi yếu tố trên đều được mô tả một cách tỉ mỉ qua từng trường hợp cụ thể cũng như tỷ lệ sẽ các cận tử nhân đã từng trải qua yếu tố trên mà tôi đã thu thập qua hơn mười năm nghiên cứu.

1. Trải nghiệm thoát xác (Out-of-body Experience: OBE)

Tôi cảm thấy linh hồn tôi thực sự đã rời khỏi thể xác. Tôi thấy và nghe cuộc đối thoại của chồng tôi với bác sĩ bên ngoài cách xa căn phòng tôi đang nằm khoảng 40 foot (1 foot - 0,3048 mét) hướng về phía tiền sảnh. Về sau tôi thuật lại nội dung cuộc đối thoại này và điều đó khiến tôi phải sửng sốt.

Một trong số các cận tử nhân đã từng thoát xác kể lại phản ứng của bác sĩ trong giây phút không thể cứu sống được bệnh nhân này:

Sao ông lại buồn thế, sao ông lại hét lên và nguyền rủa trong phòng mổ? Ông không biết rằng tôi có thế nghe mọi lời ông nói à?

Sau đó, người này đã kể lại với bác sĩ những gì đã được chứng kiến, bác sĩ nói:

Anh nói đúng. Lúc ấy, tôi quá thất vọng, mệt mỏi và tức giận, tôi

hét lên khi chúng tôi không thể cứu được anh, tôi vừa làm vừa khóc. Anh đang chết dần, và điều tệ nhất là tôi chẳng thể làm gì để cứu anh. Từ nay trở đi, tôi sẽ phải cân nhắc những lời mình nói liên một bệnh nhân đang hôn mê, phải không? Trải nghiệm thoát xác thường là yếu tố đầu tiên của TNCT. Khảo sát của NDERF hỏi 613 cận tử nhân rằng: “Bạn có cảm thấy rằng linh hồn mình thoát khỏi thể xác không?”. Và 75.4% trả lời là: “Có”.

2. Dâng trào cảm xúc

Chẳng có cách nào để diễn tả được cảm xúc này vì ở trần gian không tồn tại thứ giống như thế. Nó trong suốt như pha lê. Cuối cùng tôi cảm thấy như mình đang về nhà. Một cảm giác gần gũi, ý nghĩa và trọn vẹn.

Dường như cảm giác này thật hơn mọi trải nghiệm của tôi trong suốt Cuộc đời mình.

NDERF đặt câu hỏi rằng: “Bạn tỉnh táo và sáng suốt ở mức độ nào trong suốt trải nghiệm ấy so với sự minh mẫn thường ngày?”. 74.4% các cận tử nhân khẳng định rằng họ: “sáng suốt và tỉnh táo hơn nhiều so với bình thường”.

3. Tình cảm tích cực mãnh liệt

Thật khó có thể giải thích. Không có từ ngữ nào có thể diễn tả được cảm xúc này, nhưng tôi sẽ cố gắng dùng một số từ như: trọn vẹn, vô điều kiện, tràn ngập tình yêu, lòng trắc ẩn, an ninh, ấm áp, an toàn, gần gũi, cảm thông, tràn ngập cảm xúc thân quen và hân hoan.

Tất cả cảm xúc mà tôi cảm nhận được là tình yêu, niềm hân hoan, hạnh phúc và tất cả các cảm xúc tuyệt vời đó đến cùng một lúc.

Tôi hoàn toàn tĩnh tại và bình an. Không hề có một chút mảy

may lo lắng nào.

Khi tôi đi vào vùng ánh sáng, tình yêu và niềm hạnh phúc tràn ngập trong tôi, không còn gì khác hơn. Tất cả rất mãnh liệt, bất tận.

Trong tôi dâng trào cảm xúc yêu thương, tĩnh tại, đó là thứ vẻ đẹp mà tôi không thể diễn tả bằng lời.

Nghiên cứu của NDERF đặt câu hỏi: "Bạn có cảm thấy an bình hay hân hoan không?". 76.2% trả lời: "An bình, hân hoan đến lạ thường". Câu hỏi khác về cảm giác đặc biệt trong suốt TNCT: "Bạn có cảm thấy vui vẻ không?" và 52,5% chọn câu trả lời là: "cảm giác vui vẻ lạ thường". Chỉ vài cận tử nhân cảm thấy sợ hãi trước TNCT. Chi tiết nội dung này được đăng tải trên website NDERF.

4. Đi vào hoặc xuyên qua một đường hầm

Cảm nhận kế tiếp của tôi là đang đi trong một lối đi ấm áp, gợn sóng và gió thoang thoảng trước cửa một đường hầm. Đường hầm có nhiều gợn sóng nhẹ với kích thước giảm và độ sáng tăng dần, khi càng đến gần thì nguồn sáng ấy rực rỡ hơn.

Chúng tôi đi rất nhanh trong đường hầm đầy các màu sắc khác nhau: xanh, vàng, trắng, xanh lục, và đỏ.

Nghiên cứu của NDERF hỏi: "Bạn có đi vào hay xuyên qua đường hầm hay bị giữ lại trong ấy không?" và 33:8% câu trả lời là: "Có".

5. Đi vào một vùng sáng huyền bí hoặc rực rỡ

Một nguồn ánh sáng trắng rực rỡ cuối đường hầm và khi những đôi cánh (thiên thần) hãy quanh tôi, tôi hòa vào nguồn ánh sáng ấy.

Một tia sáng tuyệt đẹp hút lấy tôi, ánh sáng vẫn chạm vào tôi tôi bỗng thấy sợ hãi và tôi bật khóc.

Ban đầu, ánh sáng có màu xanh lam. Sau đó, nó chuyển dần sang màu trắng, rồi trắng sữa, dìu dịu chứ không rực rỡ. Nguồn sáng ấy không gay gắt, nhưng rất thuần khiết. Thuần khiết không mang nghĩa thông thường. Thuần khiết vì bạn chưa bao giờ thấy hoặc tìm được từ nào thích hợp để mô tả.

Dường như chúng tôi bước xuyên qua một bức tường hướng thẳng vào giữa nguồn ánh sáng ấy. To lớn và trang nghiêm, kế tiếp từng linh hồn kết hợp lại thành cụm ánh sáng giống như nguồn sáng trung tâm nhưng nhỏ hơn. Lúc bấy giờ, tôi nghĩ những chùm ánh sáng ấy giống như tôi, cũng là những linh hồn liên kết lại với nhau, lạy Chúa.

Nguồn sáng rực rỡ ấy có thể ví như "hàng triệu mặt trời" nhưng không bao giờ làm tổn thương ai khi nhìn vào ấy. Các cận tử nhân mô tả lực hút của nguồn sáng ấy và mong ước được chạm vào hoặc hòa mình vào nguồn ánh sáng diệu kỳ đó. Nghiên cứu của NDERF hỏi: "Bạn có thấy một nguồn ánh sáng nào không?" và 64.6% câu trả lời là: "Có".

6. Gặp các linh hồn khác, các nhân vật huyền bí hoặc người thân và bạn bè quá cố.

Rất nhiều linh hồn vây quanh tôi, tôi có cảm giác tôi nhận ra họ. Họ như gia đình, bạn thân của tôi sẽ mãi mãi sống bên tôi. Họ giống như người thân trong gia đình. Cuộc gặp gỡ với những linh hồn này giống như sự sum họp cùng những người quan trọng nhất của một đời người sau một thời gian dài chia cách. Trong chúng tôi dâng trào tình yêu và sự hân hoan khi gặp lại nhau.

Cha tôi đứng ngay trên phải tôi, nhưng tôi không thể nhìn được hình dáng của ông. Chị gái tôi cũng đứng ngay trên trái tôi. Tôi có

cảm giác các thành viên khác trong gia đình đang ở đâu đó rất gần nhưng tôi không thể nhìn thấy họ. Chị tôi và những người khác trong gia đình tôi dường như đều đứng bên trái. Ngoài cha và chị tôi, tôi chỉ nhận ra thêm một người đó chính là bà tôi.

Tôi nghe giọng nói của mẹ tôi và con gái tôi, tôi cảm giác con gái tôi khoảng hai tuổi, nhưng tiếng gọi của con gái tôi giống như của một thiếu nữ nhưng tôi vẫn biết đó là giọng của con tôi. Hai người đang gọi tên tôi và tôi di chuyển xuyên qua một một luồng không khí rất nhanh, như có một ngọn gió cuốn tôi vút đi, một nguồn ánh sáng, chói chan và rực rỡ vụt qua, sau đó tôi thấy mẹ tôi và con gái tôi đứng bên bãi biển, con gái tôi đã thành một thiếu nữ.

Nghiên cứu của NDERF hỏi: "Bạn có thấy hoặc gặp bất kỳ linh hồn nào khác không?" và 57,3% câu trả lời là: "Có". Khi các cận tử nhân đối mặt với những người đã chết, hầu hết là người thân, bạn bè hoặc người yêu đã chết. Các cận tử nhân gặp những linh hồn rất quen thuộc, nhưng họ không thể nhớ lại đã gặp họ khi nào. Trong cuộc sống sau đó, các cận tử nhân nhận ra hình ảnh của các linh hồn mà họ đã gặp trong Trải nghiệm Cận tử của mình. Những người này có thể đã mất trước đó nhiều năm hoặc thậm chí là nhiều thập niên trước khi các cận tử nhân chào đời.

7. Cảm giác về sự biến đổi của không gian hoặc thời gian

Trước tiên tôi nhìn đồng hồ lặn của mình. Tôi đo khoảng cách mà tôi đã di chuyển bằng cách quan sát những đặc điểm và ước lượng chúng bằng kim giây trên đồng hồ. Hoàn toàn phản khoa học. Nhưng kết luận của tôi từ lúc ấy cho đến giờ vẫn là: tôi đã đo giờ trong một thứ thời gian biến đổi. Mặt đất không chuyển động theo chiều dọc; khoảng cách thì không nhất quán. Khoảng cách luôn thay

đổi, thỉnh thoảng lặp lại và sau đó ngay lập tức trở nên dài hơn hoặc ngắn hơn so với khoảng cách trước. Nhưng đồng hồ của tôi luôn chạy đúng không thay đổi. Trực giác và ấn tượng của tôi là tôi đang ở trong những miền thời gian khác nhau, một nơi mà đồng hồ của tôi không sử dụng được hoặc trở nên không còn thích hợp cho việc đo thời gian. Tuy vậy, tôi vẫn có thể nói một cách chính xác rằng tất cả chỉ diễn ra trong 1 giờ hoặc hơn.

Đối với tôi khoảnh khắc ấy dường như rất dài. Nhưng khi tôi hỏi người bạn lặn của mình rằng tôi đã hôn mê trong bao lâu, họ đoán khoảng chừng 5 hoặc 10 phút.

Dù vậy tôi cảm thấy rằng mình đã trải qua một thời gian rất dài trong một khoảnh khắc ngắn ngủi của giờ trái đất. Linh hồn tôi đã đến một nơi không tồn tại khái niệm về thời gian nhưng tôi biết rằng thời gian vẫn đang trôi qua ở trần gian.

Cả thời gian và không gian ở trần gian đều dừng lại hoàn toàn. Ngoài ra, “thời gian và không gian” của thế giới bên kia hoàn toàn tồn tại, rõ ràng và rất thật.

Vâng, trong khi tôi ở trong vùng ánh sáng, tôi không cảm nhận được thời gian như khi tôi còn ở trên trái đất. Nói cách khác, tôi không có cảm giác về bản chất của thời gian... quá khứ, hiện tại hoặc tương lai. Tất cả quá khứ, hiện tại, tương lai đều xuất hiện tại khoảnh khắc tôi ở trong vùng ánh sáng.

Nghiên cứu của NDERF hỏi: “Bạn có cảm giác rằng thời gian và không gian bị biến đổi không?”. Phần lớn 60.5% câu trả lời cho câu hỏi này là: “Có”. Một câu hỏi khác tập trung vào sự thay đổi của thời gian: “Thời gian dường như nhanh hơn phải không?” và 33,9% các cận tử nhân đã trả lời: “Mọi thứ dường như xảy ra cùng một lúc”.

8. Hồi tưởng lại cuộc đời

Tôi thấy cuộc đời tôi thoắt hiện ra trước mắt ngay khi linh hồn tôi rời khỏi thể xác, nhưng vẫn còn ở lại trong phòng bệnh. Tôi thấy từng sự kiện quan trọng trong đời mình, từ sinh nhật đầu tiên đến nụ hôn đầu đời cả những lần tranh cãi cùng cha mẹ. Tôi thấy mình ích kỷ biết bao và tôi sẽ cho đi mọi thứ nếu tôi có thể quay ngược thời gian.

Bạn sẽ trải qua những cảm xúc của chính mình và cảm xúc của những người khác đã từng bị bạn làm tổn thương, bạn cảm nhận được nỗi, đau và tâm trạng của họ. Đây là lúc bạn có thể biết được bạn thuộc loại người nào và bạn đã đối xử với người khác ra sao. Và bạn sẽ khắt khe hơn với chính mình.

Tôi không thấy những gì người khác làm cho mình. Tôi chỉ thấy những gì mình đã làm cho người khác.

Hồi tưởng lại cuộc đời là sự hồi tưởng về những sự kiện trọng đại trong đời. Cũng có thể là những mảng hình ảnh về cuộc sống ở trần gian hoặc cũng có thể là sự bao quát toàn bộ cuộc đời. Nghiên cứu của NDERF hỏi: “Bạn có hồi tưởng lại các sự kiện trong quá khứ của mình không?” và 22% câu trả lời là: “Có”.

9. Bước vào một thế giới thoát tục

Cuối đường hầm là nơi bình an nhất, nó vượt ngoài tư tưởng tượng của tôi, trong lành, thanh khiết, tràn ngập yêu thương.

Quang cảnh rất đẹp, bầu trời trong xanh, núi đồi trùng điệp, đầy hoa. Tất cả tràn ngập ánh sáng, cứ như là chính nó phát sáng chứ không phải được phản chiếu từ bất cứ thứ gì.

Không thể nào diễn tả hết vẻ đẹp này. Có cả một thành phố ánh sáng hoặc nhiều thứ giống như một thành phố trong không gian. Màu

sắc và kết cấu của mọi thứ thật đẹp... tuyệt vời.

Xa xa bên trái tôi là một dãy hoa tulip thật đẹp nhiều màu sắc. Bên phải tôi là một bức tường màu xanh lam giống màu trời.

Tôi nghe âm thanh của tiếng nhạc nhưng tôi không có từ ngữ nào để diễn tả bởi đơn giản ta không thể nào nghe được âm thanh ấy ở thế giới trần tục này. Màu sắc không hề có ở trần gian. Thật đẹp, thật bí ẩn, thật lung linh.

Nghiên cứu của NDERF hỏi: “Bạn có thấy hoặc viếng thăm bất kỳ cảnh đẹp hoặc những nơi nào khác không?”, 40,6% trả lời: “Có”. Ngoài ra họ còn đặt thêm một câu hỏi khác: “Có phải bạn đã bước vào một thế giới thoát tục không?” và 52.2% trả lời rằng họ bước vào một thế giới không giống ở trần gian.

10. Có được những kiến thức đặc biệt

Khi tôi nhìn vào mắt anh ấy, tất cả bí mật của vũ trụ đều được phơi bày. Tôi biết mọi thứ hoạt động như thế nào và tôi nhìn vào mắt anh ấy một lúc. Tôi biết được tất cả các bí mật của vũ trụ, tất cả kiến thức và mọi thứ.

Nghiên cứu của NDERF hỏi: “Bạn có cảm giác rằng bạn biết tất cả các kiến thức đặc biệt, trật tự của vũ trụ, hoặc tương lai của vũ trụ?”, 50,6% cận tử nhân chọn câu trả lời: “Có”. Một câu hỏi khác: “Đột nhiên bạn cảm thấy mình hiểu tất cả mọi thứ?” và 31,55% trả lời rằng họ dường như hiểu được mọi thứ “về vũ trụ”, và 31,3% trả lời rằng họ hiểu mọi thứ về “bản thân mình và người khác”.

11. Tiếp cận một ranh giới hay một rào cản

Thời gian trôi chậm hơn ở bên này ranh giới. Phía bên kia, thời gian trôi nhanh hơn.

Trước mặt tôi là một cánh cửa có âm nhạc phát ra và nhiều người chúc mừng tôi với niềm hân hoan, tôi biết và cảm giác như đây là nhà mình. Khi tôi bước qua cánh cửa ấy, tôi không thể quay lại được.

Tôi thấy rằng đã đến lúc tôi phải quyết định rằng mình nên quay trở lại cuộc sống hay tiếp tục đi đến cái chết. Tôi thấy một người bạn thân của mình ở đó, người này đã mất vì ung thư trước đó 2 năm và cô ta nói với tôi rằng tôi đã đi quá xa và tôi có thể đi tiếp hoặc tôi sẽ không bao giờ trở lại được. “Anh đã đi đến ngưỡng, quá xa rồi giờ anh hãy quan về và sống một đời trọn vẹn”.

Tôi không được phép bước qua ranh giới ấy. Tôi không có chọn lựa nào khác.

Nghiên cứu của NDERF hỏi: “Bạn đã đi đến một ranh giới hoặc giới hạn địa lý nào không?” và 31% trả lời là: “Có”.

12. Miễn cưỡng quay về thể xác

Tôi nhớ rằng khi tôi nhìn xuống bên dưới, tôi nói với thiên thần ở đó: “Tại sao họ không để cô ấy chết?”. Lúc ấy tôi không nhận ra rằng cơ thể mà tôi đang nhìn thấy chính là của tôi. Sau đó, bằng giọng ra lệnh, thiên thần nói: “Giờ con phải trở lại thôi...”Cô ấy phải sống”, thiên thần nói bằng giọng điềm tĩnh nhẹ nhàng. “Cô ấy có một con trai cần được chăm sóc”.

Tôi thật sự đau buồn vì mình không thể ở lại. Tình yêu thuần khiết là cách tốt nhất để mô tả các linh hồn và nơi mà tôi phải rời xa. Tôi miễn cưỡng quay về.

Tôi thấy rằng mục tiêu hiện giờ của mình là phải sống ở thiên đường hạ giới, chia sẻ những kiến thức mới này cùng mọi người. Tuy

nhiên, tôi cân nhắc đến việc nên trở lại cuộc sống hay tiếp tục đi đến cái chết. Tôi nghĩ rằng nếu tôi chọn cuộc sống, tôi sẽ phải quay trở về với thân thể bệnh hoạn vì lúc đó tôi rất yếu và các bộ phận của cơ thể tôi hầu như đã ngưng hoạt động. Về sau tôi hiểu rằng nếu tôi chọn cuộc sống, cơ thể tôi sẽ tự khắc nhanh chóng khỏe mạnh. Tôi khỏe dần không phải theo tháng, tuần, mà là qua từng ngày.

Nghiên cứu của NDERF hỏi: “Có phải bạn đã tham gia vào việc quyết định về việc quay lại thân xác của mình không?” và 58.5% trả lời là: “có”.

NHỮNG BẰNG CHỨNG THUYẾT PHỤC NHẤT

Theo tôi được biết, bằng chứng thuyết phục nhất giúp ta hiểu được những gì xảy ra sau cái chết cần phải bắt nguồn từ những người thực sự sắp chết hoặc thậm chí họ đã trải qua cái chết lâm sàng. Quan điểm hợp lý này chắc chắn được các nghiên cứu của NDERF thừa nhận. Đa số những người có Trải nghiêm Cận tử tin rằng TNCT rất thực và là bằng chứng của sự sống sau cái chết. Theo các cận tử nhân, đây vừa là bằng chứng TNCT của bản thân vừa là bằng chứng về sự sống sau cái chết.

Theo khoa học, việc chứng thực một khái niệm thường không phải từ sự quan sát hay sự nghiên cứu đơn giản, mà phải từ nhiều bài nghiên cứu độc lập với những phương pháp nghiên cứu khác nhau. Việc kiểm tra chéo giữa các nghiên cứu khoa học luôn là nền tảng cho những phát minh khoa học khác. Vì vậy, cần phải nhấn mạnh rằng những phát hiện qua các nghiên cứu của NDERF được chứng minh bởi hàng trăm nghiên cứu đã được thực hiện. Qua cuốn sách này, chúng tôi trích dẫn nhiều bài nghiên cứu về TNCT của các tác giả khác nhau. Các bài nghiên cứu này gần như luôn có những nhận

định giống nhau và dẫn đến những kết luận giống như những kết luận của NDERF. Điều này củng cố thêm bằng chứng giúp tôi có thể kết luận rằng: “Có sự sống sau cái chết”.

Dù kết quả khảo sát của chương trình Pew Forum On Religion And Public Life cho thấy rằng 74% người Mỹ tin rằng có sự sống sau cái chết, tôi cũng biết rằng niềm tin này thường được củng cố thêm bởi những người có tín ngưỡng sâu sắc. Tôi muốn nói rõ rằng tôi vừa là một nhà khoa học, vừa là một tín đồ về sự sống sau cái chết.

Tôi đã nghiền ngẫm về những gì mà tôi học được từ trường y khoa. Tôi đã nghiên cứu một cách vô vọng tại thư viện của trường y khoa về Trải nghiệm Cận tử. Đó là một ngày yên tĩnh lạ thường, và khi tôi ngồi giữa mười nghìn quyển sách và tạp chí, tôi dễ dàng chìm trong suy nghĩ. Ngay tay tôi là những bài nghiên cứu học và những khái niệm y khoa đáng tin cậy nhất trên thế giới. Nhưng khi tôi tìm hiểu chúng, tôi phát hiện ra rằng câu trả lời cho sự huyền bí về Trải nghiệm Cận tử không phải ở đây. Trong những kiến thức mà tôi góp nhặt từ cuộc sống quanh mình, từ những người bác sĩ tuyệt vời nhất thế giới, và cả các chuyên gia y tế, tôi có thể tìm ra điều quý báu giúp tôi hiểu hoàn toàn về Trải nghiệm Cận tử.

Tôi rời thư viện y khoa với câu hỏi này: “Đâu là điều cốt lõi để hiểu được Trải nghiệm Cận tử?”.

Cuối cùng tôi cũng có được câu trả lời. Nó thật đơn giản, nhưng nó đòi hỏi ta phải có cách hiểu khác biệt so với cách hiểu theo học thuật thông thường. Câu trả lời là lắng nghe và lắng nghe một cách cẩn thận những người đã từng thực sự dấn mình vào Trải nghiệm Cận tử. Chắc chắn rằng họ là một trong những nguồn tốt nhất để tìm hiểu về những gì sẽ chờ đợi chúng ta ở bờ bên kia của cái chết và

sau đó nữa. Từ khi nhận ra sự thật đó, tôi chưa bao giờ thay đổi quyết định này. Thật thế, qua những người này và qua các câu chuyện của họ, tôi có thể tìm được câu trả lời cho các câu hỏi cốt lõi liên quan đến cái chết.

Chương 1. CUỘC GẶP GỠ ĐẦU TIÊN

Người ta nên tìm kiếm sự thực, chứ không phải tìm kiếm những gì mình mong đợi_ Albert Einsteln

Tôi có mặt tại khu lưu trú y khoa của Đại học Iowa, tìm kiếm các bài báo về chứng ung thư trong thư viện. Bài báo mà tôi tìm đã được xuất bản trong tờ Journal of the American Medical Association (JAMA), một trong những tờ báo y khoa uy tín nhất thế giới. Tờ báo này được xuất bản hàng tuần và là tài liệu quý giá trong việc nghiên cứu y khoa. Và đây là những gì xảy ra vào hôm ấy, một ngày năm 1984.

Tôi bắt đầu đọc xuyên suốt cả tờ báo cho đến khi tôi đọc phần phản biện một bài báo tựa là: “To sleep, perchance to dream” (Ngủ, tình cờ nằm mơ) do Richard Blacher, thuộc Đại học Tufts tại Boston viết. Phần phản biện này là một lá thư mà Tiến sĩ Michael Saborn viết với tựa đề rất đơn giản là: “Trải nghiệm Cận tử”.

“Trải nghiệm Cận tử” là gì?, tôi suy nghĩ. Ở góc độ y khoa, không thể có bất kỳ trải nghiệm ý thức nào có thể xảy ra gần điểm chết. Tôi tự hỏi, có phải mọi người đều hôn mê khi họ sắp chết không? Có phải thuật ngữ “hôn mê” (unconscious) hàm ý là vẫn có khả năng tồn tại một trải nghiệm của tri giác có trật tự chăng?

Tiếp tục với những ý nghĩ ấy, tôi bắt đầu đọc lá thư đã làm thay đổi cuộc đời tôi.

Blacher phản biện Sabom bằng những lời bình luận về Trải nghiệm Cận tử. Ông nói rằng cái chết không là điểm đến cuối cùng. Blacher tiếp tục quả quyết rằng chúng ta có thể tránh sự hiểu nhầm về Trải nghiệm Cận tử bằng cách nghiên cứu kỹ hiện tượng này, đây là điều Sabom vừa mới thực hiện. Phản ứng của Sabom trước bài báo của Blacher khiến tôi có cảm giác như có một luồng điện chạy qua người mình.

Tôi vừa thực hiện một cuộc điều tra có hệ thống về trải nghiệm này nơi 107 người vừa được cứu sống ngay tại ranh giới giữa sự hôn mê và cái chết (như tim ngừng đập, hôn mê sâu). Phương pháp sử dụng là kỹ thuật phỏng vấn đạt tiêu chuẩn, dựa trên trải nghiệm về xã hội, tôn giáo, địa lý của mỗi người cùng với chi tiết bệnh án và thu thập mọi chi tiết liên quan từ giai đoạn bất tỉnh...

Cho đến nay tôi vẫn chưa tìm được lời giải thích y khoa xác đáng nào về Trải nghiệm Cận tử. Blacher cho rằng các trải nghiệm này là “cái chết tưởng tượng” và là dấu hiệu của sự thiếu oxy lên não kết hợp với sự hoảng loạn của bệnh nhân trong trạng thái này. Qua thực nghiệm, các bệnh nhân thiếu oxy não nghiêm trọng sẽ có trí nhớ lộn xộn, bối rối với sự suy giảm về cảm giác tột độ dẫn đến mất tri giác.

Blacher vạch ra rằng: “các bác sĩ phải đặc biệt thận trọng cân nhắc về việc chấp nhận đức tin tín ngưỡng như là một dữ liệu khoa học”. Tôi bổ sung thêm rằng lời cảnh báo tương tự sẽ được thực hiện là chấp nhận niềm tin về khoa học như là dữ liệu khoa học.

Sau khi đọc phản ứng của Sabom tôi thật sự kinh ngạc. Dù Sabom chỉ gửi một lá thư ngắn đến biên tập viên, lá thư ấy vạch ra một khía cạnh y khoa hoàn toàn mới đối với tôi. Trải nghiệm Cận tử!

Tôi chưa từng trải qua khóa đào tạo nào nói về vấn đề này. Tôi nghĩ rằng tôi đã bỏ nhỡ một môn học quan trọng và tôi cần tìm tài liệu nghiên cứu để rút ngắn khoảng cách thua sút về học thuật của mình.

Tôi tự hỏi, tại sao không có bài nghiên cứu nào chuyên sâu về hiện tượng này? Tôi ngồi lại thư viện và suy nghĩ miên man về nhữung gì tôi vừa đọc. Sau đó, tiếng gấp sách đưa tôi trở lại với thực tế. Khi ấy tôi đang nghiên cứu để trởi thành một bác sĩ chuyên khoa ung thư trị liệu bằng bức xạ - chuyên gia sử dụng bức xạ để trị chứng ung thư – và tôi không để bản thân mình bị lệch mục tiêu dù chỉ một buổi trưa.

Tôi để đề tài Trải nghiệm Cận tử qua một bên và tiếp tục công việc nghiên cứu y học của mình. Hoặc ít ra thì tôi cũng cố tiếp tục làm việc như thể không có gì xảy ra. Sau khi đọc lá thư của Sabom, dường như khái niệm về Trải nghiệm Cận tử đi theo chân tôi đến mọi nơi. Báo chí, tạp chí cũng như chương trình TV kể về những câu chuyện rằng người nào đó đã thoát ra khỏi thể xác của mình khi đối mặt với cái chết và chuẩn bị đi vào một thế giới khác.

Tôi đọc nhiều tác phẩm cổ điển về Trải nghiệm Cận tử và phát hiện ra nhiều định nghĩa rất rộng về trải nghiệm này. Thuật ngữ “Trải nghiệm Cận tử” được Tiến sĩ Raymonđ Moddy trình bày trong quyển sách đang được bán rất chạy, Life After Life, vốn là tác phẩm đầu tiên nghiên cứu rộng về vấn đề này. Năm 1997, lần đầu tiên, Tiến sĩ Moddy định nghĩa rằng Trải nghiệm Cận tử nghĩa là “bất kỳ một trải nghiệm có ý thức nào diễn ra trong suốt... một tình huống mà ở đó một người đứng bên bờ cái chết hoặc có thể bị giết chết (kể cả tình huống mà bệnh nhân được xác định là đã chết lâm sàng) nhưng sau đó được cứu và tiếp tục cuộc sống bình thường”.

Hơn một thập niên sau, Moody định nghĩa lại rằng Trải nghiệm Cận tử là “những sự kiện tâm linh sâu sắc xảy đến bất ngờ với các cá nhân tiếp cận cái chết”.

Tôi không quan tâm đến định nghĩa chính xác của TNCT, trong đầu tôi luôn xuất hiện một câu hỏi: Làm thế nào mà những người chết lâm sàng hoặc sắp chết có thể có những trải nghiệm vô cùng cụ thể như thế. Ví dụ, trong cuốn The Light Beyond của Moody, tim của người phụ nữ đã ngừng đập ngay trên bàn mổ vì bị sốc thuốc trong khi được gây mê.

Thay vì không ý thức được những gì xảy ra quanh mình, cô ta nói với Tiến sĩ Moody rằng cô ta cảm thấy “rất bình an và khoan khoái”. Sau đó hàng loạt những sự kiện cực kỳ mạch lạc bắt đầu diễn ra. Đây là những lời của cô nói về TNCT của mình:

Tôi thấy mình trôi bồng bềnh trên trần nhà. Tôi thấy mọi người đứng quanh giương rất rõ ràng, thậm chí tôi thấy cả thân xác của mình bên dưới. Tôi nghĩ thật kỳ quặc khi mọi người đau buồn với cái xác ấy. Tôi rất khỏe và tôi muốn họ biết điều đó nhưng dường như không có cách nào để báo cho họ biết được. Cứ như là có một bức màn hay tấm vách ngăn cách giữa tôi và mọi người trong phòng.

Tôi bắt đầu hiểu về một sự khởi đầu, tôi tạm gọi như thế. Không gian bị kéo dài ra và tối hơn, và tôi nhìn mọi việc qua thứ không gian kỳ quặc đó. Tôi cảm thấy bối rối nhưng vẫn rất hồ hởi. Tôi ra khỏi đường hầm và đi vào một vùng êm đềm đầy ánh sáng yêu thương. Tình yêu dâng tràn khắp nơi. Nó bao phủ lấy tôi và dường như thấm vào tận sâu thẳm trong tôi. Tôi thấy những sự kiện đặc biệt của cuộc đời tôi dần dần hiện ra trong trí óc tôi như một cuộn phim được chiếu nhanh. Toàn bộ việc này là thứ không thể mô tả được. Những người

đã chết trước đó xuất hiện bên tôi trong vùng ánh sáng - một người bạn tôi chết trong lúc học đại học, bà tôi, và cả người dì thương yêu của tôi nữa. Họ rất hạnh phúc với nụ cười rạng rỡ. Tôi không muốn quay lại, nhưng một người đàn ông trong ánh sáng đã: nói với tôi rằng tôi phải quay trở lại. Ai đó cũng tiếp lời rằng tôi chưa hoàn thành những gì tôi phải làm trong đời của mình.

Tôi quay về thế xác mình trong trạng thái lung linh chao đảo.

Đó là trải nghiệp của một người với tim ngừng đập. Có thể thế sao? Xét cho cùng thì, cái chết, được tính nghĩa đơn giản (theo từ điển Merriam - Webster online), là “sự chấm dứt vĩnh viễn mọi chức năng cần thiết cho sự sống - kết thúc sự sống”. Nhưng tôi đang đọc hàng tá trường hợp trong đó tim của họ cũng ngừng đập và họ rơi vào trạng thái hôn mê, họ kể về những sự kiện rất cụ thể với nhiều chi tiết giống nhau đến mức kỳ lạ.

MỘT CÂU CHUYỆN GÂY SỬNG SỐT

Tác phẩm của Moody và nhiều nghiên cứu trước đó về TNCT khiến tôi rất ấn tượng nhưng tôi vẫn rất ngạc nhiên vì ít có ai vận dụng khoa học để tìm hiểu nó ở mức cần thiết. Dù sao thì không phải ai cũng cố tìm kiếm câu trả lời cho câu hỏi: “Chúng ta có tiếp tục sống sau khi thể xác đã chết không?”. Tôi bắt đầu băn khoăn rằng mình có nên tham gia nghiên cứu về các cuộc hành trình sang thế giới bên kia vốn vô cùng thú vị như thế này không.

Một người bạn thời còn đi học quay về Iowa thăm tôi, chúng tôi ăn tối cùng nhau và tôi hân hạnh gặp cô vợ mới của anh ấy. Ngay lập tức, cô ấy bắt đầu nói về chứng dị ứng của mình, một chứng bệnh hóa ra rất nguy hiểm, vì cô ta đã từng bị dị ứng với thuốc trong khi được gây mê và “tim ngừng đập” ngay trên bàn mổ.

Khi kể về khoảnh khắc tim ngừng đập, giọng của cô không có chút lo sợ. Tôi quyết định thăm dò thử. Tôi nói: “Thật kỳ quặc, tôi cũng từng nghe bệnh nhân của tôi kể về khoảnh khắc đối diện với cái chết, nhưng không giống như cách nói của chị”.

Mọi người chợt im lặng. Rõ ràng là tôi đã nói sai gì đó. Tôi nhìn xung quanh và cố hỏi câu hỏi luôn ám ảnh tôi.

“Có điều điều gì đó đã xảy ra khi chị nằm trên bàn mổ trong trạng thái tim ngừng đập à?”, tôi hỏi. Lập tức cô ấy trả lời rất rõ ràng: “Vâng”. Và ngay sau đó, lần đầu tiên tôi nghe chính người trong cuộc kể về Trải nghiệm Cận tử của mình.

Trải nghiệm Cận tử của Sheila

Tôi luôn phải chịu đựng chứng dị ứng thuốc. Đó chỉ đơn thuần là sự khó chịu nho nhỏ cho đến một ngày định mệnh căn bệnh dị ứng thuốc này đem đến điều hãi hùng nhất đời tôi. Tôi nói với các bác sĩ thực hiện ca mổ cũng như các bác sĩ gây mê về căn bệnh này. Đó là ca mổ tự chọn và nó không thật sự khẩn cấp. Dù nhóm bác sĩ đã làm tất cả những gì họ có thể, tôi đã có biểu hiện dị ứng thuốc trong lúc mổ. Việc dị ứng thuốc này nghiêm trọng đến mức tim tôi ngừng đập. Ngay sau khi tim tôi ngừng đập, tôi thấy mình bay lơ lửng trên trần nhà. Tôi thấy máy EKG được gắn vào người tôi. Trên màn hình máy EKG không có dòng điện biểu diễn nhịp tim. Các bác sĩ và y tá đang điên cuồng cố gắng cứu sống tôi. Hiện trường phía dưới tôi rất hỗn loạn. Ngược lại, tôi có cảm giác rất bình an. Tôi hoàn toàn không chút đau đớn gì. Tôi cảm thấy mình trôi ra ngoài phòng mổ, rồi đến phòng trực của y tá. Tôi nhận ra ngay đây là khu vực tôi đã đến để chuẩn bị mổ. Từ trên cao, tôi dễ dàng thấy cảnh các y tá đang hối hả thực hiện các nhiệm vụ hàng ngày của mình.

Tôi ngắm nhìn các y tá làm việc một lúc, có một con đường hầm mở ra. Tôi bị hút vào con đường hầm ấy. Sau đó, tôi đi xuyên qua đường hầm và bắt đầu cảm nhận luồng ánh sáng rực rỡ cuối đường hầm. Tôi có cảm giác rất bình an. Sau khi tôi đi qua đường hầm, tôi thấy mình đang ở một nơi rất xinh đẹp và tràn đầy ánh sáng huyền bí. Trước mặt tôi là rất nhiều những người bà con thân thuộc đã chết trước đây. Đúng là một sự sum họp tràn đầy niềm vui và chúng tôi ôm lấy nhau.

Tôi nhận thấy tâm hồn tình tràn ngập yêu thương và lòng trắc ẩn. "Cô có thuốn quay lại không?" ai đó hỏi tôi. Tôi lưỡng lự trả lời: "Tôi không biết". Sau khi cân nhắc, tôi biết rằng tôi có quyền lựa chọn việc trở về thể xác hay không. Thật khó quyết định. Tôi đang ở một thế giới tràn ngập tình yêu. Ở thế giới nay, tôi biết đây mới thật sự là ngôi nhà của mình. Cuối cùng, tôi quay trở về thể xác của mình.

Tôi thức tỉnh và nằm trong phòng ICU suốt một ngày sau đó. Xung quanh tôi có nhiều đường ống và dây dẫn điện. Tôi không thể nói về trải nghiệm sâu sắc của mình. Cuối cùng, tôi trở về tiền sảnh bệnh viện, nơi trước khi ca mổ diễn ra. Đây là khu vực y tá mà tôi đã đi qua trong khoảnh khắc TNCT. Cuối cùng tôi cũng kể những gì tôi thấy trong suốt thời gian ấy của mình cho một y tá nghe. Cô y tá tỏ vẻ sửng sốt và sợ hãi. Đó là bệnh viện Công giáo. Thế nên sau đó một nữ tu sĩ được mời đến gặp tôi. Tôi kiên nhẫn giải thích về những gì tôi đã trải qua. Nữ tu sĩ lắng nghe tôi rất chăm chú và sau đó bà tuyên bố những trải nghiệm vừa qua của tôi chí là "sản phẩm của tội lỗi". Từ đó, tôi thấy rằng tôi không cần phải kể lại TNCT của mình với bất kỳ ai nữa.

Khi Sheila kết thúc câu chuyện của mình, một sự im lặng bao trùm cả bàn ăn. Tôi không nhớ mình đã ăn gì trong bữa ăn. Tôi nhớ

rằng tôi đã rất ngạc nhiên về câu chuyện này và tôi đã im lặng suốt bữa tối hôm đó. Tôi vừa nghe được một câu chuyện gây ấn tượng thật sâu sắc. Với bản năng của một con người và của một bác sĩ nội khoa, tôi tự nhủ rằng trải nghiệm này chắc chắn có thật. Trong khoảnh khắc ấy cảm nhận của tôi về thế giới hoàn toàn thay đổi. Tôi nghĩ rằng điều này đã làm thay đổi nhận thức của tôi về cuộc đời về cái chết, về Thượng đế và về thế giới mà chúng ta đang sống.

Tôi rời nhà hàng và từ buổi tối hôm đó tôi quyết định bắt tay vào nghiên cứu Trải nghiệm Cận tử. Sau đó tôi đặt ra những kế hoạch đầy tham vọng là thu thập hàng trăm trường hợp về Trải nghiệm Cận tử và nghiên cứu chúng một cách khoa học để xác định với chính mình liệu TNCT có thực không, hay chỉ là ảo giác của não.

Chương 2. TÌM HIỂU

Hãy tìm và bạn sẽ thấy.
- W P.Kinsella, Field of Dreams

Năm 1998 tôi ở Las Vegas để thực hành một số thao tác chuyên môn y khoa về xạ trị ung thư. Thập niên chín mươi là thời điểm bùng nổ Internet. Mọi người nhanh chóng bị ảnh hưởng bởi làn sóng này, và tôi cũng thế.

Dù bước đầu xây dựng trang web bằng phần mềm cổ điển với tốc độ truyền chậm, tôi quyết định xây dựng tờ báo mạng Radiation Oncology (ROOJ.com) nhằm tạo địa chỉ chia sẻ thông tin đáng tin cậy về chuyên môn y học cùng thế giới. Tôi đã tốn rất nhiều thời gian và công sức ngoài công việc chuyên môn của mình để xây dựng trang web phi lợi nhuận này, tôi duy trì nó như một phương tiện để cung cấp những thông tin đáng tin cậy cho cộng đồng cách thức điều trị chứng ung thư.

Trước khi tôi hoàn thành trang web ROOJ.com, tôi đã trở thành một chuyên gia trong lĩnh vực xây dựng trang web. Sau đó, tôi nảy ra một ý tướng: “Tạo một trang web để thu thập những thông tin về TNCT”. Bằng cách này, tôi có thể thu thập nhiều câu chuyện về TNCT từ khắp nơi trên thế giới. Việc nghiên cứu dựa trên một số lượng lớn thông tin như vậy là điều rất quan trọng vì nghiên cứu y học đòi hỏi phải tiến hành với quy mô lớn mới có được kết quả đáng tin cậy thay vì chỉ nghiên cứu trong phạm vi một nhóm nhỏ.

Tôi lập tức phát huy ý tưởng này và cải tiến công việc của những người đã làm trước đó. Hơn mười năm kể từ khi tôi nghe câu chuyện của Sheila, tôi bước sâu vào nghiên cứu lĩnh vực cận tử. Hàng trăm bài báo viết về TNCT bao gồm những ấn phẩm từ rất nhiều tạp chí y học và khoa học danh tiếng nhất trên thế giới. Tôi đọc nhiều tác phẩm của các nhà nghiên cứu về TNCT, trong đó có Tiến sĩ Moody; Melving Morse; Bruce Greyson; Michale Sabom; và Keng Ring. Tôi rất hào hứng với những câu chuyện cá nhân như câu chuyện của Betty Eadie. Tất cả các sách này phần lớn dựa trên các trường hợp nghiên cứu thực tế. Những câu chuyện cá nhân của các cận tử nhân khiến tôi có cảm giác huyền bí về chủ đề này.

So với mười năm trước, giờ đây tôi tập trung nghiên cứu nhiều hơn để tìm ra sự thật. Ý nghĩa của những trải nghiệm này vô cùng sâu xa, và tôi muốn nghiên cứu đề tài này đề xem liệu chúng thật sự có tồn tại hay không.

Internet là một phương pháp lý tưởng để tôi thực hiện nghiên cứu này. Qua website, tôi có thể tiếp cận tất cả mọi người trên toàn thế giới, những ai sẵn sàng chia sẻ Trải nghiệm Cận tử của mình. Họ không được trả thù lao khi viết về trải nghiệm của mình và họ cũng không có ý định xuất hiện trên truyền hình. Họ chỉ đơn giản kể câu

chuyện của chính mình bằng ngôn từ của mình. Tôi đưa ra hàng loạt câu hỏi để giúp các cận tử nhân thể hiện và khám phá một cách sâu sắc và trọn vẹn về những trải nghiệm lạ thường này. Những câu chuyện kể của họ giống như những dòng nhật ký gần gũi. Bằng cách thu thập những TNCT qua internet, tôi xác định được nội dung của phần lớn các trải nghiệm một cách đáng tin cậy, xác định được sự giống và khác nhau giữa chúng, và một lần nữa khám phá xem liệu tất cả TNCT là có thật hay chỉ là tưởng tượng.

Trong quá khứ, phần lớn các nghiên cứu chỉ được thực hiện trong phạm vi vài TNCT. Đó không phải là lỗi của các nhà nghiên cứu. TNCT không phải thứ dễ tìm: Dù các nhà nghiên cứu chỉ ra rằng khoảng 5% dân số Mỹ có Trải nghiệm Cận tử, nhiều người vẫn giữ bí mật hoặc cho rằng không có lý do gì để họ chia sẻ những trải nghiệm thiêng liêng riêng tư của mình với bác sĩ hoặc nhà nghiên cứu.

Một lý do đáng tiếc khiến các cận tử nhân không chia sẻ câu chuyện của mình chính là thái độ của các y bác sĩ đối với những trải nghiệm này. Tôi từng nghe nhiều câu chuyện ly kỳ mà các cận tử nhân đã kể chính xác với những gì họ đã trải qua, nhưng khi nghe các câu chuyện như thế này các bác sĩ nội khoa thường không chấp nhận những trải nghiệm này là điều bình thường. Thật vô lý khi các cận tử nhân kể về quá trình hồi sinh lại được xem là tội lỗi, lý ra họ nên ngạc nhiên về việc này hơn là chế giễu họ. Tôi là thành viên Ban giám đốc của Tổ chức Thế giới về Nghiên cứu Cận tử suốt nhiều năm. Trong các cuộc họp, tôi nghe rất nhiều câu chuyện xung quanh những rắc rối mà các cận tử nhân gặp phải khi họ cố gắng kể về Trải nghiệm Cận tử của mình cho nhân viên y tế nghe. Một trong những câu chuyện hài hước nhất là khi một bệnh nhân kể với bác sĩ của mình về TNCT trước mặt nhiều y tá. Khi bệnh nhân này kết thúc câu chuyện,

bác sĩ nhìn bâng quơ lên trần nhà và nói: “Đừng suy nghĩ nhiều về nó. Đó chỉ là sự tưởng tượng mà thôi”.

Khi vị bác sĩ ấy rời khỏi phòng, các y tá nói: “Đó không phải là hoang tưởng đâu. Chúng tôi cũng từng nghe những câu chuyện như thế này rất nhiều lần. Chính những người như ông ấy mới sống hoang tưởng. Họ chẳng bao giờ hiểu được đâu vì họ không biết lắng nghe bệnh nhân”.

Việc thu thập các trường hợp nghiên cứu qua mạng internet tốt hơn việc phỏng vấn trực tiếp. Những người có các trải nghiệm riêng tư thỉnh thoảng miễn cưỡng bị phỏng vấn, dù trang trọng hay thân mật. Họ dễ cảm thấy rằng người phỏng vấn không thật lòng quan tâm đến những trải nghiệm của họ hoặc họ cảm thấy lúng túng khi chia sẻ một trải nghiệm khác thường cùng người khác.

Ngược lại, qua khảo sát từ Internet, các cận tử nhân có cơ hội chia sẻ những trải nghiệm này như thể họ đang tâm sự với chính mình. Điều này tốt hơn việc phải vượt qua những bối rối khi phỏng vấn trực tiếp. Họ có thể mất bao nhiêu thời gian tùy ý. Các cận tử nhân cho rằng họ rất cảm kích sau khi tham dự cuộc khảo sát. Họ phát hiện ra rằng cuộc khảo sát giúp họ truyền đạt những trải nghiệm của mình một cách chính xác và khúc triết hơn.

Đó là lý do tại sao tôi cảm thấy rằng việc thăm dò bằng internet có hiệu quả cao hơn so với cách phỏng vấn trực tiếp.

Tất nhiên, tôi băn khoăn về việc tổng hợp các TNCT từ website này. Ví dụ, sao tôi có thể tin rằng những câu chuyện trên là hoàn toàn hợp lệ? Tôi suy nghĩ nhiều về câu hỏi này và quyết định dựa vào phương pháp khoa học tried-and-true để loại trừ. Loại trừ trong phỏng vấn nghĩa là hỏi cùng một câu hỏi (hoặc nhiều câu hỏi xoay quanh

một khái niệm giống nhau) nhiều lần bằng nhiều cách khác nhau. Ví dụ, trong bảng câu hỏi có một ô để kiểm tra xem người này có thực sự thoát xác không: Các cận tử nhân đánh dấu vào ô này, sau đó trả lời câu hỏi: “Bạn có trải nghiệm thoát xác không?”. Nếu chúng ta phát hiện ra sự mâu thuẫn trong câu trả lời, chúng tôi sẽ kiểm tra lại tất cả thông tin có được từ các cận tử nhân này. Sau khi có một số lượng lớn TNCT, tôi thật sự ấn tượng về tính hợp lý của những câu trả lời đối với câu hỏi loại suy của mình.

Nghiên cứu của NDERF qua internet đã từng tiếp xúc cùng các cận tử nhân chưa từng kể về Trải nghiệm Cận tử của mình với ai. Câu hỏi được đặt ra là: “Bạn từng chia sẻ trải nghiệm này với ai bao giờ chưa?” và 8,5% cận tử nhân trả lời là: “Chưa”.

Quan trọng hơn nữa là nhiều bài nghiên cứu giúp chúng ta so sánh trực tiếp độ tin cậy của việc khảo sát bằng internet với việc khảo sát truyền thống bằng giấy và bút thông qua nhóm khảo sát tham gia cả hai phương pháp. Kết quả cho thấy rằng việc kháo sát bằng internet cũng đáng tin cậy như là việc khảo sát theo phương pháp truyền thống. Điều này càng khẳng định độ tin cậy vào khảo sát của NDERF.

Tôi biết rằng tôi cần phải lắng nghe thật kỹ những Trải nghiệm Cận tử, vì thế tôi rất nhạy cảm khi hỏi các cận tử nhân về mức độ chính xác mà họ nghĩ rằng nghiên cứu của NDERF đạt được. Phần cuối của bảng điều tra qua website, tôi hỏi một câu quan trọng: “Những câu hỏi và thông tin mà bạn cung cấp là hoàn toàn chính xác?”. Trong số 613 người trả lời, có 84.5% cho rằng “Có” và 8.8% cho rằng “Không chắc chắn”, chỉ có 6.7% trả lời “Không”. Đây là sự xác nhận có giá trị nhất từ chính các cận tử nhân khi nói đến độ tin cậy của việc khảo sát qua internet do NDERF thực hiện.

Cuối cùng, kiến thức y khoa của rói giúp tôi xác định được rằng một sự kiện đe dọa mạng sống như thế có thực sự xảy ra hay không. Tôi sử dụng hệ thống chia độ Karnofsky, một phương pháp đo lường trong y khoa được sử dụng rộng rãi để đo mức độ cận tử (closeness to death). Hệ thống chia độ Karnofsky sắp xếp từ 100 (hoàn toàn bình thường) đến 10 (hấp hối) đến 0 (chết lâm sàng). Tôi cũng có thể xác định được liệu các sự kiện y học được mô tả trong TNCT có hợp lý về mặt y học không.

Trong những ngày đầu thành lập website này, tôi e rằng sẽ có những người nghịch phá hoặc lừa gạt bằng cách khẳng định rằng họ đã từng có TNCT. Tôi rất vui khi nói rằng con số này rất ít. Thứ nhất, hoàn toàn không có bất cứ ưu đãi nào về tài chính hay bất cứ lợi ích nào khác để họ phải mất thời gian điền vào bảng điều tra vừa dài vừa phức tạp để khẳng định rằng TNCT là sai. Kế đến, nếu có người cố tình điền thông tin sai lệch về TNCT thì chúng ta sẽ thấy rằng họ khó có thể trả lời chi tiết nếu họ không thực sự trải qua trải nghiệm đặc biệt ấy. Hơn mười năm qua, chúng tôi phát hiện dưới 10 trường hợp gửi thông tin sai lệch này về NDERF và ngay lập tức chúng tôi loại họ khỏi cơ sở dữ liệu của website.

Tôi cũng quan tâm đến những trường hợp nhại lại một phần hoặc toàn bộ TNCT. Điều này có xảy ra nhưng rất hiếm. Khi điều này thực sự xảy ra, những người đọc trang web sẽ tố giác ngay và chúng tôi sẽ loại bỏ nguồn thông tin này khỏi trang web. Phần lớn các độc giả của trang web NDERF đều sẵn sàng hỗ trợ nhằm đảm bảo rằng không ai có thể đăng những bài sao chép về TNCT.

Tôi cũng có những những mối bận tâm khác. Trải nghiệm Cận tử rất phức tạp và khó có thể diễn đạt bằng từ ngữ. Điều này giải

thích tại sao nhiều nhà nghiên cứu trước đây cho rằng không thể nào diễn đạt bằng lời được. Cũng dễ hiểu khi nghe các cận tử nhân kể về trải nghiệm của mình, họ thường dùng những từ như không thể diễn tả được. Tôi cũng e rằng nhiều người khó có thể thuật lại hết những gì đã diễn ra. TNCT thường là đề tài húy kỵ, không thể nói ra được? Với những lý do đó, phải chăng tôi đang phí thời gian?

Trang web về nghiên cứu Trải nghiệm Cận tử (NDERF, www.nderf.org) được đưa lên trang mạng World Wide Web ngày 30/8/1998. Tôi mãi băn khoăn rằng liệu trang web này có thành công không. Bảng câu hỏi có quá dài không? Các cận tử nhân có thực sự muốn chia sẻ những trải nghiệm của mình cùng mọi người không? Mọi người có thực sự tin vào một trang web như thế này không?

Tôi không quảng cáo về trang web này. Vài tháng sau, tôi nhận thấy rằng số lượng người truy cập vào trang web này không nhiều. Trang web này chỉ được xếp hạng 64 trong danh sách những trang web được truy cập nhiều nhất.

Tôi đã tốn hàng trăm giờ đồng hồ để làm một việc vô nghĩa sao? Cố giữ kiên trì, tôi lại tiếp tục lao vào làm việc với trang web của mình. Lúc ấy, tôi nói với vài người bạn về trang web này và tâm sự với họ rằng có quá ít người truy cập vào trang web, đó là chưa nói đến việc điền vào bảng câu hỏi. Khi tôi đề cập đến vấn đề này, vài người bạn của tôi chỉ cười và nói rằng một trong những bộ phim nổi tiếng nhất trong lịch sử có câu: "Hãy tìm và bạn sẽ thấy". Đây là câu danh ngôn cổ từ bộ phim Field of Dreams, bộ phim nói về một nông dân Iowa xây dựng bộ môn bóng chày ở nông trại của mình với hy vọng rằng những cầu thủ bóng chày bị điếc vĩnh viễn sẽ đến thi đấu.

Như bạn nghĩ, "Hãy tìm và bạn sẽ thấy" không phải là một bằng

chứng y khoa: Chúng tôi muốn có một khởi đầu khoa học hơn thế. Và tôi tiếp tục cải tiến trang web với hy vọng rằng, “Vâng, thành công sẽ đến”.

Và cuối cùng, điều đó đến thật. Đến tháng 12/1998 tôi tải xuống hai mươi hai trường hợp đầu tiên từ website này. Tôi thật sự rất vui mừng. Với mọi nỗ lực tập trung vào trang web này, giờ tôi đã có thông tin về TNCT từ người thật việc thật. Với tư cách là một nhà khoa học và là một người “luôn cần bằng chứng” như tôi, tôi thật sự cần những thông tin chuẩn xác như thế để tiếp tục nghiên cứu một cách khoa học về TNCT.

Hai mươi hai trường hợp đầu tiên này không khiến tôi thất vọng. Khi bắt đầu đọc tôi thấy rằng những trải nghiệm TNCT này rất thật. Tôi cũng thấy những yếu tố giống nhau mà Tiến sĩ Moody và các nhà nghiên cứu khác đã vạch rõ trong các công trình nghiên cứu của mình.

Việc đọc các trường hợp đầu tiên này còn thú vị hơn cả những giấc mơ đáng nhớ nhất. Tôi càng thấy rõ rằng bằng cách nghiên cứu một số lượng lớn TNCT với những lời trực tiếp từ các cận tử nhân, cuối cùng tôi có thể hy vọng tìm ra câu trả lời cho thắc mắc của toàn nhân loại rằng: Điều gì xảy ra khi chúng ta chết? Dưới đây là hai trong số hai mươi hai trường hợp đầu tiên về TNCT mà tôi rất hân hạnh nhận được qua trang web NDERF:

Trải nghiệm số 16: “Tôi cảm thấy như thể mình đang như bay trên tường”.

Năm 1963, một chàng trai trẻ lạc tay lái và đâm xe vào một bức tường gạch. Anh ta bị thương nặng, gãy xương mặt và xương hàm. Trong tình trạng tồi tệ như vậy, anh ta ngồi trên một thảm cỏ ẩm ướt

gần chiếc xe bị hư hỏng nặng và sau đó anh rơi vào tình trạng hôn mê. Như bạn đã đọc ở trên, hãy lưu ý về sự tĩnh lặng mà anh ta mô tả cũng như trải nghiệm về sự thoát xác đầy quyền năng dường như cho thấy rằng anh ta hoàn toàn bình thường dù anh ta đang bị tai nạn rất nặng. Đây là câu chuyện của anh ta:

Cách đây vài năm, tôi bị một tai nạn xe hơi rất nghiêm trọng. Vô lăng đập mạnh vào mặt tôi. Tai nạn xảy ra trong một cơn bão, và tôi cố chạy trốn cơn bão rồi xe đã đâm vào tường gạch.

Khi tai nạn xảy ra tôi hoàn toàn rất cảnh giác và sau đó cơn đau bắt đầu tỏa khắp gương mặt tôi. Tôi chạy ra khỏi xe và nằm xuống, hy vọng sẽ đỡ hơn, nhưng tôi chẳng thấy khá hơn. Cuối cùng, tôi bất tỉnh. Khi tỉnh dậy, tôi không thể thấy được gì bởi gương mặt tôi đã bị băng bó, nhưng tôi biết mình đang ở trong bệnh viện và tôi đang nằm trên giường.

Tôi không biết mình đã nằm ở đó bao lâu, nhưng tôi có một cảm giác khác biệt là tôi đang thoát ra khỏi thể xác của mình. Tôi thấy cha mẹ tôi đứng cạnh bên giường, và tôi cảm nhận được nỗi đau của họ.

Thật lạ thường. Tôi không hề đau đớn. Tôi đứng cạnh cha mẹ, cố gắng an ủi họ trong khi họ đang nhìn đứa con trai thương yêu vừa được các bác sĩ xác định là đã chết. Điều đó thật khủng khiếp, nhưng tôi không thể làm được gì hơn. Tôi đứng cạnh mẹ tôi và cố gắng cho bà biết, nhưng tôi không thể vì bà không hề biết sự hiện diện của tôi. Tôi nhìn thấy thân xác của mình trên giường nhưng tôi không quan tâm những gì tôi đang thấy. Thực tế tôi cảm giác giống như đang bay trên tường.

Tôi nhận ra rằng cuối cùng người thân của tôi cũng hiểu được rằng tôi không còn đau đớn nữa dù rằng tôi còn trên trần gian hay

không. Tôi nhớ tôi đã nghĩ rằng: “Phái chăng đây là cái chết”, khi tôi thoát ra khỏi xác của mình.

Một luồng ánh sáng chiếu vào tôi, và rực rỡ hơn khi tôi bị hút lại gồm hơn. Tôi biết đây là sự chấm dứt của sự sống, và tôi không còn lo sợ gì. Nhưng khi tôi bị hút lại gần hơn một giọng nói cất lên khiến tôi dừng lại, “Không, vẫn chưa phải lúc”.

Khi điều đó diễn ra, tôi cảm thấy mình quay trở về với thể xác một cách khó khăn. Tôi thở hổn hển nhưng tôi biết rằng tôi sắp hồi tỉnh. Khi họ nói chưa đến lúc của bạn, chưa đến lúc của bạn.

Khi lần đầu tiên tôi đọc trường hợp của chàng trai, tôi cảm thấy mình rất điềm tĩnh khi anh ta mô tả khung cảnh yên bình và hoàn toàn không đau đớn như lúc anh ta vào bệnh viện. Câu chuyện của anh ta khiến tôi tò mò về nguồn ánh sáng ngăn cách giữa sự sống và cái chết, cũng như giọng nói cương quyết không cho anh ta đi xuyên tiếp vào nguồn sáng ấy.

Chàng trai hồi sinh với khả năng “trực cảm suy nghĩ của người khác” (cách gọi của anh ta) và khả năng hiểu được lý luận cảm xúc. Trực cảm, suy nghĩ của người khác có thể là một trong những trải nghiệm siêu linh. Về sau, tôi gặp nhiều trường hợp TNCT mô tả thứ trải nghiệm siêu linh này.

Trải nghiệm số 21: “Tỉnh dậy đi, Diane”

Diane gặp một vấn đề bất thường. Cô thường ngồi trên ghế trường kỷ vào buổi chiều để xem chương trình truyền hình nhiều tập, nhưng phụ nữ trẻ này dễ bị ngủ quên và khó đánh thức được. Điều này khiến Diane lo lắng và cô tâm sự cùng chồng mình nhưng anh ta không thể nghĩ ra một giải pháp nào. Cuối cùng, Diane quyết định ngồi thẳng trên ghế trường kỷ để xem ti vi thay vì nằm xuống. Nhưng

hóa ra, khi cô ta ngồi thẳng lưng, vấn đề càng trở nên tồi tệ hơn. Phía sau lưng cô, cách ghế trường kỷ 5 foot, là ống dẫn khí đốt bị hở khiến lượng khí thoát ra trong phòng đủ để giết chết cô. Diane sẽ chết thật nếu không có sự xuất hiện của người bà quá cố kêu gọi cô quay về trong suốt TNCT. Đây là những dòng tóm tắt câu chuyện này:

Tôi ngồi trên ghế trường kỷ và bắt đầu xem chương trình truyền hình nhiều tập, và kế đến tôi biết rằng có ai đó kêu tôi dậy. Tôi nghe ai đó nói với tôi rằng: “Tỉnh dậy đi, Diane, con phải tỉnh dậy ngay”.

Khi Diane mở mắt ra, cô nhìn thấy người bà đã mất lúc cô lên 3 tuổi. Bà mỉm cười và nói với Diane rằng hãy tỉnh dậy và đi theo bà để được an toàn. Khi Diane đi theo bà, Diane nhận ra rằng mình đang thoát xác và thể xác của mình đang nằm lại trên ghế trường kỷ. Diane không hề sợ hãi khi nhìn thấy xác bên dưới. Cô cũng không hề sợ hãi khi nhận ra rằng có hai linh hồn đang nâng cô lên, mỗi bên một linh hồn.

Trong khi thoát xác, Diane cảm thấy rất an bình và tràn ngập yêu thương. Một trong các linh hồn nói với Diane rằng cô có thể chọn ở lại với họ hoặc trở về với thể xác bên dưới. Thật khó quyết định, nhưng một linh hồn đã buộc cô chọn quay về với thể xác vì cô vẫn còn nhiều việc phải làm trên trần gian. Với lựa chọn đó Diane hít một hơi thật sâu và đầy đau đớn, rồi thêm một hơi thở khác, cho đến khi cô thức giấc và nhận ra rằng mình ngạt thở do rò rỉ khí đốt.

Không cần phải nói, sự rò rỉ ấy được khắc phục ngay sau sự cố TNCT của Diane. Tuy nhiên, trải nghiệm đó đã ảnh hưởng nhiều đến cuộc đời của cô. Đây là một đoạn mà Diane đã viết:

Trải nghiệm ấy đã dạy rằng tôi cần phải biết mọi thứ. Chúa đã tạo ra nó và vì thế chúng ta sẽ biết mọi thứ khi chúng ta chết.

THẾ GIỚI CÙNG THAM GIA

Hai mươi hai trường hợp đầu tiên này đã thu hút toàn thế giới cùng tìm đến trang web NDERF. Sau gần một thập kỷ từ khi thành lập NDERF, hàng trăm lá thư từ các độc giả đã gửi về bày tỏ lòng tri ân về ý nghĩa của những câu chuyện này. Tôi nhận nhiều e-mail từ các bệnh nhân ung thư và cả những người bệnh trầm kha. Họ cảm thấy hoàn toàn thoái mái và an ủi khi biết rằng cuộc sống vẫn tiếp diễn sau khi họ chết.

Đến giờ, có hơn 20 ngôn ngừ khác nhau được chia sẻ trên trang web NDERF. Độc giả từ hơn 110 quốc gia đã nghiền ngẫm hơn 300,000 trang mỗi tháng trên trang web của chúng tôi.

Thoạt tiên, tôi đắn đo rằng sự đa dạng ngôn ngữ sẽ là một vấn đề. Những TNCT đến từ khắp nơi trên thế giới bằng nhiều ngôn ngữ khác tiếng Anh nên cần phải được dịch sang tiếng Anh, trong khi kỹ năng dịch thuật trực tuyến sang tiếng Anh lại không chính xác. Tôi chỉ đủ thời gian phân tích những trải nghiệm gửi từ những người sử dụng tiếng Anh, đó là chưa kể đến việc cần phải tìm người chuyển ngữ.

Sau đó Jody đã cứu nguy tình trạng này. Cô là một luật sư rất quan tâm đến lĩnh vực tâm linh và xem đó như một môn khoa học. Chúng tôi gặp nhau trước khi tôi đến Tacoma, Washington vào năm 2000. Tại cuộc gặp lần đầu tiên ấy, tôi nhận thấy rằng Jody có một tinh thần rất mạnh mẽ, và công việc nghiên cứu về Trải nghiệm Cận tử này đã hấp dẫn cô. Cô không hiểu nhiều về TNCT nhưng càng ngày cô càng tỏ ra thích thú khi tôi kể về những trải nghiệm hiện đang được gửi về về trang web. Với cái nhìn sắc bén của một luật sư, Jody kiên quyết theo đuổi lĩnh vực này.

Jody nói: “Thật ngạc nhiên. Tất cả đều là sự thật”.

Một trong những điều khiến Jody quan tâm là liệu những TNCT có chịu sự ảnh hưởng của sự khác nhau về nền văn hóa không. Cô truy cập vào những bài viết về TNCT của những người ở nhiều đất nước khác nhau, và nhận ra rằng cô có thể trả lời được ngay câu hỏi của mình. Jody cần phải tìm người dịch trang web để bổ sung kiến thức này. Hơn 250 người sẵn sàng dịch các tất cả ngôn ngữ được nói trên toàn thế giới. Với sự trợ lực cần mẫn của Jody, mọi người dễ dàng truy cập cả bằng tiếng Anh lẫn các ngôn ngữ khác về TNCT trên trang web này.

Biên tập viên của trang web NDERF chỉ sửa lỗi chính tả và ngữ pháp, loại bỏ những thông tin cá nhân đặc biệt, và xóa đi những lời bình thô tục về tổ chức đặc biệt này. Ngoài những thay đổi thông thường, tất cả TNCT mà độc giả xem trên web là những trải nghiệm thực sự được viết bằng chính ngôn từ của người thật việc thật.

NHỮNG PHÁT HIỆN LÝ THÚ

Qua việc ngiên cứu hàng nghìn câu chuyện kể chi tiết của các cận tử nhân, tôi thấy bằng chứng dẫn đến một kết luận gây sửng sốt là: TNCT cung cấp bằng chứng khoa học rất thuyết phục về sự tồn tại của sự sống sau cái chết.

Vâng, những gì bạn đọc ở trên là hoàn toàn đúng. Tôi đã nghiên cứu hàng nghìn TNCT. Tôi thận trọng cân nhắc những bằng chứng TNCT hiện hữu liên quan đến sự tồn tại của sự sống sau cái chết. Tôi tin chắc rằng có một cuộc sống tồn tại sau khi thể xác đã chết đi.

Với nghiên cứu này, tôi hoàn toàn đồng ý rằng Trải nghiệm Cận tử là một lối thoát khỏi cuộc sống này để bước vào một cuộc sống khác. Như một cận tử nhân nọ đã tuyên bố: “Tôi thấy nhiều màu sắc thật sặc sỡ khiến tôi ngỡ như pha lê, tôi hoàn toàn tin rằng có sự sống

sau cái chết và điều đó thật tuyệt bởi nó khiến tôi không còn sợ hãi khi đối mặt với cái chết nữa".

Quyển sách này trình bày kết quả xuất sắc của một nghiên cứu khoa học lớn nhất từ trước đến nay về TNCT. Trong nghiên cứu của NDERF, chúng tôi phân tích nội dung của hơn 1,300 TNCT. Nhìn chung, các nghiên cứu khoa học về TNCT trước đây chỉ xem xét tối đa vài trăm trường hợp. Với sự thận trọng này, chúng tôi đã phân tích 12 yếu tố của Trải nghiệm Cận tử. Chúng tôi quan sát, nghiên cứu rất sâu vào những câu chuyện kể của các cận tử nhân, chúng tôi tìm thấy một số câu trả lời cho câu hỏi muôn đời về sự sống sau cái chết.

Với vai trò là một bác sĩ chuyên khoa ung thư về xạ trị, khoa học đã bao trùm lấy cuộc đời tôi. Tôi phải phát thuốc đúng liều lượng để tiêu diệt những tế bào ung thư. Chỉ có vài lĩnh vực y khoa khác đòi hỏi độ chính xác cao như thế. Tôi yêu thích công việc tôi làm và tôi đưa tình yêu khoa học vào các mảng khác trong đời mình. Dữ liệu và kết luận mà bạn đọc ở đây đều được dựa trên những nguyên tắc khoa học mà tôi từng lĩnh hội được.

Thật thiếu sót nếu tôi không nói thêm rằng kết luận khoa học này đã ảnh hưởng sâu sắc đến lòng trắc ẩn của tôi. Thỉnh thoảng các bệnh nhân ung thư của tôi biết về nghiên cứu TNCT này, họ thường hỏi tôi rằng chuyện gì sẽ xảy ra khi họ chết. Nếu họ hỏi, tôi sẽ tự tin nói với họ về những bằng chứng cho thấy rằng có sự sống sau cái chết mà tôi đã nghiên cứu miệt mài hơn mười năm qua. Tôi tin rằng những gì tôi nói sẽ giúp họ dễ dàng đối mặt với căn bệnh hiểm nghèo đe dọa mạng sống bởi họ được động viên và thêm phần hy vọng.

Khi phân tích những khám phá trong nghiên cứu của NDERF, tôi có được chín lý do để chứng minh được sự tồn tại của sự sống sau

cái chết. Mỗi bằng chứng đều có kèm theo một lời bình ngắn. Trong Chương 9 của quyển sách này, tôi phân tích kỹ từng bằng chứng để bạn hiểu tại sao tôi đưa ra được kết luận này: Có sự tồn tại của sự sống sau cái chết.

BẰNG CHỨNG VỀ KIẾP SAU

1. Ở góc độ y học, khó có thể giải thích được tại sao lại có một trải nghiệm minh mẫn, mạch lạc và chặt chẽ như thế diễn ra trong trạng thái hôn mê hoặc chết lâm sàng. Trong nghiên cứu của NDERF, cận tử được định nghĩa là cơ thể bị tổn thương đến mức cái chết chắc chắn sẽ xảy ra, trừ khi điều kiện thể chất được cải thiện được tốt hơn. Những người cận tử thường bị hôn mê hoặc có thể chết lâm sàng, không còn hơi thở và nhịp tim.

Để hiểu rằng một trải nghiệm minh mẫn trong khi chết lâm sàng là điều vô cùng kỳ diệu, ta cần phải biết rằng khi tim ngừng đập, ngay lập tức máu ngừng chảy về não. Sau khi máu ngưng chảy về não từ 7 đến 10 giây, các hoạt động thần kinh đều ngừng lại. Hoạt động của não được đo bằng máy ghi điện não đồ (EEG), đây là phương pháp đo hoạt động điện của não. Khi não ngừng hoạt động, đồng hồ hiển thị của EEG thể hiện một đường thẳng ngang, nghĩa là không còn tín hiệu hoạt động điện não.

Ở góc độ y học, tôi không thấy bất kỳ trải nghiệm có ý nghĩa nào có thể xảy ra khi sắp chết. Có phải những người sắp chết thường không còn tri giác? Có phải thuật ngữ “hôn mê” nghĩa là vẫn có khả năng tồn tại trải nghiệm tri giác có trật tự chăng? Tuy nhiên các cận tử nhân trong tình trạng ấy lại có một trải nghiệm rất thật, rất minh mẫn, rất có trật tự. Thật thế, các cận tử nhân nói rằng họ sáng suốt hơn nhiều so với trạng thái thường ngày của cuộc sống trần gian. Nhìn

chung, y học không thể nào giải thích được trường hợp TNCT xảy ra trong suốt thời gian bị hôn mê.

2. Các cận tử nhân có thể nhìn thấy và nghe được trong lúc thoát xác (OBE) và những gì mà họ chẳng kiến gần như luôn có thật. Trải nghiệm thoát xác là yếu tố đầu tiên của TNCT nơi các cận tử nhân. Trong suốt thời gian thoát xác, các cận tử nhân có thể mô tả những sự kiện mà họ không thể nhìn thấy vì họ đang trong tình trạng hôn mê hoặc vì những sự kiện xảy ra ở một nơi khác cách xa thể xác của họ. Những sự kiện này thường gồm có: chứng kiến thể xác hôn mê của mình cũng như đội ngũ y bác sĩ nỗ lực hết mình để cứu sống họ. Quan sát trên được xác nhận là có thật trong hàng trăm báo cáo.

3. TNCT thường xảy ra trong suốt khoảng thời gian gây mê, khi ý thức hoàn toàn biến mất. Trong khoảnh khắc gây mê toàn phần, trải nghiệm sáng suốt khó có thể xảy ra, đó là chưa nói đến việc sự sáng suốt đó còn cao hơn mức độ thường ngày. Khảo sát của NDERF nghiên cứu nhiều trường hợp trong trạng thái gây mê toàn phần. Trường hợp của Debora là một trong những ví dụ điển hình. Khi 13 tuổi, Debora được nhập viện để thực hiện một ca phẫu thuật nhỏ và chính sự gây mê ở đây đã khiến tim cô bé ngừng đập. Khi bác sĩ cố gắng cứu sống Debora, đột nhiên Debora cảm thấy mình thoát ra khỏi thể xác: Tim tôi ngừng đập do sự gây mê suốt ca phẫu thuật. Tôi trôi bồng bềnh trên trần nhà và tôi thấy thể xác mình đang nằm trên bàn. Các bác sĩ rất lo lắng và họ xác định rằng tôi đã chết. Tôi không hề sợ hãi, tôi đang ở bên hai nhân vật tử tế mà tôi nghĩ rằng họ là thiên thần. Họ bảo tôi đừng lo lắng, rằng họ sẽ chăm sóc tôi. Tôi nghe một ân thanh rất lạ và tôi như bị đẩy xuyên qua một đường hầm tối để đến một nguồn ánh sáng... Một phụ nữ đưa tay cho tôi, bà ta thật đáng yêu tôi cảm thấy rằng bà rất yêu thương tôi và biết rõ tôi là ai, tôi cảm

thấy thật an toàn bên bà. Tôi không biết bà là ai. Vài năm sau, mẹ tôi cho tôi xem một bức hình của bà nội tôi, người đã chết lúc sinh cha tôi. Do chính là phụ nữ đáng yêu đã đưa tay cho tôi trong đường hầm dạo trước. Trước đó tôi chưa từng gặp mặt bà!

4. TNCT cũng xảy ra với người mù lòa, và trong các TNCT này thường có cả trải nghiệm thấy được bằng mắt. Những người mù bẩm sinh hoàn toàn không thể thấy được thế giới như người mắt sáng bình thường. Đối với họ, khả năng nhìn thấy là một khái niệm rất trừu tượng. Họ chỉ biết về thế giới thông qua các giác quan: nghe, sờ, nếm và ngửi. Giấc mơ của họ cũng không có thị giác, dù có những cảm giác như nghe và sờ chạm. Không thể giải thích được cho một người mù bẩm sinh về thị giác thông qua bốn giác quan còn lại của họ. Nhưng khi một người mù có TNCT, trong khoảnh khắc đó có cả trải nghiệm về thị giác.

5. Sự hồi tưởng cuộc đời trong TNCT phản ánh chính xác các sự kiện có thật đã xảy ra trong cuộc đời của các cận tử nhân, kể cả những sự kiện đã bị lãng quên. Sự hồi tưởng này diễn ra theo trật tự trong đời sống thật của các cận tử nhân. Có thể là những mảng hình ảnh của cuộc sống đời thường hoặc xem lại toàn cảnh những sự kiện quan trọng nhất. Đây là trường hợp của một phụ nữ trẻ Ấn Độ sắp chết do bị biến chứng trong khi gây mê.

Tôi biết rất rõ những gì đang diễn ra trong đầu tôi. Tôi bắt đầu thấy những bức ảnh. Tôi nghĩ chúng có nhiều màu sắc. Dường như ai đó đang chiếu một bộ phim về toàn bộ cuộc đời tôi, nhưng quay ngược lại từ khoảnh khắc hiện tại. Những hình ảnh về gia đình tôi, mẹ tôi, cha tôi, các thành viên khác trong gia đình tôi, những người khác nữa,... đầy ý nghĩa, đầy yêu thương, chan hòa tình cảm gia đình. Tôi cảm nhận được ý nghĩa thật sự của những mối quan hệ này. Trong

tôi dâng trào tình yêu, lòng biết ơn dành cho những người đã xuất hiện trong khoảnh khắc kỳ diệu đó. Toàn cảnh cuộc đời tôi hiện lên rất rõ, từng chi tiết nhỏ, từng mối quan hệ đều mang đầy ý nghĩa đối với tôi. Lúc đầu, nó diễn ra nhịp nhàng nhưng sau đó những hình ảnh trôi qua nhanh hơn và nhanh hơn rồi giống như một cuộn phim, chiếu liên tục... Nó càng ngày càng nhanh và sau đó, tôi nghe văng vẳng trong đầu mình và một tiếng thét lớn: “Chúa là đấng tối cao”.

6. Hầu như tất cả các linh hồn xuất hiện trong suốt thời khắc diễn ra TNCT là những người thân quá cố trước thời điểm TNCT... Những linh hồn này biết toàn bộ về đời sống thường ngày của các cận tử nhân. Khi các cận tử nhân gặp gỡ với họ, hầu hết đều đã qua đời trước thời điểm đó. Ngược lại, nếu là trong giấc mơ hoặc ảo giác, những người này trông có vẻ sang động hơn nhiều. Đây cũng là điểm khác biệt giữa TNCT và giấc mơ hoặc ảo giác, điều này cũng chứng tỏ rằng TNCT là có thật.

Nhiều khi các cận tử nhân đối mặt với những linh hồn mà họ cảm nhận rất quen thuộc, nhưng họ không xác định được rõ đó là ai. Sau đó, các cận tử nhân biết rằng đó là người thân nhưng chưa bao giờ gặp trực tiếp, ví dụ như những người thân trong một bức hình cũ của gia đình.

7. Sự giống nhau về nội dung TNCT nơi trẻ nhỏ và nơi người lớn chứng tỏ rằng nội dung của TNCT không chịu ảnh hưởng bởi các đức tin tồn tại trước đó. TNCT nơi trẻ nhỏ, thậm chí dưới sáu tuổi, mang những chi tiết giống như các chi tiết TNCT nơi người lớn. Đây là bằng chứng cho thấy rằng Trải nghiệm Cận tử là có thật và đó không phải giấc mơ hay ảo giác. Tại sao? Vì hầu hết trẻ nhỏ không bao giờ được biết về Trải nghiệm Cận từ như người lớn. Chúng có thể không biết gì về việc hồi tưởng cuộc đời, đường hầm, trải nghiệm

thoát xác, hay bất kỳ yếu tố nào của TNCT. Chúng chỉ bắt đầu biết đến những điều này khi trải nghiệm này thực sự xảy ra.

Việc trẻ TNCT nơi trẻ con mang những tình tiết giống như TNCT nơi người lớn là một trong những bằng chứng thuyết phục nhất cho thấy rằng TNCT là có thật, không bị ảnh hưởng bởi những niềm tin có từ trước, không chịu ảnh hưởng bởi sự khác biệt về nền văn hóa hay các yếu tố khách quan.

8. Sự nhất quán nơi các TNCT trên toàn thế giới là bằng chứng cho thấy TNCT là điều có thật. Có một phép loại suy đơn giản mà muốn vận dụng để minh họa điểm này: Nếu các gia đình có quê quán từ Mỹ, Tây Ban Nha, và Mexicô đến Paris, họ có nhìn thấy cùng một tòa tháp Eiffel không? Câu trả lời tất nhiên là có. Chỉ một điểm khác biệt duy nhất đó là sự khác biệt về văn hóa khi mô tả kỳ quan này. Điều này cũng đang trong trường hợp mô tả TNCT. Các TNCT từ các nền văn hóa trên toàn thế giới cho thấy sự giống nhau kỳ lạ về nội dung của trải nghiệm này:

9. Các cận tử nhân bị ảnh hưởng nhiều bởi TNCT. Nghiên cứu của NDERF cho thấy rằng có nhiều thay đổi lâu dài và bền bỉ sau khi họ trải qua TNCT. Những người này thường không còn sợ chết nữa, dường như họ bắt đầu tin rằng có sự sống sau cai chết. Thêm vào đó, họ trở nên dễ cảm thông và yêu thương người khác hơn. Các cận tử nhân cũng thay đổi rất nhiều sau khi trải nghiệm, họ không còn như trước nữa, họ trở nên đáng mến hơn.

Nghiên cứu của NDERF cũng cho thấy rằng 45% các cận tử nhận được “những món quà tâm linh rất huyền bí hoặc rất đặc biệt” những điều mà họ không hề có trước khi có TNCT. Họ tiếp tục kể rất nhiều về những trải nghiệm như thế. Thomas, một người sắp chết vì

chứng loạn nhịp tim, kể câu chuyện về món quà siêu nhiên mà anh đã nhận được. Đây là câu chuyện của Thomas:

Tôi cảm thấy mình cần thiền. Khi thiền, tôi có khả năng nghe giọng nói và thấy họ (nhiều người gọi là linh hồn hay những đấng siêu nhiên): Tôi có khả năng nhận thấy tinh hoa phát tiết từ họ, tôi cảm nhận được nỗi đau của người khác và tôi có thể chữa bệnh bằng cách sờ nắn. Đôi khi tôi có siêu năng di chuyển được các vật ở khoảng cách xa.

Một trong những điều khiến tôi tò mò nhất là sự hồi phục nhanh trong vài trường hợp. Chúng tôi cũng biết đến những người bệnh rất nặng, cả thể xác lẫn tinh thần, họ tin rằng căn bệnh của họ đã được chữa lành qua TNCT. Các đặc điểm đặc biệt của TNCT khiến tôi có đủ lý do tin rằng bất kỳ ai đến được thế giới tuyệt vời bên kia cũng đều có thể đem về thế giới này một điều kỳ diệu nào đó.

CÁC BẰNG CHỨNG THUYẾT PHỤC

Mọi chứng cứ nêu trên đều chứng minh được rằng có sự sống sau cái chết. Câu hỏi quan trọng mà khảo sát của NDERF hỏi 613 các cận tử nhân rằng họ nghĩ gì về sự xác thực của những trải nghiệm này, họ quan niệm như thế nào về tính thực tế của những trải nghiệm ngắn ngủi ấy. 95,8% tin rằng TNCT của họ chắc chắn là có thật. Không một cận tử nhân nào cho rằng những trải nghiệm của họ là “hoàn toàn không có thật”.

Chúng ta phải trả lời một số câu hỏi như: Tại sao chúng ta lại tồn tại trên trái đất? Đâu là điều quan trọng đối với việc tồn tại của chúng ta trên trần gian? Có sự sống sau cái chết không? Đến lúc này tôi đã nhận hàng nghìn trường hợp tìm hiểu về TNCT, và tôi chắc chắn rằng nội dung của TNCT luôn tồn tại sự nhất quán nơi những câu trả lời

này. Những thông điệp tâm linh nhất quán nổi bật chứng tỏ một ý nghĩa cực kỳ quan trọng, không những đối với những người sắp chết mà còn quan trọng đối với tất cả chúng ta.

Sức mạnh sự thật trong nghiên cứu của NDERF chính là số lượng chính xác các trường hợp mà tôi đã kiểm tra và sự nhất quán giữa chúng. Từ những số lượng và sự thống nhất về nội dung và thông điệp, tôi tin rằng chúng ta sẽ có nhiều câu trả lời cho câu hỏi muôn thủa của loài người: "Điều gì sẽ xảy ra khi chúng ta chết?"

Nhưng đó là niềm tin của riêng tôi. Kết quả của quá trình nghiên cứu này sẽ được trình bày trong các chương kế tiếp. Bạn sẽ tin.

Chương 3. BẰNG CHỨNG SỐ 1: CÁI CHẾT MINH MẪN

Cái chết bắt đầu bằng hơi thở đầu tiên của sự sống
và sự sống bắt đầu bằng hình bóng của cái chết.
- John Oxeham

Ở góc độ y học, không thể nào có một trải nghiệm hoàn toàn minh nẫn trong khi chết lâm sàng hay hôn mê.

Xét cho cùng, chết lâm sàng nghĩa là không còn bất kỳ nhận thức hoặc cảm giác nào của một người đang sống. Nếu quan điểm trên là đúng, vậy thì làm thế nào bạn giải thích được những sự kiện như ở đây? Qua mỗi sự kiện như tim ngừng đập, xuất huyết não, và một cơn đau nhói - người ta có một trải nghiệm cực kỳ minh mẫn bất chấp sự thật rằng cơ thể họ đã rơi vào trạng thái bất tỉnh hay sắp chết.

Câu chuyện đầu tiên được thuật lại bởi một bác sĩ đang cố gắng cứu sống một bệnh nhân lớn tuổi. Bạn sẽ thấy trong bài tường thuật dưới đây, bệnh nhân rất cảm kích hành động của bác sĩ.

Sau gần hai mươi tám lần kích thích tim, tôi đã cứu sống được bà ấy. Tim bà ấy ngừng đập hơn 1,5 giờ...Tôi hôm đó, tôi đến phòng ICU gặp bà và hỏi xem bà có nhớ những gì đã xảy ra không.

Bà trả lời tôi: “Vâng, tôi đứng ở góc phòng - tôi đang trôi đi - và tôi thấy ông đang cật lực cứu sống tôi. Ông kích thích tim cho tôi và lúc đó tôi đã chết. Tôi thấy một vùng ánh sáng chói lòa, có hai thiên thần ở đó... Họ nói với tôi rằng chưa đến lúc tôi đi, tôi phải quay lại. Nhưng tôi không muốn thế? Bệnh nhân này bị xuất huyết não và té ngã xuống sân. Ông ta kể rằng ông ta có thể thấy “360 độ” xung quanh mình. Ngay lúc đó, ông ta cảm nhận sâu sắc về cái chết, ông cho rằng đó không phải là điều xấu. Ông ta kể lại:

Vài phút sau, tôi biết mình đã chết, một cảm giác ấm áp tràn ngập yêu thương bao quanh tôi, và tôi cảm thấy rất nhiều cánh tay bao bọc lấy tôi dù thể xác của tôi không còn nữa; màu sắc thật rực rỡ, mùi hương lạ kỳ... Tôi cảm giác cuộc đời tôi thật yên tĩnh diệu kỳ, tôi cảm nhận và tin rằng chỉ cỏ cảm giác là thật. Trải nghiệm về cái chết là thật và trải nghiệm của cuộc đời của tôi và thế giới trần tục ở đây là thứ lạnh lùng nặng nề và không thật.

Bệnh nhân này đã rơi vào trạng thái hôn mê suốt 3 ngày. Trong thời gian ấy, có rất nhiều bạn bè, gia đình chăm sóc anh ta. Tuy nhiên, anh ta khẳng định rằng mình đã thoát xác trong suốt khoảng thời gian đó và anh ta nghe, thấy tất cả những gì mọi người trong phòng đang làm. Anh ta thấy một phụ nữ mang một cây nến mùi oải hương vào bệnh viện và đặt vào một ngăn kéo gần giường mình. Khi tỉnh dậy, anh ta biết ngăn kệ nào chứa cây nến ấy.

Một người đàn ông nọ cũng thường có những giấc mơ tiên đoán về con người và thế giới. Anh ta không những “thấy” những sự kiện

của con cái trong tương lai, mà anh ta còn thấy cả sự thăng trầm của nền kinh tế thế giới cũng như vụ nổ hạt nhân ở Bắc Triều Tiên. Một ví dụ khác về một cái chết minh mẫn của Michelie, cô bị bạn trai của mình bắn chết gần Boston. Michelle đang trong giai đoạn chia tay với bạn trai mình tại căn hộ của anh ta, Michelle nghe một tiếng nổ lớn, cô cảm thấy nóng ran cả người, đau buốt từ phía sau gáy. Khi miệng cô đầy máu, anh ta ôm choàng lấy Michelle và nói rằng: “Tôi đã làm gì thế này?”

Michelle thoát ra khỏi thân xác của mình, và từ góc phòng cô trông thấy những người lính cứu hỏa và cảnh sát vây quanh thể xác của mình. Em của bạn trai Michelle bắt đầu gào khóc, và khi cậu bé khóc, cậu nôn vào một cảnh sát, hình ảnh đó khiến Michelle buồn cười. Sau đây là lời kể của Michelle: Tôi cảm giác rất sung sướng và tràn ngập yêu thương. Tôi thầm nghĩ: “Nếu đây là lúc hấp hối thì thật sự nó không tệ như nhiều người vẫn nghĩ”. Sau đó, tôi thấy một luồng sáng từ trên cao. Tôi bị luồng sáng ấy cuốn ra khỏi phòng. Tôi nghĩ rằng tôi chấp nhận những gì đang xảy ra, để nó cuốn tôi đi và sẵn sàng chấp nhận những gì sẽ tới. Ánh sáng càng ngày càng sáng hơn, bao trùm lấy tô... Thể xác ư, tôi không có thể xác. Thể xác tôi đã nằm lại dưới kia. Tôi nhận ra rằng cơ thể tôi đã chết nhưng linh hồn tôi vẫn sống. Linh hồn tôi giờ là thể xác của tôi. Tôi nhìn vào luồng ánh sáng ấy. Tôi thấy vài người vẫy tay chào tôi. Anh ta đang đứng ở cuối đường hầm. Tôi nghe một giọng nói của một người đàn ông. Anh ta hỏi rằng liệu tôi đã sẵn sàng chưa. Tôi cảm thấy hoàn toàn sẵn sàng. Điều đó thật là dễ chịu.

Hàng năm, trên toàn thế giới, hàng triệu TNCT diễn ra giống như thế, họ bị bất tỉnh hoặc rơi vào trạng thái chết lâm sàng, tắt thở và tim ngừng đập. Nhưng họ vẫn có những trải nghiệm cực kỳ minh mẫn về

thời gian ở cõi chết, trải nghiệm này rất rõ ràng, logic và có trình tự cấu trúc hợp lý.

Đáng kể hơn là phát hiện của tổ chức nghiên cứu NDERF cho thấy rằng ý thức và mức độ tỉnh táo trong suốt trải nghiệm này diễn ra ở mức độ cao hơn so với với thường ngày.

Nghiên cứu của NDERF hỏi: “Bạn có mức độ ý thức và tỉnh táo cao đến mức nào trong suốt khoảnh khắc cận tử so với bình thường?”. 74,34% trong số 613 các cận tử nhân trả lời rằng họ có
“một trí não minh mẫn và sáng suốt hơn bình thường rất nhiều”; 19,9% tỏ cho rằng họ trải nghiệm trong tình trạng “sáng suốt và minh mẫn bình thường”, chỉ 5,7% cho rằng “ít sáng suốt và minh mẫn hơn bình thường”.

Khái niệm về mức độ sáng suốt của trạng thái tinh thần và sự minh mẫn là yếu tố khách quan, vì thế nghiên cứu của NDERF đề nghị các cận tử nhân giải thích cảm giác này bằng ngôn từ của họ. Câu hỏi dành chó các cận tử nhân là: “Nếu bạn cho rằng mình sáng suốt và minh mẫn hơn so với bình thường trong suốt thời gian cận tử, xin vui lòng giải thích rõ hơn”. Hàng trăm cận tử nhân trả lời câu hỏi này và đây là một trong những ví dụ điển hình:

Một phụ nữ bị tai nạn xe viết:

Tôi có một cảm giác rất khác biệt, đó là không gian khác và cảm nhận khác về linh hồn... Tôi tin rằng có một loại ý thức không thuộc phạm vi suy nghĩ thông thường. Khi ấy suy nghĩ của tôi diễn ra với tốc độ ánh sáng.

Dưới đây là trải nghiệm của một người tim ngừng đập và ngừng thở:

Trong suốt khoảnh khắc bất ngờ ấy tôi cảm thấy rằng tôi chưa bao giờ minh mẫn hơn thế. Tinh thần tôi rất nhanh nhẹn ngay cả khi thể xác tôi đang trong tình trạng hôn mê.

KHÔNG GIỐNG GIẤC MƠ HAY CÁI CHẾT

Những lời tường thuật như thế này cho thấy rằng ý thức vẫn tiếp tục tồn tại sau cái chết. Để hiểu được mức độ minh mẫn khác thường trong suốt thời gian chết lâm sàng, bạn cần hiểu rõ những gì xảy ra tại thời khắc cái chết xuất hiện. Nhiều cận tử nhân rơi vào trạng thái tim ngừng đập. Trong số những người tim ngừng đập này, có khoảng 10-20% có Trải nghiệm Cận tử. Ở khoảnh khắc kinh hoàng này, ta không thể tiên đoán được ai sẽ thực sự có Trải nghiệm Cận tử và ai không.

Như đã đề cập ở Chương 2, khi tim ngừng đập, ngay lập tức máu cũng ngừng chảy về não. Khoảng 10-20 giây sau khi máu ngừng chảy về não, máy đo điện não đồ (EEG) phát tín hiệu một đường thẳng. Máy đo điện não đồ giúp đo các hoạt động ở vỏ não vốn là vùng quanh não chịu trách nhiệm về hoạt động tri giác. Sau khi tim ngừng đập, về cơ bản mọi trạng thái minh mẫn và các trải nghiệm sáng suốt và có tổ chức đều không thể tồn tại.

Với một điện não đồ phẳng, một số hoạt động điện từ ở những vùng thấp của não như thân não vẫn có khá năng xảy ra. Hoạt động điện não ở những vùng thấp của não không thể giải thích được những trải nghiệm hoàn toàn minh mẫn và sắp xếp có trật tự như các cận tử nhân đã mô tả.

Sự minh mẫn và trật tự xảy ra của các tình tiết trong TNCT cho thấy rằng TNCT không phải là một giấc mơ hay ảo giác, cũng không phải kết quả từ bất kỳ nguyên nhân suy giảm chức năng nào của não. Trong lần khảo sát đầu tiên, tổ chức nghiên cứu NDERF hỏi: “Có phải

những trải nghiệm ấy giống như một dạng khác của giấc mơ" và yêu cầu chỉ trả lời theo dạng mô tả. Nhìn chung, câu trả lời cho câu hỏi này là "Không". Điều này chứng tỏ rằng các cận tử nhân đã không nằm mơ. Điểm nổi bật của nghiên cứu này là cách dùng từ để hỏi, cách này khuyến khích các cận tử nhân dễ xác định được các yếu tố giống giấc mơ trong TNCT.

Tính minh mẫn của Trải nghiệm Cận tử trở nên rõ ràng hơn khi chúng ta xem kỹ cảm nhận được mô tả trong TNCT. Qua hàng trăm TNCT mà tôi đã đọc, cảm nhận này sâu sắc đến nỗi tôi phải tự nhắc nhở mình rằng các cận tử nhân đều trong trạng thái hôn mê hoặc chết lâm sàng ở thời điểm trải nghiệm. Màu sắc thoát tục thật đa dạng và xinh tươi. Một lần nữa, tôi đưa ra đây những ví dụ trong trang web NDERF để chứng minh về sự minh mẫn của các cận tử nhân.

Một người đàn ông ba lần trải qua Trải nghiệm Cận tử viết:

Màu sắc ở thế giới ấy thật rực rỡ, những màu sắc rực rỡ nhất trên trần gian của chúng ta chỉ giống như bùn bẩn so với sự màu sắc Chói chang và kỳ diệu nơi thiên đàng.

Một phụ nữ đã từng trải qua cơn đau tim kể lại:

Tôi muốn thấy những sắc màu ấy một lần nữa, và thật phi thường! Tôi sẽ không bao giờ giải thích được và tôi sẽ không bao giờ quên sắc thái của màu đỏ ở đó.

Một phụ nữ bị tai nạn ô tô kể:

Tôi được đưa đến một bãi cỏ tuyệt đẹp với các loại cây kỳ lạ với màu sắc sống động đến mà chưa bao giờ thấy trước đây, thật đáng kinh ngạc.

Nhà nghiên cứu Greyson là người dẫn đầu nhóm nghiên cứu về

TNCT đang xem xét mức độ minh mẫn của tri giác trong quá trình cận tử, cũng giống như tôi đang nghiên cứu về chúng trong nghiên cứu của NDERF. Tiến sĩ Greyson và các cộng sự của ông nói: "Trải nghiệm Cận tử thường mô tả trạng thái tinh thần của các cận tử nhân trong suốt thời gian xảy ra TNCT một cách rõ ràng, trải nghiệm cảm xúc của họ sống động khác thường, vượt trội hơn những cảm xúc thường ngày của họ. Trong đợt khảo sát nọ, sau khi phân tích hơn 520 trường hợp, chúng tôi nhận thấy rằng 80% cận tử nhân mô tả suy nghĩ của mình trong TNCT là "rõ ràng hơn bình thường" hoặc "rõ ràng như bình thường". Hơn nữa, trong đợt khảo sát này, họ mô tả chức năng thần kinh mạnh hơn đáng kể so với bình thường khi họ thực sự tiến gần đến cái chết hơn.

NHẠY BÉN PHI THƯỜNG

Cảm nhận trong suốt TNCT thường khác nhiều so với cảm nhận ở mặt đất. Nghiên cứu của NDERF hỏi: "Bạn có cảm nhận khác biệt so với bình thường? Cảm nhận hàng ngày bất kỳ góc độ nào, chẳng hạn như sự cảm nhận về độ sáng tối, cảnh quang, màu sắc, độ rực rỡ, tốc độ chuyển động của các vật thể...?". Trong 613 người, có 66.1% trả lời "Có", 15% trả lời "Không chắc", 18,9% cho rằng "Không". Sau đó, hàng trăm các cận tử nhân giải thích cụ thể cảm nhận của mình trong suốt TNCT mà họ cho rằng khác biệt so với khi ở trái đất. Hầu hết đều nhận xét rằng thị giác trong TNCT thật tuyệt diệu bởi nó rất rực rỡ, rõ ràng và sáng chói. Rất ít cận tứ cho rằng cảnh tượng trong TNCT ít rực rỡ hơn so với ở trái đất.

Nhiều cận tử nhân cho rằng trong TNCT họ nhìn được 360 độ, thậm chí còn hơn thế nữa. Từ 360 độ chỉ không gian hai chiều, trong khi các cận tử nhân lại nói đến cảm nhận của họ về không gian hình cầu, ba chiều, nhiều hướng cùng một lúc như trước, sau, phải, trái,

trên và dưới.

Ví dụ, chú bé Ray được bạn cho xem cú ném Judo mới. Ray bị ném mạnh xuống đất và điều này khiến đầu Ray bị va đập mạnh, cậu nằm im bất tỉnh. Cùng một lúc Ray có thể thấy mọi hướng. Chú bé đã kể lại tình huống đó như sau:

Tôi vẫn còn "thể xác" nhưng nó hoàn toàn khác. Tôi thấy cả 3 chiều không gian cứ như thể tôi không có thể xác mà chỉ là một nhãn cầu trôi bồng bềnh, tôi không thể nào diễn tả được. Tôi có thể thấy tất cả mọi chiều cùng một lúc, tuy vậy không có một hướng nào hoặc chiều nào như chúng ta thường nghĩ.

Những người có Trải nghiệm Cận tử thường mô tả những cảm nhận phi thường. Đây là bằng chứng cho thấy rằng ngoài não bộ ra còn còn có một bộ phận nào đó đảm nhiệm vai trò của thị giác trong suốt thời gian cận tử. Chúng ta sẽ khám phá thêm về khái niệm này ở Chương 5 khi nghiên cứu về thị lực trong TNCT ở người mù, kể cả người mù bẩm sinh.

Thính giác trong suốt thời gian cận tử cũng là yếu tố khác thường, nhưng không thay đổi mạnh như thị giác. Tổ chức nghiên cứu NDERF hỏi: "Cảm nhận về âm thanh của bạn có khác so với thường ngày không, ví dụ như mức độ rõ ràng, khả năng xác định nguồn âm thanh, cường độ âm thanh, âm lượng...?". Trả lời cho câu hỏi này, 46% cận tử nhân trả lời là "Có", 22% trả lời "Không chắc", 31.8% cho rằng "Không". Nhiều người tiếp tục giải thích rõ câu trả lời của mình. Dưới đây là trường hợp của Mark, một thanh niên bị tắc nghẽn động mạch tim. Các bác sĩ chuyên khoa cố gắng lắp thiết bị hỗ trợ vào động mạch của cậu, nhưng tình huống trở nên nguy cấp cần phải mổ gấp. Trong khi hồi phục sau khi phẫu thuật, tim của Mark yếu

dần và ngừng đập.

Khi các bác sĩ hối hả cứu sống Mark, cậu trải qua một cuộc dạo chơi đến một con đường tuyệt đẹp chưa từng thấy đó là một ngọn núi thiên đường. Khi bước đến đây, Mark bắt đầu nghe giọng nói dường như là “rất gần nhưng lại vọng khắp nơi”.

“Mark! Con phải trở về”.

“Trở lại à, không, không, con không thể trở về đâu”.

Giọng nói lại vang lên, “Con phải trở về, ta đã giao việc cho con, nhưng con chưa hoàn thành”.

“Không, không, làm ơn đi, Chúa ơi! Xin Người để con ở lại đây”.

Nhanh như cắt, tôi bị đưa trở về xuyên qua một vùng tối thăm thẳm. Có rất nhiều ánh chớp xung quanh tôi, từ chân đến đầu. Những ánh chớp sáng khổng lồ xuất hiện từ khắp nơi trong bóng tối. Dù rực rỡ, ánh sáng ấy vẫn không thể xuyên qua được bùng tối dày đặc khủng khiếp ấy.

Mark dần hồi phục. Sau đó, khi mô tả lại trải nghiệm của mình trên website NDERF, Mark chỉ ra rằng trong tất cả các sự kiện ấy, nổi bật nhất chính là âm thanh cực rõ ràng:

Âm thanh rõ ràng đến kinh ngạc. Giọng nói của Đấng Tối Cao dường như xuất nguồn từ một nơi rất xa, nhưng cùng một lúc và khắp mọi nơi. Những lời nói ấy không xuất phát từ miệng của những linh hồn, mà là từ tinh hoa phát tiết của họ.

Sau đây là những mô tả khác từ các cận tử nhân, họ nhấn mạnh chất lượng âm thanh trong TNCT của mình:

Tôi nghe âm thanh nhưng không phải là những âm thanh quen thuộc mà chúng ta nghe hàng ngày đằng tai. Dường như nó không

được phát ra từ khắp mọi nơi, nó chỉ đơn giản là xuất hiện ở đó. Dường như đó là sự chuyển động của gió hay một thứ gì đó. Tôi không thể mô tả được.

Rõ ràng hơn, sinh động hơn, như khi bạn ở trong một căn phòng thật yên tĩnh và lắng nghe những lời thì thầm.

Cực kỳ rõ ràng. Bình thường tai tôi không nhạy cảm lắm. Nhưng khi ấy, tôi nghe rõ mọi thứ. Cực kỳ rõ ràng.

ÂM THANH CỦA SỰ TĨNH LẶNG

Trước khi bạn cho rằng TNCT luôn mang theo âm thanh, bạn hãy suy ngẫm điều này: so với các nghiên cứu trước đây, nghiên cứu gần đây của NDERF phát hiện rằng âm thanh ít xuất hiện trong TNCT hơn. Trong nghiên cứu này, các cận tử nhân trải qua những giây phút im lặng đáng chú ý trong suốt TNCT. Và sự im lặng ấy dường như đem đến cảm giác thoải mái hơn cho tất cả các ai trải qua giai đoạn này. Một trong số các cận tử nhân kể:

Tôi rời khỏi cơ thể mình và đến một nơi có thứ âm thanh tuyệt vời của sự tĩnh lặng và tình yêu.

Một ví dụ khác, Joseph mô tả trải nghiệm của mình trong suốt thời gian bị bệnh hen suyễn tấn công dữ dội đến nỗi thuốc men không còn giá trị và anh ta bắt đầu khó thở. Joshep kể:

Tôi có cảm giác buông xuôi, nhưng tôi lại tập trung quan tâm đến một cảm giác khác. Đó là cảm giác sinh lực tràn khắp cơ thể. Tôi cố gắng chống chọi bằng cách vận dụng ý chí, nhưng nó mạnh hơn, càng mạnh hơn, và mạnh hơn nữa, cuối cùng, tôi không thể giữ được nữa. Tôi từng tự nhủ: “Mình không thể làm được gì khác hơn”.

Ngay sau đó, bốp! Sự yên tĩnh bao trùm lấy tôi và cả suy nghĩ

tôi, tôi không còn sợ hãi nữa. Một sự im lặng đến mức kỳ lạ, tôi nhận ra rằng mình vẫn đang ở đó và tôi đứng đó, (điều này thật không thể vì sự thật là tôi đã bị ngã ngược ra sau trước đó vài phút) - và sau đó tôi biết rằng mình đã chết.

Sự yên tĩnh lạ thường này dường như có sự ảnh hưởng sâu sắc. Joshep viết:

Không hề có bất cứ âm thanh nào. Đó là một sự tĩnh lặng bình an mà tôi chưa từng trải qua. Giống như chìm xuống nước, không ai gây ra một tiếng động nào, hoàn toàn tĩnh lặng.

Theo Joseph thì không thể nói đây là một trải nghiệm khó chịu, nó gần giống như "trạng thái thiền". Lúc này anh cảm thấy điềm tĩnh hơn lúc cứ lúc nào.

Những điều tồi tệ mà tôi đã gặp trong quá khứ không còn dằn vặt tôi như trước nữa.

Tất cả 5 giác quan của con người như nghe, thấy, sờ nếm, ngửi, đều được mô tả trong TNCT. Nâng cao cảm xúc, tăng cường thị giác và thính giác, tri giác nhạy bén hơn là vài khía cạnh đáng chú ý nhất của TNCT. Rõ ràng là sự cải thiện những giác quan trên không mang ý nghĩa điều trị đối với trạng thái hôn mê hoặc chết lâm sàng. Về phương diện y học, thật khó giải thích được trường hợp một ai đó có tri giác nhạy bén hơn khi đến bên bờ vực của cái chết. Những trải nghiệm này không phải là những giấc mơ hoặc những ảo giác từ một bộ não chết. Trải nghiệm Cận tử là có thật. Không có một trải nghiệm biến đổi tri giác nào có thể minh mẫn và nhạy bén, được sắp xếp có trật tự như trong TNCT. Nghiên cứu của NDERF và những nghiên cứu được công bố trong lĩnh vực này đều chứng tỏ khuôn mẫu nhất quán về sự nâng cao khả năng tri giác và nhận thức. Điều này khiến

nhiều người gọi trải nghiệm này là “cái chết minh mẫn”.

NGƯỜI HOÀI NGHI: CÁC CẬN TỬ NHÂN CÓ THỂ KHÔNG THỰC SỰ “CẬN TỬ”

Vẫn còn một số nhà khoa học không tin vào “cái chết minh mẫn”. Một số cho rằng trong các nghiên cứu về Trải nghiệm Cận tử trước đây, người ta định nghĩa về cận tử quá sơ sài, kể cả những trường hợp thể xác không thực sự sắp chết. Những người hoài nghi cho rằng các nghiên cứu về TNCT kể đến cả những trường hợp không thực sự cận tử. Trải nghiệm minh mẫn sẽ được giải thích bằng thực tế rằng những người này không thực sự chạm đến cái chết.

Trong nghiên cứu của NDERF, chúng tôi rất thận trọng cân nhắc kỹ nhiều vấn đề. Nghiên cứu này chỉ xét đến những người kể lại những tình huống đe dọa mạng sống xảy ra vào thời điểm TNCT. NDERF định nghĩa những tình huống như vậy rất khắt khe, chỉ xét đến những tình huống sức khỏe thể chất bị đe dọa ở mức độ nghiêm trọng, chắc chắn cái chết sẽ xảy ra nếu không có một sự tác động tích cực nào đến tình trạng của bệnh nhân. Nhìn chung, các cận tử nhân đều kể về việc cơ thể bị thương nặng đến mức họ bị hôn mê sâu và rơi vào tình trạng chết lâm sàng. Nghiên cứu của NDERF sẽ loại các trường hợp không phù hợp với định nghĩa trên.

Một trong những lời “giải thích” hoài nghi về TNCT là sự giảm oxy máu. Sự giảm oxy máu có nghĩa là lượng oxy trong máu và các mô trong cơ thể người, kể cả não bộ, bị giảm thiểu. Sự giảm oxy máu có thể xảy ra ở nhiều bệnh trạng, gồm có tim ngừng đập và những căn bệnh nguy hiểm khác dẫn đến hôn mê.

Hầu hết các bác sĩ đều biết đến triệu chứng của chứng thiếu oxy máu, có thể là nhức đầu, rối loạn, giảm trí nhớ, và mệt mỏi. Trong tình

trạng xấu, chứng giảm oxy máu có thể gây rối loạn chức năng và cuối cùng rơi vào tình trạng hôn mê. Nếu bạn đã từng đột ngột thở ngắn vì bất kỳ lý do gì, có thể bạn đã có triệu chứng về sự thiếu oxy máu. Nếu thế, trừ khi chứng thiếu oxy máu của bạn quá nặng đến nỗi đe dọa tính mạng, tôi tin chắc rằng những gì bạn đã trải qua không là gì cả so với những yếu tố của TNCT. Hầu hết các cận tử nhân không bao giờ có trí nhớ bị lộn xộn, trong khi đây lại là dấu hiệu điển hình của chứng thiếu oxy máu. Thực tế TNCT là thứ rất minh mẫn và có trật tự, nó không thể xảy ra tại thời điểm mắc chứng thiếu oxy máu nghiêm trọng.

PHẢN ỨNG VỚI "YẾU TỐ OPRAH"

Những người nghi ngờ còn có sự quan tâm chính đáng khác là: liệu nội dung về TNCT được gửi đến cho chúng tôi có bị ảnh hưởng bởi những kiến thức mà các cận tử nhân có trước đó về TNCT không. Vài nhà nghiên cứu bậc thầy gọi đây là "Yếu tố Oprah" (bị ảnh hưởng bởi chương trình truyền hình của Oprah Winfrey được thực hiện nhằm nâng cao kiến thức về TNCT cho cộng đồng).

Lý luận của những người hoài nghi là: "Nếu các cận tử nhân đã biết về TNCT trước thời điểm trải nghiệm, điều này có ảnh hưởng đến nội dung họ chia sẻ với chúng ta về TNCT không?"

Trước khi xuất bản quyển Life after life của Tiến sĩ Raymond Moody được xuất bản năm 1975, điều này không thể xảy ra vì gần như không ai biết đến các tình tiết của TNCT.

Tôi quyết định thực hiện một cuộc nghiên cứu để tìm hiểu xem liệu yếu tố Oprah có ảnh hưởng sâu sắc đến nội dung chia sẻ của các cận tử nhân không. Nghiên cứu này rất đơn giản. Tôi so sánh câu trả lời của 21 câu hỏi điều tra trong đợt điều tra lần đầu dành cho những

người có TNCT trước năm 1975 và với câu trả lời của những người có TNCT sau năm 1975.

Kết quả thật đáng ngạc nhiên. Các tình tiết giống nhau xuất hiện ở cả hai nhóm, trước 1975 và sau 1975. Ngoài ra, các yếu tố giống nhau này xuất hiện ở tần suất như nhau. Sự nghiên cứu này cho thấy rằng nội dung của TNCT không hề bị ảnh hường của những kiến thức có trước về TNCT.

Một nghiên cứu khác mang tính thuyết phục cao hơn do Geena Athappilly thực hiện năm 2006. Cô xem xét 24 trường hợp TNCT được ghi nhận trước năm 1975, trước khi cuốn Life after life được xuất bản, so sánh với nhóm 24 cận tử nhân sau 1975. Nghiên cứu này cho thấy rằng hai nhóm TNCT này, dù xảy ra ở hai thời điểm khác nhau nhưng chỉ có một điểm khác nhau là: các TNCT sau năm 1975 kể nhiều hơn về đường hầm. Tác giả kết luận rằng: “Những dữ liệu này thách thức giả thuyết cho rằng TNCT, về căn bản, là do ảnh hưởng của trào lưu văn hóa đang thịnh hành”.

Yếu tố Oprah được đề cập đến trong nhóm câu hỏi nghiên cứu của NDERF qua câu hỏi: “Bạn có từng biết về TNCT trước khi bạn thực sự trải qua TNCT không”. 66,4% trả lời “Không”, điều này thực sự khiến tôi ngạc nhiên vì tỉ lệ phần trăm quá cao.

Tôi đã đọc hàng nghìn trường hợp với các bằng chứng thuyết phục về cái chết minh mẫn. Kết luận duy nhất tôi có thể rút ra là: “Tinh thần rời khỏi thể xác ngay khi chết”.

Tôi biết kết luận này là vô lý về mặt khoa học - rằng chết không có nghĩa là kết thúc đời người như mọi người vẫn nghĩ. Tôi tin rằng trải nghiệm sáng suốt và có ý thức khi chết lâm sàng là một trong những bằng chứng thuyết phục cho thấy rằng tinh thần vẫn tồn tại sau

khi thể xác đã chết. Đây là một trong những bằng chứng thuyết phục nhất về sự sống sau cái chết.

Chương 4. BẰNG CHỨNG SỐ 2: SỰ THOÁT XÁC

Để cảm nhận được sự thiêng liêng trong đời sống
hàng ngày, chúng ta cần nhớ rằng chúng ta
là những linh hồn trú ẩn trong thể xác con người.
- Barbare De Angelis.

Trải nghiệm thoát xác (Out of body, OBE) là yếu tố đầu tiên xuất hiện ở nhiều TNCT. Theo cách chúng tôi đã định nghĩa, sự thoát xác có nghĩa là “sự tách rời tinh thần khỏi thể xác”. Cách hiểu này thật đơn giản. Những người có trải nghiệm thoát xác (TNTX) kể rằng khi họ đang ở trạng thái hôn mê, dù nhịp tim của họ đã ngừng nhưng họ vẫn có thể trông thấy được các hoạt động trần tục, các sự kiện thường ngày. Người có TNTX có thể nhìn thấy thể xác đang hôn mê của mình, kể cả sự hối hả của đội ngũ y bác sĩ đang cố gắng cứu sống họ.

Hơn nửa số cận tử nhân thực sự có TNTX, họ nghe được, thấy được những sự kiện đang diễn ra tại thời điểm đó. Linh hồn thường bay lên phía trên thể xác. Nếu trần nhà là độ cao tối đa của gian phòng thì linh hồn này không thể nào bay vượt quá trần nhà, ít nhất là vào lúc ban đầu, và các cận tử nhân thường tả rằng họ bay lơ lửng trên góc trần. Hiếm thấy trường hợp nào mô tả rằng linh hồn họ bay lơ lửng ngang bằng với thể xác của họ, và rất ít trường hợp mô tả linh hồn họ bay xuống bên dưới thể xác của họ. Trải nghiệm thoát xác được cho là xảy ra rất tự nhiên, kể cả khi không có bất kỳ sự kiện đe dọa mạng sống nào. Thuật ngữ trải nghiệm thoát xác được sử dụng trong quyển sách này chỉ đề cập đến một trong những trải nghiệm của

TNCT.

Đây là một ví dụ về TNTX của một người đàn ông sắp chết do biến chứng sau phẫu thuật. Đội ngũ y bác sĩ đang cố gắng cứu sống anh ta, và anh ta nhìn thấy từ trên cao:

Đột ngột, linh hồn tôi bay lên cao (từ chiếc giường) trong phòng ICU. Tôi nhớ tôi đã tự nhủ rằng tôi không thể nào thoát ra khỏi thể xác được vì chắc chắn đó là điều không thể. Nhưng khi linh hồn tôi từ từ bay lên, tôi tự nhủ là, mình đang thoát xác.

Giả thuyết về sự tồn tại của trải nghiệm thoát xác có thể khó thuyết phục được một số người cũng là điều dễ hiểu. Linh hồn thoát ra khỏi thể xác là một sự kiện mà rất hiếm người thực sự trải qua. Trước khi chấp nhận rằng sự thoát xác là có thật, nhiều người yêu cầu phải có bằng chứng xác thực. Bằng chứng như thế dĩ nhiên luôn sẵn có, như chúng ta sẽ thấy.

CẢNH TƯỢNG BÊN NGOÀI THỂ XÁC

Năm 1982, Bác sĩ khoa tim Michael Sabom xuất bản tài liệu nghiên cứu rộng rãi đầu tiên về trải nghiệm thoát xác xảy ra trong TNCT. Ông rất quan tâm đến các bài nghiên cứu trước đó: ông phỏng vấn 32 cận tử nhân đã trải qua trải nghiệm thoát xác trong TNCT. Hầu hết các cận tử nhân này đều được cứu sống bằng phương pháp kích thích tim.

Trong quá trình nghiên cứu, Sabom phỏng vấn 25 bệnh nhân mắc bệnh tim kinh niên, họ vốn là những người chưa từng trải qua TNCT trong suốt những cơn đau tim đột ngột trước đó. 25 bệnh nhân này đóng vai nhóm đối chứng (nhóm tiêu chuẩn để so sánh xác định kết quả). Sau đó, cả 2 nhóm này được yêu cầu mô tả lại quá trình hồi tỉnh của mình.

Sabom phát hiện ra rằng nhóm các bệnh nhân đã từng có TNTX có thể mô tả quá trình hồi tỉnh của mình rõ ràng hơn nhiều so với nhóm đối chứng. Tóm lại kết quả nghiên cứu này phù hợp với những khẳng định của các cận tử nhân rằng họ thực sự đã chứng kiến cảnh hồi tỉnh của chính mình trong trạng thái thoát xác.

Năm 2004, Penny Sartory xuất bản một tài liệu nghiên cứu tương tự. Cô phỏng vấn 15 cận tử nhân và phát hiện ra rằng 8 người trong số họ đã từng có trải nghiệm thoát xác. Cũng giống như Sabom, Penny yêu cầu họ mô tả lại sự nỗ lực hồi tỉnh của mình. Sau đó, cô so sánh kết quả này với kết quả của nhóm đối chứng (các bệnh nhân đã trải qua sự hồi tỉnh mà không trải qua giai đoạn thoát xác).

Sartori nhận thấy rằng một số cận tử nhân trong nghiên cứu này có thể mô tả chính xác những gì diễn ra trong khoảnh khắc thoát xác. Nhóm đối chứng không có khả năng mô tả chính xác như thế. Vài cận tử nhân có những sai sót trong khi mô tả lại kết quả quan sát của mình, điều này có thể do trí nhớ bị ảnh hưởng bởi thuốc an thần sau khi hồi tỉnh. Nhiều người trong nhóm đối chứng chỉ ước đoán những gì đã xảy ra hoặc mô tả những gì họ biết về việc tỉnh lại của mình từ người khác. Nghiên cứu này cung cấp thêm chứng cứ khẳng định rằng những người có trải nghiệm thoát xác có thể thực sự chứng kiến sự hồi sinh của chính mình sau khi chết lâm sàng.

Janice Holden, giáo sư tại Đại học North Texas, cũng thực hiện một nghiên cứu quan trọng khác về TNTX. Holden biên soạn tất cả các bài viết về TNTX từ tất cả sách ở trường cũng như các tạp chí liên quan đến TNCT. Holden chỉ nghiên cứu trường hợp mà các cận tử nhân xác minh chính xác những quan sát của mình. Sự cố gắng đầy tham vọng này đã dẫn đến 89 trường hợp do chính những người thoát xác kể về những gì họ quan sát được về các hoạt động trần tục

thường ngày. Bốn trường hợp trong bài nghiên cứu này gồm cả hai loại quan sát trong TNCT.

Trong nghiên cứu của mình, Holden đặt sự chính xác lên hàng đầu. Cô loại bỏ những người có trải nghiệm thoát xác với kết quả quan sát cuộc sống trần tục, không chính xác, dù chỉ một chi tiết bị phát hiện là không chính xác. Vì nếu TNCT hoàn toàn chính xác 99%, chỉ cần 1% không chính xác có thể dẫn đến việc nghiên cứu TNCT bị cho là không chính xác. Với tiêu chí cực kỳ khắt khe này, nghiên cứu dẫn đến kết quả là 92% cận tử nhân được kiểm chứng và được xác nhân là hoàn toàn chính xác, không có bất kỳ lỗi nào.

Một trong những câu chuyện thu hút tôi là trường hợp được thuật lại bởi Kimberly Clark Sharp, một nhà nghiên cứu TNCT ở Seattle, Washington. Năm 1984, Sharp thuật lại một trường hợp nghiên cứu nọ, một phụ nữ tên là Maria được nhập viện khẩn cấp vì chứng đau tim nặng. Sau khi được cứu sống, Maria kể với Sharp về Trải nghiệm Cận tử của mình, gồm cả sự quan sát hình ảnh mọi người ra sức cứu cô ta lúc thoát xác Maria thấy mình bay lên cao. Linh hồn cô bay ra ngoài bệnh viện và cô thấy một đôi giày tennis đặt trên cửa sổ lầu ba của bệnh viện. Maria kể rất chi tiết về chiếc giày này. Đó là 1 chiếc giày nam giới, bên trái, màu xanh sẫm với một vết xước nhỏ trên đầu mũi giày và bị mòn gót.

Vốn là nhà nghiên cứu tận tụy, Sharp tìm ra sức tìm kiếm các cửa sổ lầu ba của bệnh viện. Cuối cùng cô cũng thấy được chiếc giày ấy, chính xác như những gì Maria đã mô tả. Rõ ràng đây là một bằng chứng thuyết phục dù những người hoài nghi vẫn tìm cách bác bỏ bằng chứng này.

Một trải nghiệm thoát xác phổ biến khác, được thuật lại bởi Pim

Van Lommel, và được xuất bản trên tập san The Lancet, một trong những tập san y khoa uy tín nhất thế giới. Bệnh nhân chịu đựng cơn đau thắt tim và không thể thở được. Bác sĩ đưa ống thở vào khí quản bệnh nhân, với lưu ý rằng hàm răng trên của bệnh nhân là răng giả. Hàm răng giả này được tháo ra và đặt vào ngăn kéo trong lúc anh ta đang hôn mê sâu. Hơn một tuần sau, bệnh nhân kể về trải nghiệm thoát xác và mô tả chính xác căn phòng nơi anh ta hồi tỉnh và những người có mặt ở đó. Đặc biệt là anh ta tuyên bố rằng hàm răng giả mất tích của mình đang nằm trong ngăn kéo. Cũng lưu ý rằng, bệnh nhân kể lại rằng anh ta đã thấy y tá và một số người khác có mặt trong suốt thời gian anh được cứu sống, đây là điều không thể, trừ khi bệnh nhân hoàn toàn tỉnh táo và tồn tại trong trạng thái thoát xác.

HÀNG TRĂM TRƯỜNG HỢP THOÁT XÁC TẠI NDERF

Nghiên cứu của NDERF khám phá hàng trăm câu chuyện kể về TNCT gồm có cả trải nghiệm thoát xác. Tôi sử dụng phương pháp nghiên cứu giống như các nghiên cứu trước đây của Holden, nhưng với vài điểm khác biệt quan trọng. Để nghiên cứu TNTX, bản thân tôi đã đọc 617 trường hợp chia sẻ TNCT trên trang web NDERF. Tất cả các Trải nghiệm Cận tử đều đáp ứng được các tiêu chuẩn nghiên cứu được trình bày qua bảng câu hỏi của NDERF từ ngày 10 tháng 10 năm 2004 đến tháng 10 năm 2008. Các tiêu chuẩn nghiên cứu ở đây là, TNCT phải do chính người đã từng trải nghiệm kể lại, mô tả một TNCT đơn lẻ, được trình bày bằng tiếng Anh, và cần phải được phép đăng tải trên website NDERF. Mục tiêu của tôi là tìm hiểu xem liệu có bất kỳ kết quả quan sát nào về sự việc ở đời sống trần tục mà hoặc các cận tử nhân hoặc tôi nhận thấy là không thật hay không. Nếu có bất kỳ yếu tố nào bị phát hiện là không thật, TNCT này sẽ bị xếp vào loại không có thật.

Một bảng câu hỏi được thiết kế để các yếu tố liên quan đến TNCT, kể cả TNTX. Tôi xem xét qua 617 trường hợp TNCT, câu hỏi đầu tiên của tôi là: “Bạn có thấy, hoặc nghe bất kỳ sự kiện trần tục nào tại thời điểm linh hồn bạn dường như thoát khỏi thể xác không?”

Nếu câu trả lời là “Có”, sẽ có hai câu hỏi tiếp theo là: “Sau đó bạn điều tra và xác định được độ chính xác của những sự kiện mà bạn đã thấy/ nghe tại thời điểm linh hồn bạn vừa rời khỏi thể xác?”. Câu hỏi thứ hai là: “Có lý do nào để nghi ngờ rằng..., những sự kiện này là có thật?”.

Đối với từng câu hỏi khảo sát, tôi sắp xếp câu trả lời từ khẳng định có, đến khẳng định không.

Kết quả nghiên cứu thật đáng ngạc nhiên. Trong số 617 người có TNCT, có 287 người (46,5%) mô tả TNTX gồm có việc quan sát được các hoạt động trần tục được kiểm chứng là có thật (mọi người có thể đánh giá khách quan được tính xác thực của chúng). Trong nhóm 287 trường hợp thoát xác này, có 280 (97,6%) người được xác định là thực sự đã trải qua TNTX (không kèm theo bất kỳ yếu tố đáng ngờ nào). Cuối cùng, trong số 287 trường hợp thoát xác này, có 65 người (23%) kể rằng sau khi trải qua TNCT, họ tự điều tra và xác định độ chính xác của những gì mình đã chứng kiến trong suốt thời gian thoát xác.

Những khám phá thú vị

Việc gần như tất cả hàng trăm kết quả quan sát này đều được chứng thực giúp chúng ta có được những bằng chứng thuyết phục nhất cho thấy rằng TNCT là có thật.

Tôi không thể không ngạc nhiên trước những khám phá này. Khoa học và y học hoàn toàn không có bất kỳ giải thích nào về hiện

tượng thoát xác. Những người thoát xác đã kể lại những gì họ thấy, họ nghe ở thời điểm mà chính mắt và tai họ không còn chức năng là bằng chứng hàm chứa những ẩn ý sâu sắc cho ý tưởng khoa học về linh hồn. Cộng đồng khoa học hiện nay cần trả lời cho câu hỏi hóc búa này: "Cảm thụ của giác quan mà không cần dùng đến những giác quan trên cơ thể người, điều này có nghĩa là gì?".

Hàng trăm TNCT có trải nghiệm thoát xác đã chia sẻ và đăng tải trên trang web NDERF. Dưới đây là vài ví dụ:

Thaddeus là một bác sĩ nội khoa, anh mắc bệnh nhiễm trùng máu nghiêm trọng đến mức đe dọa tính mạng. Anh nằm trong phòng cách ly ở bệnh viện, cảm giác của anh đột ngột thay đổi:

Tôi thấy tôi đang nằm ngửa. Tỉnh táo. Đột nhiên, từ trần nhà, tôi nhìn xuống thể xác của mình. Vị trí của tôi đã bị đảo ngược, đầu tôi đối diện với chân tôi dưới kia. Tôi nhìn thấy thể xác minh rất rõ ràng. Tôi có thị giác bình thường. Tôi phải thực hiện một quyết định. Không có một giọng nói nào cả. Chỉ biết rằng tôi phải chọn lựa. Sự chọn lựa đó là đi hay ở lại. Dù tôi có chọn lựa thế nào cũng vô nghĩa, điều này khiến tôi vô cùng ngạc nhiên... Cảm giác hoàn toàn êm đềm. Tôi chọn "ở lại". Ngay lập tức, tôi trở về thể xác của mình.

Mùa hè năm 1971, Diane sống cùng chồng tại Bắc Georgia. Họ sang sông bằng bè gỗ trên dòng Chattahoochee. Diane cùng 8 người nữa ngồi trên một cái bè lớn đang lướt đã, đột nhiên cô bị hất tung xuống dòng nước xoáy do chiếc bè va phải đá ngầm. Cô chìm dưới sức mạnh hung dữ của dòng sông, cô không thở được, hoa mắt, ngất đi và đã có trải nghiệm đáng nhớ này:

Điều tiếp theo tôi biết là tôi đang ở lơ lửng cách mặt sông khoảng 100 foot, tôi nhìn xuống chiếc bè bị mắc kẹt giữa những tảng

đá dưới kia. Tôi trông thấy hai người đàn ông trên chiếc bè đang ra sức tìm kiếm tôi dưới mặt nước. Tôi trông thấy một phụ nữ khác bị trôi theo dòng nước, cô ta ra sức bám chặt lấy một tảng đá. Từ trên cao, tôi trông thấy chồng mình trèo lên một tảng đá giữa dòng sông. Anh ấy không biết tôi ở đâu và điều gì đã xảy ra, nhưng anh ấy biết rằng tôi đã biến mất. Dường như anh ấy muốn nhảy xuống dòng nước xoáy kia để tìm kiếm tôi, và đột nhiên tôi nhận thấy mình đang đứng cạnh anh ấy, cố gắng ngăn anh ấy lại, vì tôi biết rằng anh ấy không giỏi bơi lội và vì tôi biết rằng đó là điều vô ích. Khi tôi đưa tay ra để ngăn anh ấy lại, bàn tay tôi đi xuyên qua cơ thể anh ấy. Tôi nhìn bàn tay mình và nghĩ, ồ, lạy Chúa, mình chết rồi.

Nhân vật giữa nguồn sáng nói với tôi rằng tôi có quyền lựa chọn ở lại hay đi, nhưng vì tôi còn nhiều thứ phải làm trong cuộc đời nên tôi chưa được phép đi. Nhân vật ấy nói rằng nếu tôi chọn trở về, tôi sẽ đem về những hiểu biết này và chia sẻ cùng mọi người. Sau khi thảo luận xong, tôi đồng ý trở về và đột nhiên tôi thấy mình đang đứng trước một tòa nhà hình chóp cao - cao đến bất tận. Họ nói với tôi đó là tòa Tháp Kiến Thức. Tôi bước vào tòa tháp này, tôi bay lượn theo hình xoắn ốc hướng lên trên, xuyên qua thứ trông giống như các kệ sách, giống như một thư viện, hàng triệu cuốn sách, và tôi bay xuyên qua tất cả chúng. Khi tôi lên đến đỉnh, tôi hướng đến một chiếc kính vạn hoa nhiều màu sắc và, tại thời khắc đó, đầu tôi trồi lên khỏi mặt nước. Tôi bị nước cuốn ra xa chiếc bè khoảng 10 yard (1 yard = 0,914 mét).

Tôi lập tức biết mình đang ở đâu, và tôi chộp lấy tảng đá gần nhất. Tôi trèo lên tảng đá trong khi miệng phun ra đầy nước. Tôi bị choáng nhưng không cần đến sự can thiệp của y tế. Tôi không biết tôi chìm dưới chiếc bè bao lâu, không ai thấy tôi lúc đó. Có lẽ là ba hoặc

bốn phút; cũng có thể là mười phút. Thời gian không tồn tại ở nơi tôi đã đến.

NGƯỜI HOÀI NGHI NÓI GÌ.

Một số người hoài nghi cho rằng trải nghiệm thoát xác (TNTX) đơn giản là những mảng trí nhớ ngẫu nhiên xuất hiện khi người ta sắp chết. Họ cho rằng những mảng trí nhớ này có nguồn gốc từ những gì các cận tử nhân có thể nghe hoặc cảm nhận trong suốt khoảng thời gian có vẻ hôn mê. Họ cũng cho rằng trải nghiệm thoát xác có thể là sự tái diễn hư ảo của các mảng ký ức từ khi các cận tử nhân bất tỉnh đến trước khi xuất hiện TNCT hoặc ngay sau khi được cứu sống. Họ cho rằng những sự kiện mà các cận tử nhân quan sát được có thể chỉ là những lời ước đoán may mắn.

Nghiên cứu của NDERF cho thấy rằng lý luận trên là sai. Qua 287 câu chuyện kể về TNTX cho thấy rằng chúng hoàn toàn có thật, không một sai sót nào, chiếm tỷ lệ đến 97,6%. Nếu TNTX là những mảng trí nhớ không có thật hoặc là sự ước đoán may mắn, chúng ta khó có thể tin được lại có tỷ lệ phần trăm chính xác cao như thế.

Nghiên cứu cho thấy rằng trí nhớ chỉ được hình thành trước hoặc sau khi tim ngừng đập. Nếu chúng xảy ra cùng một lúc, rắc rối sẽ xảy ra. Ngược lại, rất hiếm khi xuất hiện những ký ức hỗn độn trong TNCT. TNCT điển hình là sự tỉnh táo cao độ từ khi bắt đầu cho đến khi kết thúc.

Nghiên cứu của NDERF hỏi: “Thời gian nào trong suốt lúc trải nghiệm bạn thấy mình tỉnh táo và sáng suốt nhất?”. Các cận tử nhân trả lời bằng cách kể lại chính câu chuyện của mình. Khi xem lại hàng trăm câu trả lời, chúng tôi nhận thấy rằng mức độ tỉnh táo và sáng suốt nhất thường xảy ra không ở lúc bắt đầu hay kết thúc TNCT mà là

xuyên suốt toàn bộ TNCT. Rất ít cận tử nhân mô tả mức độ tỉnh táo cao nhất của mình xảy ra khi họ bắt đầu hôn mê hoặc khi họ hồi phục sau khi hôn mê. Đây là bằng chứng thuyết phục nhất cho thấy rằng trải nghiệm thoát xác diễn ra trong suốt TNCT là có thật, không phải là những mảng trí nhớ rời rạc. Hơn nữa, nghiên cứu này cũng cho thấy rằng những người rơi vào trạng thái thoát xác thường tỉnh táo và minh mẫn hơn mức bình thường.

RỜI XA THỂ XÁC

Thêm một bằng chứng cho thấy rằng sự thoát xác xảy ra trong TNCT là có thật. Bằng chứng này được một cận tử nhân nọ cung cấp, anh ta thuật lại khoảnh khắc thoát xác và xa rời thể xác của mình. Một bệnh nhân tỉnh lại trong phòng cấp cứu có thể thấy mình trôi bồng bềnh ra khỏi phòng đến một nơi khác trong bệnh viện. Về sau, người đó có thể kể lại những gì họ đã quan sát một cách chính xác về những gì đã diễn ra cách xa thể xác bất động của họ. Các nhà nghiên cứu về TNCT khác đã công bố các trường hợp như thế này từ nhiều năm trước. Trong nghiên cứu mới nhất của NDERF, có mười trường hợp mà ở đó sự quan sát của họ diễn ra rất rõ ràng. Tất cả mười quan sát TNTX đều hoàn toàn có thật.

Một trong những ví dụ như thế này là một bác sĩ người Ấn nọ. Anh ta thực hiện một cuộc điện thoại, nhưng vì thiết bị này bị rò rỉ điện và anh ta bị điện giật chết. Anh ta có thể nhìn xuyên tường nhà mình và trông thấy cha mình đang tiến về phía thể xác bất động của mình. Anh có thể thấy rõ từng chi tiết trên mái nhà cách xa thể xác của mình:

Tôi bay lên khoảng 10 foot so với mặt đất, và tôi dừng lại tôi trôi lơ lửng gần mái nhà. Từ khoảng cách rất gần, khoảng vài in-xơ, tôi

thấy nhiều ký tự được viết trên mái nhà. Do ở gần tôi, các ký tự trở nên rất to.

Là một bác sĩ, tôi cũng giật mình với lời kể ấy. Cho đến bây giờ, sau khi tìm hiểu hàng trăm trường hợp thoát xác, thỉnh thoảng tôi vẫn kinh ngạc khi nghĩ đến việc ý thức của con người là thứ không bị giới hạn.

Tuy nhiên, vẫn có vài người chưa tin rằng TNTX là một hiện tượng có thật. Bạn vẫn còn nghi ngờ phải không? Bạn hãy thử thực hiện ví dụ sau: nhắm mắt lại khoảng 5 phút tại một nơi công cộng, bạn cố gắng ý thức về những sự kiện đang diễn ra quanh mình. Hãy nhờ ai đó ngồi cạnh bạn, người này có thể nghe và thấy tất cả những sự kiện đang diễn ra. Sau 5 phút, bạn so sánh những ấn tượng của bạn trong năm phút vừa qua với những ấn tượng của người ngồi cạnh bạn. Dù bạn hoàn toàn tỉnh thức và cố gắng nhận biết mọi việc diễn ra quanh mình, tôi có thể nói rằng những ấn tượng của bạn gần như hoàn toàn không chính xác - mức độ chính xác của bạn trong trường hợp này thấp hơn nhiều so với mức độ chính xác được kiểm chứng nơi những người có TNTX.

Chương 5. BẰNG CHỨNG SỐ 3: THỊ LỰC CỦA NGƯỜI MÙ

Thấy mới tin, nhưng cũng cần nhớ rằng tin mới thấy

- Dinnis waitley

Năm 1988, Kenneth Ring và Sharon Cooper viết một bài báo cực kỳ quan trọng trên tạp chí Nghiên cứu về cận tử với nội dung rằng người mù có thể nhìn thấy được trong suốt TNCT hoặc suốt TNTX. Đặc biệt, một nhóm nghiên cứu khác về đề tài này trình bày trường hợp của những cá nhân bị mù bẩm sinh và trải qua các yếu tố

cơ bản trong TNCT, gồm cả những tình tiết mà họ nhìn thấy được. Thật khó có thể lý giải một cách khoa học rằng cả người mù bẩm sinh lẫn người mù do bệnh tật cũng có thể nhìn thấy trong TNCT. Vicki là một ví dụ, lần đầu tiên trong đời Vicki có thể nhìn thấy là khi cô trải qua TNCT, được trình bày trong quyển Mindnight của Ring và Cooper. Vicki mù bẩm sinh vì dây thần kinh thị giác bị tổn thương do thừa oxy trong lồng nuôi trẻ bị đẻ non. Vicki có hai TNCT. Lần đầu là lúc mười tuổi do biến chứng của chứng viêm ruột thừa, và lần thứ hai là vào lúc hai mươi hai tuổi do bị tai nạn xe hơi nghiêm trọng.

Lần đầu tiên trong đời Vicki có thể nhìn thấy đó là khoảng thời gian mà cô ta thoát xác. Theo Vicki, cả hai lần thoát xác đều giống nhau, nhưng TNCT ở thời điểm bị tai nạn xe hơi có nhiều chi tiết hơn và rõ ràng hơn. Vì vậy, tôi sẽ trình bày chi tiết lần TNCT thứ hai của Vicki, khi ấy cô bị chấn thương đầu, chấn thương này nghiêm trọng đến mức phải qua một năm sau cô mới có thể hồi phục. Khi TNCT bắt đầu, Vicki “vô cùng khiếp sợ” khi nhận thấy rằng mình đang trôi lơ lửng bên trên thể xác bất động của mình trong phòng cấp cứu, cô trông thấy các y bác sĩ đang cố gắng cứu sống mình. Sau đó khi bình tĩnh lại, cô thấy rất rõ mọi chi tiết chẳng hạn như đến thăm một vương quốc huyền ảo xinh đẹp, gặp gỡ những người bạn đã chết, và hồi tưởng lại cuộc đời. Vicki viết về cảm nhận khi nhìn thấy chính thân xác của mình như sau:

Tôi biết đó chính là tôi... Khi ấy tôi khá gầy. Thoạt nhìn, tôi nhận ra đó là một thể xác nhưng tôi không biết rằng đó có phải là tôi không. Sau đó tôi thấy rằng tôi đang ở trên trần nhà, và tôi nghĩ: “Thật kỳ lạ. Mình đang làm gì trên này thế này?” tôi nghĩ, “ắt hẳn kia là thể xác của mình. Mình đã chết sao?” Tôi chỉ thấy một cái xác, và tôi biết rằng đó là tôi vì tôi không còn trong cái xác ấy nữa.

Vicki đã kết hôn và đeo nhẫn cưới, nhưng tất nhiên cô chưa bao giờ được nhìn thấy nó. Đây là những sự hồi tưởng của cô ấy về những chiếc nhẫn của mình: Tôi nghĩ khi ấy tôi đang đeo một chiếc nhẫn trơn bằng vàng trên ngón nhẫn phải, và nhẫn cưới của cha tôi được đeo ở ngón giữa. Tôi chắc chắn tôi đã nhìn thấy nhẫn cưới của chính mình... Tôi đặc biệt lưu ý đến việc đó vì rõ ràng đó là điều bất thường với tôi.

Trường hợp của Vicki rất khác thường, cô mô tả những gì cô nhìn thấy, trong khi trước đó cô chưa bao giờ có khái niệm nào về thị giác. Vicki nói: “Đó là lần duy nhất tôi có thể thấy và biết ánh sáng là gì, vì tôi thực sự đã trải nghiệm cùng nó”.

THỊ GIÁC KỲ DIỆU

Khi phỏng vấn Vicki, tôi nhận thấy câu chuyện của cô thật đáng ghi nhận. Đối với những người bị mù bẩm sinh, thị giác là một khái niệm rất trừu tượng. Họ hiểu được thế giới chỉ bằng cách nghe, sờ, ngửi, nếm. Trong vài trường hợp hiếm hoi, người mà có thể lấy lại thị giác nhờ phẫu thuật. Khi thị giác được khôi phục, họ phải mất một khoảng thời gian dài để làm quen với việc này. Điều này trái ngược với trường hợp của Vicki, cô lập tức nhận biết được khả năng thị giác của mình trong TNCT. Điều này chứng tỏ rằng thị giác của Vicki không phải có nguồn gốc từ thể xác.

Nghiên cứu cho thấy rằng giấc mơ của những người mù bẩm sinh không có thị giác. Người mù bẩm sinh không thể hiểu được thị giác là gì. Tôi cố gắng giải thích điều này trong cuộc trao đổi cùng Vicki nhưng đã thất bại.

Việc bị mù bẩm sinh và có thể nhìn thấy được tại khoảnh khắc cận tử ắt là điều vừa kỳ diệu vừa khiếp sợ. Trong nghiên cứu của

Ring và Cooper, nhiều người cố gắng giải thích chính xác những gì họ đã trải qua. Một số không nghĩ rằng họ đã nhìn thấy được trong suốt TNCT vì xét cho cùng thì họ hoàn toàn không biết thị giác là gì. Sau khi suy nghĩ, một người đàn ông cho rằng trải nghiệm của ông là sự tổng hợp, sự kết hợp của mọi giác quan để hình thành một trải nghiệm mới. Việc này được nói đến trong tác phẩm Mindsight của Ring and Cooper như sau:

Tôi cho rằng những gì đã diễn ra là do chứng rối loạn cảm giác, tất cả các cảm xúc trộn lẫn vào nhau hình thành một hình ảnh nào đó trong đầu tôi - thị giác, xúc giác, tất cả các thông tin tôi có được. Tôi không thể khẳng định rằng tôi thực sự thấy mọi thứ, nhưng tôi ý thức được những gì đang diễn ra và nhận biết tất cả... Nhưng tôi không nhớ chi tiết. Đó là lý do tại sao tôi miễn cưỡng xem đó là thị giác.

Một nhân vật khác trong nghiên cứu của Ring cho rằng thị giác trong TNCT của mình vượt ngoài khái niệm về thị giác thông thường:

Tôi không biết đó có phải là thị giác hay không... tôi không chắc. Tất cả những gì tôi biết là... bằng cách nào đó tôi có được những thông tin này và ý thức được những gì đang diễn ra trong khi thực tế tôi đã mất khả năng thị giác... Đó là lý do tại sao tôi rất cẩn thận khi chọn từ ngữ thích hợp để giải thích, tôi không biết thị giác của mình đến từ đâu. Tôi có thể nói rằng tôi có cảm giác đó không phải là thứ thị giác bình thường tôi không chắc.

Sau khi xem xét những câu chuyện kể từ những người mù như thế này, Ring và Cooper đi đến một kết luận có thể khiến tất cả các phe tranh luận đều phải suy nghĩ:

Dù chúng ta không thể khẳng định rằng người mù nhìn thấy được qua những trải nghiệm như thế này, chúng ta vẫn phải thận

trọng với sự thật - và có lẽ đây là một bằng chứng - rằng tuy nhiên họ đã có được thứ ý thức siêu giác quan, ý thức siêu giác quan này là thứ không thể giải thích được với cách hiểu thông thường... Có lẽ, như chúng tôi đã nói, dù đây không phải là thứ thị giác thông thường, rõ ràng đây là một điều bí ẩn mà chúng ta cần phải quan tâm đến...

Thật vậy, những gì chúng tôi trình bày ở trên là một trạng thái khác của ý thức mà chúng tôi muốn gọi là ý thức siêu nhiên.

Tôi đồng ý với Ring và Cooper. TNCT có thị giác ở người mù dường như có liên quan đến một loại thị giác siêu nhiên. Không có lời giải thích y học cho sự kiện này. Nhưng người mù mà có TNCT sẽ lập tức có được thị giác ở mức độ hoàn toàn. Đây là một bằng chứng khác cho thấy rằng thị giác xuất hiện trong TNCT của người mù là thứ thị giác phi thường, không phụ thuộc vào thể xác.

NDERF đã nhận được nhiều thông tin chia sẻ về các TNCT của người mù. Một ví dụ về TNCT xảy ra với Violet, một người mù do nhiễm bệnh. Cô bị mất máu nhiều trong lúc sinh con, và các bác sĩ nghĩ rằng cô ấy đã chết. Violet có trải nghiệm thoát xác và những gì Violet nhìn thấy thật rõ ràng:

Mọi thứ rất sáng sủa và sắc nét. Thường thì tôi không nhìn thấy gì nếu không đeo kính, các y tá lấy mắt kính của tôi trước khi họ đưa tôi đến phòng sinh, nhưng tôi có thể thấy rõ những gì mọi thao tác của các bác sĩ khi ấy.

NHÌN RÕ HƠN KHI CẬN TỬ

Bằng cách nghiên cứu rất nhiều TNCT, chúng tôi có được nhiều câu trả lời cho những thắc mắc của mình về TNCT và về sự sống sau cái chết. Nhưng việc nghiên cứu TNCT khiến chúng tôi bối rối vô cùng. Đối với mỗi câu trả lời mà chúng tôi nhận được, thỉnh thoảng có

vài câu hỏi mà họ dành cho chính họ. Và một câu hỏi lớn đối với tôi là: “Tại sao - bằng cách nào - người mù có thể nhìn thấy được trong suốt thời gian cận tử” và một câu hỏi khác là: “Việc người mù có thể nhìn thấy được trong TNCT có ý nghĩa gì?”.

Chúng ta hãy tìm hiểu câu hỏi thứ nhất. Việc quang cảnh nhìn thấy được của người mù trong TNCT là quang cảnh rất “thoát tục” không phải là một câu trả lời hoàn thiện. Có một khía cạnh huyền bí trong nghiên cứu TNCT mà chúng tôi không thể giải thích được. Việc nghiên cứu TNCT đòi hỏi chúng ta phải áp dụng các phương pháp khác biệt so với với hầu hết những nghiên cứu khoa học khác. TNCT là thứ không thể được mô phỏng trong phòng thí nghiệm. Chúng ta không thể chủ động tạo ra một TNCT nào đó. Điều này trái với nguyên tắc y học. Điều duy nhất chúng tôi có thể làm là thu thập và nghiên cứu trên bình diện rộng các trường hợp TNCT và tìm các bằng chứng liên quan đến khả năng có sự sống sau cái chết. Đó là những gì mà chúng tôi đã và đang làm trong quá trình nghiên cứu TNCT.

Nhưng khi làm việc này, chúng tôi phải đối mặt với nhiều câu hỏi mà chúng tôi không thể có được câu trả lời xác đáng. Tại sao người mù có thể nhìn thấy trong suốt thời gian cận tử là một trong những câu hỏi mà chúng tôi luôn trăn trở. Dù chúng tôi không có được câu trả lời cụ thể, chúng tôi vẫn có đủ số liệu để có thể đưa ra vài suy đoán.

Theo y học, khó giải thích được rằng người mù bẩm sinh có thể thấy được một cách rất chi tiết và có trật tự. Một bằng chứng khác từ các cận tử nhân sáng mắt thuật lại khả năng thị giác diệu kỳ của mình - ví dụ, họ có thể quan sát 360 độ. Những người có TNCT thường là những người rơi vào trạng thái hôn mê và thị giác của họ không hoạt động trong suốt TNCT. Tất cả các luận điểm này đưa đến kết luận

rằng thị giác được mô tả trong suốt TNCT là thứ thị giác khác biệt so với thứ thị giác trần tục thông thường. Thị giác ở thế giới bên kia có thể tương tự với thị giác trần tục nhưng lại hoàn toàn khác biệt ở chỗ nó rõ ràng hơn, sinh động hơn và không phụ thuộc vào chức năng sinh lý của thể chất.

Năm giác quan thường dùng trong cuộc sống trần tục (thấy, nghe, sờ, nếm, ngửi) thường được đề cập đến trong nghiên cứu của NDERF. Rõ ràng các cận tử nhân thường mô tả chức năng của các giác quan mạnh dần ở thời điểm mà lẽ ra các chức năng này hoàn toàn không hoạt động. Trong tất cả các giác quan, thị giác thường được mô tả là rất khác biệt so với bình thường.

Nghiên cứu của NDERF hỏi các cận tử nhân: “Giác quan của bạn có khác với bình thường không (bất kỳ khía cạnh nào như là nhìn rõ hơn, màu sắc, ánh sáng, cảm nhận sâu sắc, mức độ minh bạch của những thứ nhìn thấy được...)?”. 66,1% cho rằng “Có”, 15% cho rằng “Không chắc”, 18,9% cho rằng “Không”. Sau đây là vài phản ứng của họ:

Thị giác của tôi tăng đột biến. Tôi có thể nhìn thấy mọi thứ gần hay xa tùy ý. Không hề căng thẳng; nó gần như bộ phận điều khiển xa - gần tự động của máy quay. Nếu tôi cảm thấy muốn nhìn một thứ gì đó tôi chỉ cần nhìn nó, không cần phải xoay đầu.

Khi tôi trôi phía trên thể xác, tôi có thể thấy 360 độ xung quanh. Nhưng dường như tôi chỉ tập trung vào một khu vực nhỏ hơn giống như cách nhìn bình thường.

Giống như xem ti-vi có độ phân giải cao, tất cả mọi người và vật đều rất rõ ràng, không có một bóng tối hoặc vệt mờ nào.

Rõ ràng và rực rỡ. Thị lực của tôi thật tuyệt vời (trước đó tôi bị

cận thị nặng); mọi thứ rất rõ.

Thuốc giảm đau làm giảm thị lực của tôi. Khi tôi đột quy do đau tim, thị giác của tôi trở nên rõ nét hơn, suy nghĩ của tôi cũng sắc bén hơn.

Tôi bị cận thị, nhưng khoảnh khắc đó, thị giác của tôi là 100% và tôi thấy mọi thứ thật rõ ràng, và màu sắc sáng chói phi thường.

Dù không còn thể xác, cảm giác và thị giác của tôi gia tăng đột biến. Tôi khó có thể diễn tả hết vì điều này giống như việc bạn cố giải thích sắc màu của cầu vồng với người mù.

Hàng trăm câu chuyện mô tả về thị giác trong suốt TNCT được tập hợp trên trang web NDERF. Những mô tả này thường tạo ấn tượng mạnh mẽ đến nỗi tôi phải tự nhắc nhở mình rằng các cận tử nhân thường rơi vào trạng thái hôn mê hoặc chết lâm sàng ở thời điểm họ có thị giác nhạy bén như thế này. Đã có hàng trăm trường hợp TNCT chia sẻ với NDERF rằng trong TNCT, thị giác phi thường, ý thức nhạy bén, và quan sát thực tế trong trạng thái thoát xác, và nhiều yếu tố phi thường khác đã xảy ra trong khi các cận tử nhân hôn mê hoặc chết lâm sàng.

Để hiểu được những gì đã xảy ra trong suốt TNCT, kể cả thứ thị giác phi thường ấy, tôi phải cân nhắc những yếu tố mà trước đó tôi cho là “không thể” trong sự nghiệp y khoa của mình: Có lẽ các cận tử nhân muốn mô tả một thế giới khác, một thế giới huyền bí: Có lẽ chúng ta cần xét lại những hiểu biết “hiển nhiên” của mình.

THẤY MỚI TIN

Chúng ta quay lại với câu hỏi thứ hai, một câu hỏi không ngừng ám ảnh tôi: Một người mù có thể nhìn thấy được trong TNCT, điều

này có ý nghĩa gì? Tôi chưa bao giờ xem đây là vấn đề mãi đến khi tôi đưa Phillip, con trai tôi, đến dự cuộc họp mặt tại Seattle nơi có một phụ nữ mù kể về TNCT của mình. Khi ấy Phillip mới 9 tuổi, và tôi nghĩ rằng nó sẽ chán ngấy với nội dung trao đổi như thế này. Nhưng phản ứng của nó ngược lại. Nó mê mẩn trước câu chuyện của cô ấy. Khi bài phát biểu của cô ấy kết thúc, nó bước nhanh ra xe. Tôi biết rằng có điều gì đó đang diễn ra trong suy nghĩ của nó, vì thế tôi im lặng nhằm tạo điều kiện thuận lợi để nó có thể chiêm nghiệm về cái chết.

Cuối cùng Phillip nói: "Nếu người mù có thể nhìn được trong suốt TNCT, điều này có nghĩa là trải nghiệm này hoàn toàn không xuất phát từ não, ắt hẳn trải nghiệm này phải có thật!".

Chính vì thế tôi đưa trải nghiệm nhìn được của người mù vào vị trí ưu tiên trong danh sách những bằng chứng về sự sống sau cái chết.

Chương 6. BẰNG CHỨNG 4: KHÔNG THỂ NHẬN THỨC ĐƯỢC

Hơi thở là cầu nối giữa sự sống và ý thức,
ý thức là cầu nối giữa thể xác và suy nghĩ.
- Thích Nhất Hạnh

Vài TNCT diễn ra trong khi bệnh nhân đang được phẫu thuật và gây mê. Dường như lập luận về TNCT và hôn mê gồm có lập luận về TNCT xảy ra khi gây mê. Tuy nhiên, như chúng ta sẽ thấy, có một sự khác biệt lớn giữa hôn mê do gây mê và hôn mê do bị thương hoặc bệnh nặng.

Gây mê toàn phần dẫn đến sự hôn mê toàn phần. Thuật ngữ gây mê toàn phần, theo Merriam-webster, nghĩa là "gây mê ảnh hưởng lên toàn bộ cơ thể và kèm theo là mất ý thức". Khi sự gây mê

được thực hiện đúng, bác sĩ gây mê biết rằng bệnh nhân không có ý thức về những gì xung quanh họ. Về cơ bản, lúc này bệnh nhân được xem như đã chết. Thuật ngữ gây mê có thể là gây mê toàn phần hoặc gây mê cục bộ. Thuật ngữ gây mê trong chương này chỉ đề cập đến gây mê toàn phần.

Theo sách giáo khoa về chủ đề này, gây mê toàn phần có mục đích là tạo ra 5 trạng thái sau đây trong suốt ca mổ:

- Giảm nhẹ cơn đau.

- Đánh mất trí nhớ, thường được hiểu là sự quên lãng.

- Mất ý thức.

- Bất động.

- Giảm phản ứng của thần kinh, nghĩa là giảm nhịp tim, giảm hơi thở, hoặc giảm huyết áp so với thông thường.

Để chăm sóc hợp lý bệnh nhân đang bị gây mê, các bác sĩ gây mê kết nối bệnh nhân với một máy giám sát sự thay đổi để quan sát nhịp tim, hơi thở và trạng thái máu. Gây mê bao gồm những nỗ lực tập trung để làm giảm sự tỉnh táo nhằm đạt đến và duy trì trạng thái quên lãng. Tuy nhiên, nhiều TNCT được thuật lại bởi các bệnh nhân hầu như đã chết dưới sự giám sát chặt chẽ của các bác sĩ gây mê.

Nguy cơ nào có thể xảy ra trong lúc gây mê? Đôi khi các bệnh nhân này gần chạm đến cái chết do một căn bệnh thập tử nhất sinh hoặc bị thương đòi hỏi phải được mổ khẩn cấp, và họ phải chịu đựng một cơn đau tim, hoặc có thể bị dị ứng với loại thuốc được tiêm vào cơ thể. Hoặc ca phẫu thuật có thể biến chứng và bệnh nhân bị rơi vào tình trạng sắp chết.

Tôi rất ngạc nhiên rằng phần lớn bệnh nhân có thể kể lại TNCT

thật rõ ràng trong khi bị gây mê. Những nhận biết rất rõ ràng mà họ đã kể lai là một bằng chứng thuyết phục về trạng thái hoàn toàn thoát tục của linh hồn.

TNCT XẢY RA TRONG KHI HÔN MÊ

Jaime đang rơi vào trạng thái hôn mê thì ống đặt trong đường thở bị tắc nghẽn. Về sau các bác sĩ nói rằng khi ấy anh ta rơi vào tình trạng "báo động xanh" (tình trạng báo động khẩn cấp khi tim ngừng đập) và phải sứ dụng máy khử rung tim để cứu sống anh ta. Đây là những gì đã diễn ra:

Tôi nhớ tất cả những gì xảy ra khi tôi đang được gây mê. Điều kế tiếp là tôi biết rằng tôi vẫn đang nằm ngửa. Thoạt tiên, tôi có cảm giác mình trôi bồng bềnh trong tư thế nằm ngửa, bóng đen bao trùm lấy tôi khiến tôi hoảng sợ. Tôi đưa tay ôm lấy nhặt; tôi không thể nhìn thấy họ hay thể xác của mình, nhưng tôi biết rằng họ đang ở đó. Sau đó, tôi bắt đầu nghe tiếng lục đục giống như tôi đang ở dưới nước. Tôi tự hỏi tại sao lại tôi thế này. Tôi không thể nhớ điều gì đã xảy ra trước đó - không nhớ gì cả. Giống như đây là điều duy nhất tôi có thể nghĩ đến.

Sau đó, tôi cảnh thấy mình đang ở trong một đường hầm, và dọc theo đường hầm là cửa ra, đường hầm này giống như một hang động - không quá gồ ghề, khá phẳng - ít ra đó cũng là cảm nhận của tôi về nó.

Tôi cảm thấy một chút lo lắng, chuyện gì sẽ xảy ra tiếp đây? Tôi tồn tại trong tình trạng đó suốt 1 giờ.

Sau đó, tôi thấy một chấm trắng ánh sáng nhỏ trước mặt tôi, kích thước nhỏ như đầu gôm của bút chì. Và rồi tôi cảm thấy mình bắt đầu di chuyển theo hướng đó giống như có cái gì đó kéo tôi đi; tôi

không cảm nhận được mình đang làm gì. Lúc này tôi trôi đi trong tư thế thẳng đứng. Và cuối cùng, tôi biết rằng có nhiều cánh cửa nhỏ dọc theo đường hầm, và tôi cảm thấy rằng... nếu tôi muốn, tôi có thể bước vào bất kỳ cánh cửa nào trong số đó, tôi cũng biết rằng nếu tôi bước qua cánh cửa đó thi tôi sẽ không thể nào quay lại, ý thức của tôi vẫn vận hành tốt.

Tôi chợt nghĩ đến "Bà ngoại", và ngay lập tức tôi xuất hiện giữa vùng ánh sáng. Tôi không ngừng nói bà vẫn chưa chết. Cháu vẫn chưa chết, bà vẫn chưa chết. Bà nói "Không, bà chưa chết và cháu cũng chưa chết". Bà tôi đã chết 3 năm trước, nhưng trong khoảnh khắc đó tôi không thể nhớ điều đó, tôi chỉ nhớ bà vẫn chưa chết, bà còn sống và khỏe mạnh. Thực tế là bà đã chết trước đó do chứng tâm thần phân liệt. Bà bảo tôi ngồi xuống và dùng cà phê cùng bà, chúng tôi vẫn thường cùng nhau uống cà phê như thế này tại nhà bà khi bà còn sống. Tôi cũng nhìn thấy chiếc bàn và những chiếc ghế ngày xưa. Trông bà còn rất trẻ, khoảng dưới bốn mươi. Bà mặc bộ đồ màu tím, có nhiều hoa, chỉ có điều những bông hoa này dường như sáng rực, vàng óng và phát quang.

Sau đó, tôi thấy có một luồng ánh sáng rực rỡ phát ra từ trần của căn phòng, và tôi bắt đầu cảm thấy tuyệt vời. Tôi không thể mô tả được cảm giác này - yêu thương, hoặc giống như nụ hôn đầu tiên.

Tôi không biết mô tả cảm giác này như thế nào, thật tuyệt. Sau đó, tôi hơi hoảng sợ vì tôi nhận thấy rằng không có nguồn tạo ra ánh sáng, nó chỉ đơn giản là ở đó. Khi bà nắm lấy tay tôi, tôi nhìn xuống và trông thấy tay mình. Nó màu trắng, gần như phát quang, và bà nói rằng mọi việc đều ổn. (Nhân tiện tôi cũng xin lưu ý rằng toàn bộ cuộc đối thoại giữa chúng tôi đều bằng tiếng Tây Ban Nha). Và bà nói, uống cà phê đi cháu. Tôi uống cà phê, nhưng tôi biết rằng nó không

nóng và không có hương vị gì.

Tôi nói với bà rằng mọi người nghĩ về bà mỗi ngày. Bà nói bà biết điều đó. Bà biết rằng chúng tôi yêu bà rất nhiều và bà cũng yêu chúng tôi nhiều lắm. Tôi nhận thấy rằng căn phòng giống một mái vòm, bên trái căn phòng có một chiếc rèm cửa, tôi trông thấy ông tôi đang lén nhìn qua, và tôi cũng trông thấy một phụ nữ khác, đậm người, thấp, tóc cột kiểu đuôi ngựa. Tôi định nói gì đó thì bà nói với tôi rằng: “Cháu phải đi, cháu không thể ở đây nữa, chưa phải lúc”.

Tôi hoảng sợ, tôi òa khóc. Tôi nói với bà: “Nhưng bà ơi, cháu muốn ở lại đây”. Tôi không muốn rời bỏ nơi tuyệt vời đó. Tôi van xin bà bằng giọng Tây Ban Nha: “Bà ơi, làm ơn đi, cháu muốn ở lại với bà. Cháu không bao giờ muốn rời khỏi đây”.

Bà nói, “Cháu sẽ trở lại đây vào lúc khác, đừng lo”. Sau đó, bà tiếp lời: “Hãy nhắn với mọi người rằng ta yêu mọi người và lúc nào ta cũng nghĩ về mọi người”.

Tôi vẫn nằng nặc: “Nhưng cháu muốn ở lại, và sau đó tôi nghe một tiếng va đập lớn. Như thế có gì đó dập vào ngực tôi muốn tóe lửa. Tôi hồi tỉnh... Tôi cảm thấy thật kinh khủng. Tôi nhận ra cha tôi và cả gia đình đang vây quanh mình. Tôi không nhớ những gì xảy ra tiếp theo, nhưng tôi nhớ rằng tôi đã nói với cha rằng tôi cần một tờ giấy. Tôi viết rằng: “Con đã gặp bà”.

Cyndi trải qua ca phẫu thuật lần thứ hai để thay van tim trong vòng sáu tháng và cô có trải nghiệm được mô tả dưới đây. Cô hỏi bác sĩ rằng liệu có khả năng cô đã nằm mơ trong suốt ca phẫu thuật không. Khi bác sĩ trả lời rằng “Không”, Cyndi nói: “Chúng ta cần phải nói chuyện” và đây là những chia sẻ về trải nghiệm của cô:

Trong suốt ca phẫu thuật, tôi cảm thấy mình thoát ra khỏi thể

xác và bay lơ lửng phía trên bàn mổ. Về sau, bác sĩ nói với tôi rằng họ đã mở lồng ngực của tôi ra, họ nhận thấy tim tôi đã ngừng đập, và họ gặp nhiều khó khăn trong việc giúp tim tôi hoạt động trở lại. Ắt hẳn đó là khi tôi đã rời khỏi thể xác của mình vì khi ấy tôi có thể thấy các bác sĩ cố hết sức để giúp tim tôi đập lại. Thật kỳ lạ khi tôi có thể thoát ra khỏi cơ thể của mình. Sau đó, khi tôi bắt đầu trôi ra xa, tôi trông thấy cha tôi đứng ở đầu bàn. Ông nhìn tôi, tôi vô cùng ngạc nhiên vì ông đã mất trước đó gần một năm.

Valerie 17 tuổi, phải trải qua ca phẫu thuật. Trong suốt thời gian phẫu thuật, tim cô ngừng đập. Đây là những trải nghiệm của Valerie.

Trong khi ca mổ được tiến hành, linh hồn tôi đi xuyên qua một đường hầm. Những hồi ức về cuộc đời trôi qua trước mắt tôi. Tôi nhắm mắt lại. Tôi nhớ có ai đó bảo tôi hãy mở ngắt ra. Tôi ở giữa nguồn ánh sáng trắng linh khiết và tôi nhìn thấy nhiều căn phòng trong đó có nhiều linh hồn bước qua lại. Tôi òa khóc, nhưng không có nước mắt. Tôi nhìn xuống tay mình, chúng rất mờ. Rồi một thiên thần xuất hiện; cô ấy có vầng hào quang rực rỡ mà tôi chưa từng nhìn thấy. Thiên thần an ủi tôi và nói rằng tôi đã an toàn rồi. Tôi nói với cô ấy rằng tôi chưa sẵn sàng để đến với cái chết. Cô ấy nói rằng cô ấy biết rõ điều đó. Sau đó, cô ấy chỉ xuống dưới, và tôi có thể thấy các bác sĩ đang sử dụng nháy CPR nhằm cứu sống một cô bé. Tôi không nghĩ cô bé ấy lại chính là tôi, tôi quan sát toàn bộ ca mổ, máy CPR và mọi thứ. Tôi nói với thiên thần rằng tôi buồn lắm, cô bé ấy còn quá trẻ. Thiên thần nói rằng các bác sĩ sẽ cứu sống được cô bé, và tôi có cảm giác giống như mình bị kéo về thể xác đau đớn kia.

Patricia đang chuẩn bị ca phẫu thuật để cắt túi mật dự tình kéo dài 2 tiếng. Hóa ra ca phẫu thuật ấy lại kéo dài hơn 8 tiếng và tim của cô ấy đã ngừng đập 2 lần:

Tôi nghe tiếng bác sĩ la hét và các y tá chạy quanh phòng. Tôi nhìn sang bên phải và thấy bác sĩ đang kích thích tim tôi, nhưng tất cả những gì tôi có thể làm là đứng đó cho đến khi tôi thấy một luồng ánh sáng trên tường. Nó giống như một ngọn đèn chớp, tôi chạm vào nó và tôi bị cuốn vào một đường hầm phủ mây mù. Những đám mây màu xám, trắng và thoảng mùi khói. Tôi trôi đi rất nhanh, hai bàn tay đung đưa nhẹ. Khi tôi đến cuối đường hầm, ánh sáng chuyển sang màu cam và một người đàn ông rất cao mặc một bộ quần áo màu nâu nhạt (áo sơ mi và quần dài) xuất hiện. Tôi nhìn về phía sau ông ấy, tôi trông thấy những bông hoa màu vàng, một ngọn núi lớn và bầu trời xanh. Gương mặt ông ấy có màu cát trắng, mái tóc màu vàng nâu, với ánh mắt nhân từ. Tôi cảm nhận sự bình yên, ngắm nhìn cây cối và tôi muốn chạy về phía ấy, nhưng ông ấy ngăn tôi lại. Ông xoay người tôi lại, và nhẹ nhàng kéo tôi về phía ngược lại, xuyên qua đường hầm, rồi tôi nghe bác sĩ nói: “Chúng ta cứu được cô ấy rồi”. Tôi không còn đau đớn gì khi quay trở về thể xác của mình, tôi chỉ thấy hơi tức ngực và khó chịu trong dạ dày.

Christopher được phẫu thuật để xử lý chứng bệnh tim nghiêm trọng của mình. Anh được gây mê cục bộ, thường gọi là “giảm đau nhưng tỉnh táo”. Anh ấy dùng thuốc an thần loại mạnh và tim ngừng đập. Christopher mô tả cảm giác rằng ý thức của anh tỉnh táo hơn sau khi tim anh ngừng đập, đây là điều dường như không thể xảy ra:

Lúc ấy tôi biết rằng tôi bị hội chứng Wolf-parkinson-White, một chứng bệnh có thể gây đột tử. Tôi không biết điều gì xảy ra với mình, nhưng trong khoảnh khắc đó, tim tôi bắt đầu ngừng đập. Dù đã được tiêm thuốc giảm đau, nhưng tôi vẫn có cảm giác đau quanh vết thương; khi tim tôi thực sự ngừng đập một cảm giác an bình bao trùm lấy tôi. Tôi biết rõ những gì diễn ra quanh mình. Khi linh hồn tôi bay

lên, tôi nhìn thấy bác sĩ tìm cách kích thích tim tôi, ông ấy lặp lại thao tác này vài lần. Khi quay lại với thể xác của mình, tôi hoàn toàn cảm thấy bình an, không một chút lo lắng. Đó là một trong những trải nghiệm tuyệt vời trong cuộc đời tôi.

TỈNH TÁO NHƯNG VÔ THỨC

Trong những chương trước, tôi đã trình bày các vấn đề cốt lõi dựa vào nghiên cứu của NDERF trên 613 cận tử nhân, tất cả các TNCT đều có thang điểm từ 7 trở lên. Để so sánh nội dung của TNCT xảy ra trong khi gây mê toàn phần với các TNCT khác, tôi tận dụng nhóm 613 cận tử nhân này.

Nghiên cứu này gồm 23 cận tử nhân kể về trải nghiệm của mình tại khoảnh khắc được gây mê toàn phần. Nhiều người mô tả khoảnh khắc tim họ ngừng đập là một sự kiện kinh khủng đe dọa đến tính mạng của mình.

Các TNCT xảy ra trong quá trình được gây mê toàn phần được so sánh với 590 TNCT còn lại trong nghiên cứu của NDERF bằng cách xem xét các câu trả lời của cả hai nhóm với ba mươi ba câu hỏi được đặt ra về nội dung TNCT. Chúng tôi so sánh các câu trả lời này với ba mươi ba câu hỏi giữa hai nhóm, vận dụng một phương pháp thống kê được gọi là “chi-quare”.

Kết quả là: không có sự khác biệt đáng kể nào giữa các câu trả lời của hai nhóm trước 33 câu hỏi điều tra, ngoại trừ việc các TNCT xảy ra do sự gây mê toàn phần thường liên quan nhiều đến “đường hầm” hơn. TNCT trong gây mê toàn phần mang tất cả các yếu tố của TNCT trong gây mê cục bộ. Đáng lưu ý là các tình tiết trong TNCT xuất hiện với cùng một trình tự, ngoại trừ trải nghiệm trong đường hầm, bất kể các cận tử nhân có ở trong tình trạng gây mê toàn phần

hay không tại thời điểm mà họ trải nghiệm.

Nếu ý thức chỉ là sản phẩm của não bộ, chúng ta dễ dàng hiểu rằng TNCT xảy ra khi gây mê toàn phần sẽ không có ý thức và ít tỉnh táo hơn so với những TNCT khác? Rõ ràng đây là những gì mọi người thường nghĩ, nhưng không phải là kết quả nghiên cứu của NDERF. Nghiên cứu của NDERF hỏi: mức độ minh mẫn và tỉnh táo trong TNCT so với trạng thái hàng ngày của bạn như thế nào 83% trong số này (TNCT trong khi được gây mê toàn phần) trả lời rằng "tỉnh táo và ý thức rõ hơn bình thường" so với 74% ở tất cả các TNCT khác. Về mặt thống kê, câu trả lời cho câu hỏi này của 2 nhóm không có sự khác biệt lớn.

Những nghiên cứu khác về TNCT cho thấy rằng TNCT thực sự có xảy trong khi gây mê toàn phần. Bruce Greyson thuộc Đại học Virginia công bố rằng: "Trong tập hợp của chúng tôi về TNCT, 127/578 trường hợp (22%) xảy ra trong thời gian gây mê toàn phần, và cũng có những đặc điểm như TNTX, chứng kiến đội ngũ y bác sĩ làm việc trên cơ thể của họ, ánh sáng rực rỡ lạ thường, gặp gỡ người thân đã chết, với những suy nghĩ, ký ức, và cảm nhận rõ ràng hơn mức bình thường".

LINH HỒN TỒN TẠI TRONG THẾ GIỚI VẬT CHẤT

Giáo sư John Eccles là nhà khoa học chuyên về điện thần kinh, ông đã từng đoạt giải Nobel nghiên cứu về tinh thần. Ông cho rằng tinh thần thực tế có thể tồn tại tách rời khỏi bộ não. Ông từng nói: "Tôi cho rằng bí ẩn nhân loại đã bị khoa học đơn giản hóa đến mức khó tin, chủ nghĩa duy vật cho rằng thế giới tinh thần chỉ là sự vận hành của chức năng thần kinh. Niềm tin này cần được xếp vào loại mê tín... Chúng ta phải hiểu rằng chúng ta là những sinh vật sống với linh hồn

tồn tại trong một thế giới tâm linh, và cũng là những sinh vật có thể xác và não bộ tồn tại trong một thế giới vật chất”.

NGƯỜI HOÀI NGHI: GÂY MÊ CHƯA ĐỦ ĐỘ

Tất nhiên vẫn còn tồn tại một số nghi ngờ. Có người cho rằng trải nghiệm như trên chỉ có thể là do gây mê chưa đủ độ, dẫn đến sự tỉnh táo trong suốt quá trình phẫu thuật.

Tất nhiên khi chúng ta xét đến vấn đề này thì chúng ta cũng phải loại bỏ những TNCT do dùng thuốc gây mê quá liều. May thay, chỉ 1 đến 3 trường hợp trong số 1.000 bệnh nhân trải qua trạng thái “tỉnh táo trong gây mê” như thế này.

Những người có trải nghiệm tỉnh táo trong gây mê thường thuật lại cảm giác rất khó chịu, đau đớn và sợ hãi. Thức tỉnh từng phần trong khi gây mê thường bao gồm những trải nghiệm ngắn, rời rạc có thể nghe nhiều chứ không nhìn thấy được. Tôi nhấn mạnh rằng tình thức từng phần trong khi gây mê là trường hợp rất hiếm và không phải là nguyên nhân chính khiến chúng ta phải lo lắng về quá trình gây mê.

Trong TNCT do gây mê toàn phần thường xuất hiện TNTX. Trong trạng thái thoát xác, cận tử nhân thường nhìn thấy các thao tác hồi sức của bác sĩ trên thể xác của họ diễn ra trên bàn mổ. Những gì các cận tử nhân có thể nhìn thấy được giúp chúng ta có thể khẳng định rằng TNCT của họ xảy ra tại thời điểm tính mạng của họ thực sự bị đe dọa, thường là do tim ngừng đập.

TNCT xảy ra khi tim ngừng đập trong khi gây mê có lẽ là bài kiểm tra khắt khe nhất về khả năng tinh thần tồn tại bên ngoài thể xác. Theo y học thực dụng, thông thường không phải người bị gây mê hay bệnh nhân tim ngừng đập nào cũng có trải nghiệm tinh thần giống

như một TNCT. Nhưng nghiên cứu của NDERF đã tìm thấy nhiều trường hợp như thế. Những người nghi ngờ đề xuất hơn 20 lời "giải thích" khác nhau về TNCT trong suốt nhiều năm qua. Nếu thực sự có một hoặc nhiều lời "giải thích" về TNCT được những người nghi ngờ chấp nhận rộng rãi, thì đã không có quá nhiều lời "giải thích" khác nhau. Sự tồn tại của quá nhiều "giải thích" cho thấy rằng không có lời "giải thích" nào về TNCT mà những người nghi ngờ cho rằng "hoàn toàn hợp lý".

Nghiên cứu của Kevin Nelson và các đồng nghiệp đề xuất sự kết hợp giữa hiện tượng xâm nhập REM (Rapid Eye Movement, chuyển động mắt nhanh) và TNCT. Chuyển động mắt nhanh vốn là một phần bình thường của giấc ngủ, thường kết hợp với sự liệt cơ. Giấc ngủ REM thường xuất hiện những hình ảnh trong giấc mơ kỳ lạ và hãi hùng. Nếu REM xảy ra trong suốt thời gian tỉnh táo từng phần hoặc hoàn toàn, hình ảnh của những giấc mơ này xâm nhập vào sự tỉnh táo ấy gọi là xâm nhập REM. Qua nghiên cứu, tôi và Tiến sĩ Nelson có thể khẳng định rằng xâm nhập REM và TNCT là hai yếu tố hoàn toàn khác nhau. Ngoài ra, xâm nhập REM không thể giải thích được TNCT trong những tình huống mà xâm nhập REM hoàn toàn không hợp lý, gồm có TNCT nơi người mù bẩm sinh và TNCT trong khi gây mê.

Các nhà thần kinh học như Eccles cho rằng tinh thần có thể tách rời với thể xác. Điều đó khiến ông đắn đo về ý nghĩa của cuộc sống và cả những quan niệm cổ điển của chúng ta về cái chết. Chúng ta biết rõ điều gì sẽ xảy ra với thể xác khi thể xác chết đi, vậy còn tinh thần thì sao? Đó là một câu hỏi mà ông không thể trả lời một cách thỏa đáng nhất, tuy nhiên, ông cũng cho rằng: "Chúng ta có thể xem cái chết của thể xác và não bộ như là tan rã của sự tồn tại nhị

nguyên. Hy vọng rằng linh hồn tự do sẽ tìm thấy tương lai khác với ý nghĩa sâu sắc hơn và nhiều trải nghiệm hơn, có lẽ bao gồm cả việc khôi phục lại sự tồn tại".

Không có lời giải thích nào cho những TNCT xảy ra trong khi chủ thể được gây mê toàn phần, thay vì thế chúng ta phải chấp nhận rằng ý thức trọn vẹn có thể tồn tại bên ngoài thể xác. Do vậy, tôi cho rằng đây là một bằng chứng thuyết phục về sự sống sau cái chết.

Chương 7. BẰNG CHỨNG SỐ 5: HỒI TƯỞNG

Cuộc sống là một câu chuyện cũ rích và nhạt nhẽo.
- William Shakepeare

Chúng ta sẽ khám phá một yếu tố thú vị trong TNCT là: Hồi tưởng lại cuộc đời. Chính xác thì việc hồi tưởng lại cuộc đời có nghĩa là gì? Cách tốt nhất để trả lời câu hỏi này là bạn hãy đọc các câu chuyện về TNCT từ nghiên cứu của NDERF.

Đây là sự hồi tưởng lại cuộc đời của một người thanh niên tên là Mark. Anh là một trong số những hành khách trên chiếc xe Jeep bị lạc tay lái trên con đường đầy tuyết gần hồ Tahoe và đâm vào trụ điện thoại công cộng. Mark bị thương rất nặng sau vụ tai nạn ấy. Hậu quả là anh đã có một TNCT chứa hầu hết tất cả yếu tố được trình bày trong phần đầu của quyển sách này. Hồi tưởng lại cuộc đời là một trong những nội dung ấy.

Mark nhìn thấy những sự kiện có thật trong đời mình giống như những hình ảnh trong bộ phim về chính cuộc đời mình. Các cận tử nhân mô tả về sự hồi tưởng này thường sử dụng cụm từ như một bộ phim, và đó không phải là những hình ảnh của một giấc mơ kỳ lạ. Mark cũng có những phản ứng tương tự như thế. Chủ yếu là Mark có thể cảm nhận được những gì mình đã làm tròng quá khứ. Mark cũng đưa ra nhiều kết luận đời sống nói chung và đời sống của chính mình.

Hiểu biết mà Mark có được trong suốt thời gian TNCT đã giúp anh có được định hướng nhất định, từ đó anh có những thay đổi quan trọng trong phần đời còn lại của mình. Giờ đây quan niệm của Mark về cái chết đã thay đổi hẳn. Mark viết về mình trên trang web NDERF như sau: “Mọi sự sống đều phải chết... Nó không phải là thứ chúng ta phải sợ hãi... Chính Peter Pan đã từng nói, Chết là cuộc phiêu lưu kỳ

thú nhất, không đúng sao? Tất cả các bạn sẽ được tham gia cuộc phiêu lưu kỳ thú này. Khi cái chết xuất hiện, hãy vất bỏ mọi nỗi lo sợ và hãy sẵn sàng phiêu lưu”.

Đây là hồi tưởng về cuộc đời của Mark:

Không biết phải bắt đầu từ đâu, tôi chỉ có thể nói rằng: “Cuộc đời hiện ra ngay trước mắt tôi”, hay còn gọi là sự hồi tưởng lại cuộc đời. Tôi sẽ xem nó như một chuỗi những cảm giác dựa trên rất nhiều sự kiện trong cuộc đời. Sự khác biệt ở đây là, tôi không những quay lại với những cảm giác trước đây của mình, mà tôi còn có thể cảm thông với những người quanh mình, những người đã từng ảnh hưởng mọi hành vi của tôi. Nói cách khác, tôi cũng cảm nhận những gì người khác cảm nhận về tôi. Tôi đặc biệt cảm nhận rõ cảm nhận của mẹ tôi về tôi.

Tôi được nhận về nuôi khi còn bé. Có thể nói tôi là một đứa bé rắc rối. Đôi khi tôi làm bị thương những đứa trẻ khác nhỏ hơn, và tôi hút thuốc, nghiện rượu trộm cắp, lái xe điên cuồng, dã man, thô lỗ với chị tôi, với những con vật. Tất cả đều hiện ra trước mắt tôi. Trong khoảnh khắc ấy, mọi tình tiết trong quá khứ đều sống lại. Nhưng sâu sắc nhất vẫn là cảnh giác về mẹ tôi. Tôi có thể cảm nhận được rằng bà biết về cái chết của tôi. Bà bị đau tim và rất đau đớn, nhưng đó là sự pha trộn cùng những cảm nhận của bà trước những rắc rối tôi gây ra.

Cảm nhận này giúp tôi ý thức rằng tôi còn nhiều việc chưa hoàn thành trong cuộc đời mình. Nỗi đau mà tôi phải xa rời mẹ và bạn bè là nỗi đau thật mãnh liệt. Dù tôi có nhiều rắc rối trong cuộc sống, tôi có nhiều bạn, rất thân. Tôi được nhiều người biết đến nếu không muốn nói là khá nổi tiếng, và tôi có cảm giác rằng mọi người đều nói về

cuộc sống và cái chết của tôi. Cảm nhận về sự đau đớn của mẹ tràn ngập trong tôi.

CƠ HỘI THAY ĐỔI

Sự hồi tưởng lại cuộc đời như trong trường hợp của Mark là một trong những tình tiết gây ảnh hưởng lớn nhất trong TNCT. Vì bản chất của TNCT rất đặc trưng - đôi khi là hình ảnh ba chiều, rất bao quát, rất ý nghĩa trong cuộc đời của các cận tử nhân - sự hồi tưởng lại cuộc đời được xem là hình thức chữa bệnh bằng liệu pháp tâm lý rất hiệu quả. Tiến sĩ Raymond Moody gọi là: “Một phút chữa bệnh bằng liệu pháp tâm lý”.

Ít ra thì sự hồi tưởng lại cuộc đời cũng là tập hợp những mảnh ghép về cuộc sống trần tục của các cận tử nhân. Nói chung, các cận tử nhân nhìn nhận cuộc đời mình từ góc nhìn của người thứ ba. Họ xem xét cách hành xử của chính mình với người khác trong quãng đời đã qua. Các cận tử nhân quan sát cách hành xử của họ với mọi người và thường đặt mình vào hoàn cảnh của người khác, vì thế họ có thể hiểu được cảm xúc của người khác. Bạn có thể hình dung, niềm hạnh phúc của bạn tùy thuộc vào mức độ tử tế mà bạn dành cho mọi người quanh mình. Một hành vi tốt sẽ giúp cận tử nhân cảm thấy hạnh phúc, trong khi một hành vi xấu sẽ khiến họ cảm thấy vô cùng khó chịu. Hồi tưởng lại cuộc đời thường là một trong những yếu tố tác động mạnh mẽ đến quan điểm sống của các cận tử nhân. Các cận tử nhân nói rằng sự hồi tưởng lại cuộc đời một trong những yếu tố quan trọng trong TNCT, là chất xúc tác tuyệt vời nhất tạo ra những thay đổi lớn lao trong cuộc sống.

Sự hồi tưởng lại cuộc đời cho phép các cận tử nhân quay lại với cuộc sống của chính họ, những lỗi lầm và mọi thứ. Đây là cơ hội để

họ đánh giá lại mọi hành vi đã qua. Những việc tưởng chừng nhỏ nhặt - ví dụ, một hành vi tử tế nho nhỏ - hóa ra lại đem đến mềm hạnh phúc to lớn cho chính họ hoặc cho người khác. Họ nhận thấy rằng đã quá nóng giận trước những việc nhỏ nhặt, hoặc họ đã đánh đổi quá nhiều thứ quan trọng để lấy những thứ vô nghĩa.

Sau đây là hai ví dụ về hồi tưởng cuộc đời từ trang web NDEFR:

Roger trở về từ thành phố Quebec cùng một người bạn, họ lạc tay lái và đâm trực diện vào một xe khác. Ngay lập tức linh hồn Roger rời khỏi thể xác của mình và bay lên, anh nhìn thấy toàn bộ những gì đang diễn ra tại hiện trường. Về sau Roger kể: Tôi đi vào một vùng tối bao la vắng lặng, nhưng tôi không cảm thấy sợ. Đó là một nơi rất an bình. Tôi bắt đầu nhìn thấy toàn bộ cuộc đời mình trải ra trước mắt tôi giống như một bộ phim đang chiếu trên màn hình, từ niên thiếu đến trưởng thành. Tất cả đều rất thật. Tôi nhìn thấy chính mình, nhưng rõ hơn xem phim 3-D vì tôi có thể cảm nhận được cảm giác của những người mà tôi đã từng tiếp xúc suốt nhiều năm qua. Tôi cũng cảm nhận được tình cảm tốt và xấu mà họ dành cho tôi.

Linda uống nhầm thuốc. Cô ta uống tám viên thuốc cùng một lúc thay vì chia thành tám ngày theo chỉ định của bác sĩ, linh hồn của Linda đã bay lên khỏi chiếc thường và bay lên cao.

Như bạn sẽ thấy, trải nghiệm của Linda là thông điệp của luật nhân-quả:

Tôi nhìn thấy mọi việc từ khi chào đời đến thời điểm ấy. Mọi việc trôi qua rất nhanh, tôi có thể cảm nhận được nỗi đau mà tôi gây ra cho họ. Tôi cũng cảm nhận được điều tốt mà tôi đã làm cho họ. Chúa hỏi tôi có hạnh phúc với những gì vừa diễn ra không, tôi trả lời là có. Người cũng hỏi rằng tôi có cảm giác thế nào và tôi nói rằng tôi cảm

thấy hơi hồi hộp. Người cũng nói với tôi rằng nếu tôi đã từng làm điều xấu nhiều hơn điều tốt, thì tôi sẽ cảm thấy thật tồi tệ. Ngược lại, nếu tôi đối xử tử tế với mọi người thì tôi sẽ cảm thấy mình hoàn toàn mãn nguyện trong niềm hạnh phúc. Tôi tự nhận thấy cảm giác của mình khi ấy là không quá tệ, nếu không thuốn nói là tốt. Tôi cảm thấy hân hoan và thoải mái, nhưng có một chút hồi hộp trong lòng, như thể tôi vừa leo lên một ngọn đồi hoặc chạy trên một con đường quanh co.

Ý NGHĨA CỦA SỰ HỒI TƯỞNG

Nghiên cứu về sự hồi tưởng là một trong những dự án nghiên cứu sớm nhất của NDERF. Nghiên cứu này được thực hiện bởi Jody Long, hiện đang phụ trách trang web NDERF. Jody khẳng định ý nghĩa của sự hồi tưởng lại cuộc đời trong đối với đời sống thực của các cận tử nhân bằng nghiên cứu 319 TNCT trên trang web NDERF.

Jody xem xét câu trả lời của họ dành cho câu hỏi này: “Bạn có trải qua sự hồi tưởng những sự kiện trong quá khứ của mình không?”

Kết quả là:

- Sự hồi tưởng xảy ra thế nào: 26% mô tả về sự hồi tưởng. Nhiều người mô tả nó như là một vở kịch, một bộ phim được trình chiếu trên màn ảnh rộng.

- Nội dung của sự hồi tưởng cuộc đời: Hơn 21% bình luận về nội dung của sự hồi tưởng. Nhìn chung, các cận tử nhân nói rằng họ là người tự phán xét chính mình. Trong suốt khoảnh khắc ấy họ có thể nhìn thấy cả hành vi xấu lẫn hành vi tốt của mình, cả nguyên nhân lẫn kết quả từ những hành vi này. Nhiều người kể lại rằng họ có sự hồi tưởng bằng cảm xúc thay vì bằng thị giác. Một số nói rằng sự hồi tưởng của họ có cả những cảm nhận của người khác về hành vi của họ.

Sự hồi tưởng lại cuộc đời giúp các cận tử nhân hiểu rõ hơn về lý tưởng sống. Và giúp họ hiểu rõ mình là ai, điều này dẫn đến nhiều thay đổi lớn trong đời. Sau đây là vài ví dụ về những gì các cận tử nhân trải qua trong suốt giai đoạn này:

Trong nguồn ánh sáng tôi nhận thấy toàn bộ cuộc đời mình, tôi nhìn thấy mọi việc tôi đã làm, từng suy nghĩ, lời nói, hành động...

Sự hồi tưởng trôi qua rất nhanh, nhưng tôi có thể dễ dàng hiểu rõ mọi việc.

Trong khoảnh khắc ấy, tôi không chắc khi nào, ai hoặc cái gì giúp tôi hồi tưởng lại cuộc đời mình từ khi tôi còn bé. Mỗi hình ảnh là một bản sao của tôi và từng sự kiện trong đời tôi hiện ra rất rõ.

Mọi suy nghĩ và hành vi của tôi đều hiện ra trước mắt, rất nhiều người giống như một bộ phim. Tôi tồi tệ thế nào trong mắt mọi người, tôi giúp đỡ họ ra sao, tôi đối xử với con vật thế nào... Vâng, thậm chí những con vật cũng có cảm xúc. Tôi cảm thấy xấu hổ. Tôi cảm nhận được sự ảnh hưởng của mình đối với người khác, dù tốt hay xấu. Thật kỳ lạ, tôi có cảm giác rằng mọi người đều hiểu và chấp nhận những lỗi lầm của tôi.

Tất cả diễn ra trong đầu tôi từ trái sang phải giống như một bộ phim IMAX, tôi thấy từng khoảnh khắc quan trọng trong đời mình, từ khi tôi còn bé đến thời điểm đó. Tôi gần như đã quên tất cả những sự việc đó mãi đến khi điều này xảy ra. Tôi có nhiều cảm xúc lẫn lộn nhưng chủ yếu tôi cảm thấy rất bình an.

Tôi nhìn thấy thời thơ ấu của mình và cảm nhận được suy nghĩ của người khác trước những hành vi của tôi. Tôi biết được rằng những điều tôi thường nghĩ rằng mình đã làm sai lại không hoàn toàn sai. Tôi biết rằng tôi đã bỏ lỡ nhiều cơ hội để có thể yêu thương mọi

người. Cuộc đời tôi bắt đầu thay đổi vì tôi có thể hiểu được cảm nhận của mọi người trước những hành vi của tôi.

Để khám phá sự thật về sự hồi tưởng này, NDERF dành thời gian nghiên cứu tính xác thực của nội dung này trong TNCT. Trong khi nghiên cứu, chúng tôi tìm bất kỳ nội dung nào kể về sự hồi tưởng cuộc đời được xếp loại không có thật. Nếu chúng ta không tìm được nội dung không thật nào, chúng ta có cơ sở để kết luận rằng nội dung của sự hồi tưởng cuộc đời nhìn chung là có thật.

Để kiểm định tính xác thực của nội dung hồi tưởng này, tôi đã nghiên cứu 617 TNCT đã được thảo luận ở Chương 4, tôi xem lại những TNCT này để xác định độ xác thực nơi những quan sát trong TNTX. Đối với mỗi TNCT có nội dung liên quan đến sự hồi tưởng cuộc đời tôi hỏi: “Có lý do nào để nghi ngờ rằng nội dung sự hồi tưởng này là có thật không?” Nếu bất kỳ phần nào của hồi tưởng được các cận tử nhân, hoặc tôi, xác nhận là không có thật, trường hợp đó sẽ được xếp vào loại “không có thật”.

Tổng cộng có 617 TNCT đã được nghiên cứu. 88 người (14%) kể lại sự hồi tưởng của họ. Kết quả ở đây rất thuyết phục. Không có có hồi tưởng nào chứa đựng yếu tố không thật.

Người có TNCT thường kể rằng sự hồi tưởng cuộc đời của họ chứa đựng nhiều chi tiết rất thật về quá khứ mà họ đã quên từ lâu. Ví dụ, người đàn ông này đang ngủ trên ghế sau của chiếc xe hơi thì tài xế đâm vào đuôi một chiếc xe tải. Anh ta đi từ giấc ngủ đến cuộc du ngoạn gặp gỡ rất nhiều thiên thần. Anh ta mô tả như sau:

Tôi có cảm giác như một mảnh kim loại bị hút vào một thỏi nam châm. Cảm xúc tràn ngập tình yêu lạ thường. Tôi cảm thấy tôi biết hết tất cả họ (những thiên thần) nhưng khi tôi đến gần một người, tôi lại

không chắc người đó là ai. Tôi rời xa họ và trở về thể xác của mình.

Anh ta nói về sự hồi tưởng cuộc đời như sau: Mọi thứ trong đời tôi, kể cả những điều mà tôi đã quên từ rất lâu.

Lisa nói về sự hồi tưởng của mình:

Những thiên thần ánh sáng ấy biết rất rõ về tôi. Biết cả những gì tôi nghĩ, nói, hoặc làm, họ cho tôi thấy toàn bộ đời mình trong một khoảnh khắc rất ngắn. Tôi được xem chi tiết về đời mình, nơi tôi sống và những gì sẽ xảy ra nếu tôi trở về trần gian. Tất cả diễn ra cùng một lúc, chi tiết về mối quan hệ nhân-quả trong đời tôi, điều tốt lẫn điều xấu, sự ảnh hưởng của tôi đối với người khác và sự ảnh hưởng của người khác đối với tôi.

Nghiên cứu của NDERF khẳng định rằng những sự kiện được thấy trong sự hồi tưởng cuộc đời của các cận tử nhân là có thật. Phát hiện này là bằng chứng xác thực về TNCT.

NGƯỜI HOÀI NGHI:

Những người hoài nghi đưa ra những lý giải khác nhau về sự hồi tưởng cuộc đời. Có hai lý giải chính là:

1. Sự hồi tưởng là một cơ chế bảo vệ tâm lý.

2. Sự hồi tưởng xảy ra do não bộ hấp hối tạo ra các dòng điện tại khu vực xử lý trí nhớ.

Không lý giải nào trong số này có thể thỏa mãn những khám phá kỳ lạ trong lĩnh vực này.

Tiến sĩ Susan Blackmore, người đi đầu trong việc nghi ngờ về TNCT, cho rằng sự hồi tưởng là cơ chế bảo vệ tâm lý ở thời điểm xảy ra sự kiện đe dọa đến tính mạng, khiến trí nhớ vận hành ngược, quay về với ký ức.

Thực ra có nhiều cận tử nhân kể lại tình trạng bị đe dọa tính mạng rất đột ngột, như là tai nạn xe không thể lường trước được. Những TNCT xảy ra nhanh đến nỗi cơ cấu bảo vệ tâm lý sẽ không có thời gian hình thành.

Ngoài ra còn có những TNCT với sự hồi tưởng xảy ra trong trạng thái gây mê toàn phần. Không có lý thuyết nào có thể giải thích được TNCT xảy ra trong tình trạng hôn mê toàn phần vì về cơ bản các cận tử nhân này không thể nhận biết được bất cứ điều gì. Lý giải thứ hai của những người hoài nghi cho rằng sự hồi tưởng chỉ là sản phẩm của bộ não chết dần, đó là sự sản sinh tia điện tác động đến khu vực xử lý trí nhớ trong não bộ. Trên tạp chí Skeptical Inquirer, Black viết: “Những mảng trí nhớ về cuộc đời của bạn hiện lên trước mắt bạn là không có thật. Đã từ lâu chúng ta biết rằng sự kích thích nơi các tế bào tại thùy thái dương của não có thể lập tức tạo ra những ký ức. Chứng động kinh thùy thái dương cũng có thể tạo ra một trải nghiệm tương tự”.

Đúng thế chứ? “Kích thích” não được hiểu là kích thích điện của não, đây là một phần của quy trình giải phẫu thần kinh đặc biệt. Não bộ sẽ không còn cảm giác bị kích động nên chủ thể không còn cảm thấy đau đớn gì. Những người nghi ngờ thường trích dẫn các nghiên cứu kích thích điện não về giải phẫu thần kinh học của Tiến sĩ Wilder Penfleld. Nhà nghiên cứu TNCT, Tiến sĩ Emily Willams Kelly và các cộng sự là Bruce Greyson và Edward F.Kelly, xem xét lại nghiên cứu đã công bố của Tiến sĩ Penfield về kích thích điện não và có những phát hiện như sau:

“Hầu hết các trải nghiệm mà Penfield viết thực tế có đôi chút giống với TNCT được đề cập đến trong sách này. Chủ thể có thể nghe được tiếng nhạc, hoặc tiếng hát, thấy những hình ảnh rời rạc,

nghe giọng nói, cảm thấy sợ hãi hoặc có những cảm xúc tiêu cực khác, hoặc trông thấy những hình ảnh kỳ lạ thường được mô tả như là giấc mơ".

Những nhà nghiên cứu khác viết về những trải nghiệm của bệnh nhân trải qua trạng thái giống như trong nghiên cứu của Tiến sĩ Penfield bao gồm kích thích điện não ở thùy não. Greyson và Kelly phê bình những nghiên cứu kích thích điện não đồ:

"Những nghiên cứu tiếp theo cho thấy những hiện tượng tương tự, đặc biệt là sự sợ hãi hoặc lo lắng, và những trải nghiệm rời rạc hoàn toàn không giống với hiện tượng TNCT".

Tiến sĩ Olaf Blanke và cộng sự đã thực hiện nhiều nghiên cứu khác, họ xác nhận rằng họ có thể tạo ra những trải nghiệm giống như hiện tượng thoát xác bằng cách kích thích điện não. Bệnh nhân đầu tiên mà họ nghiên cứu đã mô tả trải nghiệm thoát xác bao gồm thấy chính thể xác của mình từ trên cao, nhưng chỉ thấy phần thân dưới và chân. Cô ta kể rằng cô ta nhìn thấy hình ảnh bị méo mó như chân ngắn hơn và di chuyển phía trên mặt mình. Loại trải nghiệm thoát xác này với yếu tố ảo giác không bao giờ có thể xảy ra nơi TNTX ở TNCT.

Blackmore và những người hoài nghi khác cho rằng sự tai biến ngập máu hoặc chứng động kinh thùy não tạm thời có thể tạo ra những trải nghiệm giống như sự hồi tưởng cuộc đời và những yếu tố khác trong TNCT. Tuy nhiên, bằng chứng cho thấy rằng điều này không đúng. Nhà tâm thần học Tiến sĩ Ernst Rodin trình bày:

"Dù đã chứng kiến hàng trăm bệnh nhân bị tai biến đột ngột trong suốt hơn 30 năm hành nghề, tôi chưa bao giờ thấy các triệu chứng của TNCT như là một phần của bệnh tai biến".

Những nhà nghiên cứu khác chứng minh bằng tư liệu rằng

những trải nghiệm trong lúc kích thích điện não hoặc tai biến hoàn toàn không giống với TNCT. Trên trang NDERF chúng tôi có những câu chuyện về những người bị tai biến trong trạng thái động kinh nhưng không có TNCT mãi đến khi một chứng tai biến đạt đến mức độ có khả năng đe dọa nghiêm trọng đến tính mạng.

Sự hồi tưởng chính xác về cuộc đời và sự thay đổi quan điểm sống là dấu hiệu đáng tin cậy của TNCT. Đây là chứng cứ quan trọng về sự sống sau cái chết.

Chương 8. BẰNG CHỨNG SỐ 6: ĐOÀN TỤ GIA ĐÌNH

Mọi hình thức chia ly đều là cái chết,
mọi hình thức sum họp đều là thiên đàng.
- Tryon Edwards

Nhiều cận tử nhân mô tả cuộc sum họp cùng người thân, những người đã mất từ lâu, trước khi TNCT.

"HÃY ĐẾN ĐÂY: ĐÂY LÀ NƠI TUYỆT VỜI"

Anitta thấy mình phóng vọt lên, xuyên qua một đường hầm, hướng đến một luồng ánh sáng rực rỡ. "Ai đó" nắm lấy tay cô và cô cảm thấy thật bình an. Cuộc sống của Annita tái hiện như một bộ phim. Anitta kể về TNCT của mình như sau:

Tôi nhìn thấy cha tôi, giống như khi ông còn sống, ông nói với tôi rằng: "Đến đây đi con, nơi đây tuyệt lắm". Tôi muốn chạy nhanh đến bên ông, nhưng tôi không thể vì có một ranh giới nào đó giữa tôi và ông. Tôi không thể mô tả cái ranh giới ấy. Nó giống như một bức tường nhà tôi có thể nhìn xuyên qua được. Sau đó tôi nghe một giọng nói từ bóng tối, dường như âm thanh đó xuất hiện ở khắp mọi nơi, hỏi tôi rằng: "Ai đó?". Họ muốn nhận dạng tôi. Và họ tiếp lời: "Chưa phải

lúc".

Sau đó, tôi buộc phải quay trở lại, tôi không muốn quay lại vì tôi cảm thấy thật tuyệt khi ở đó. Tôi quay lại đường hầm, trở về rất nhanh, và cùng lúc cơn đau khắp cơ thể tôi cũng quay lại. Tôi gào lên, "Không, không!", khi tôi ý thức được rằng mình đã thực sự quay lại với đời sống trần tục. Nhiều ngày sau đó tôi có một cảm giác rất lạ, "Mình đang ở đâu?". Và tôi nhớ bố tôi nhiều lắm, nhớ hình dáng mà tôi đã gặp trong TNCT của mình.

TẠI SAO THẤY MỚI TIN

Anitta đã có một TNCT điển hình của một trong các cận tử nhân trong nghiên cứu của NDERF là: "Gặp gỡ người thân hoặc bạn bè quá cố của mình trong suốt TNCT".

Tại sao việc thấy những người thân hay bạn bè của mình là một bằng chứng về sự sống sau cái chết? Vì nếu TNCT chỉ là một sản phẩm của não thì những người họ gặp trong TNCT phải là những người quen thuộc. Nói cách khác, các cận tử nhân phải nhìn thấy những người họ vừa gặp gỡ, chẳng hạn như các nhân viên y tế, những người đã có mặt kịp thời để giúp họ. Thay vì thế, họ lại thấy bạn bè và người thân đã chết, thậm chí họ gặp lại những người thân quá cố mà họ đã quên bẵng suốt hàng chục năm qua.

Xác suất nhìn thấy được người thân quá cố trong suốt khoảnh khắc TNCT, đặc biệt là những người bà con có quan hệ huyết thống, là khá cao. Điều này khiến tôi tin rằng việc gặp gỡ người thân quá cố trong TNCT không phải là sản phẩm ngẫu nhiên của một não bộ sắp chết, một não bộ rơi vào trạng thái hoảng loạn; đây rõ ràng là một bằng chứng thuyết phục về sự có thật của TNCT.

Emily William Kelly, thuộc Khoa Tâm thần học của Đại học

Virginia, đã thực hiện một nghiên cứu nọ để chứng minh được điều này năm 2001. Cô so sánh 74 cận tử nhân gặp gỡ người thân quá cố trong suốt TNCT với 200 cận tử nhân không hề hay biết gì về những người thân đã mất.

Kelly phát hiện ra rằng 95% cận tử nhân gặp gỡ họ hàng quá cố của mình, trong khi chỉ 5% cận tử nhân gặp gỡ bạn bè hoặc người quen quá cố. Chỉ 4% cận tử nhân trong nghiên cứu gặp gỡ những người đang còn sống tại thời điểm xảy ra TNCT. Những nghiên cứu khác cho thấy rằng trong giấc mơ hay trong ảo giác, chủ thế thường gặp gỡ những người vẫn còn đang sống.

Làm việc tại NDERF, tôi xem lại những TNCT mô tả cuộc gặp gỡ với những người mà các cận tử nhân đã quen biết trong đời sống trần tục. Trong nghiên cứu này, tôi khảo sát lại nhóm 617 cận tử nhân mà chúng ta đã thảo luận ở Chương 4 và chương 7.

Trong nhóm này có 97 cận tử nhân (chiếm 16%), mô tả cuộc gặp gỡ với một hoặc nhiều người quen thuộc với họ trong đời sống trần tục. Trong số 97 cận tử nhân này có khoảng 13% bị loại bỏ vì những người mà họ gặp gỡ không được xác định là vẫn còn sống hay đã chết tại thời điểm xảy ra TNCT. Hầu hết các cận tử nhân bị loại trừ này thường mô tả về ông bà, đôi khi là cha mẹ. 84 cận tử nhân kể về những người họ gặp là những người còn sống hoặc đã chết tại thời điểm xảy ra TNCT. Trọng số 84 cận tử nhân này, chỉ có 3 (chiếm 4%) trường hợp xác định rằng người mà họ đã gặp vẫn còn sống. Trong số 3 trường hợp này, chỉ 1 trường hợp xác định rằng người mà họ gặp là người họ có quen biết trong đời sống trần tục. Hai trong số những linh hồn mà họ gặp gỡ là cha họ, và một là bác sĩ. Tỷ lệ phần trăm thấp đối với trường hợp gặp gỡ những người vẫn còn sống tại thời điểm xảy ra TNCT là tỷ lệ phù hợp với những khám phá trong

nghiên cứu của Kelly và là một bằng chứng thuyết phục về tính xác thực của TNCT và sự sống sau cái chết.

Trong nhóm 617 trường hợp nghiên cứu này, có 91 trường hợp gặp những linh hồn quen thuộc với họ ở đời thường, cụ thể là bà con và bạn bè. Trong 91 trường hợp này, có 74 (chiếm 81%) trường hợp chỉ gặp bà con và 7 trường hợp (chiếm 8%) gặp cả bà con lẫn bạn bè. Kết quả này hoàn toàn tương thích với kết quả nghiên cứu của Kelly.

VUI SƯỚNG VÀ HÂN HOAN

Như bạn đã biết, sự gặp gỡ người thân quá cố gần như luôn là sự đoàn viên hạnh phúc, họ không phải là những nhân vật đáng sợ như trong một bộ phim ma. Dù nhiều người thân quá cố là những người già và đôi khi xấu xí bởi chứng viêm khớp hoặc các chứng bệnh kinh niên khác. Người thân quá cố xuất hiện trong TNCT gần như luôn luôn khỏe mạnh và có vẻ trẻ hơn - thậm chí trẻ hơn vài chục tuổi - so với thời điểm họ qua đời. Những người qua đời khi còn quá nhỏ giờ đây thì có vẻ già dặn hơn. Dù họ xuất hiện ở độ tuổi khác xa so với khi họ chết, các cận tử nhân vẫn có thể nhận ra họ.

Trong TNCT, các cận tử nhân có thể gặp gỡ những người dường như rất quen thuộc nhưng họ lại không thể xác định đó là ai trong suốt TNCT. Về sau các cận tử nhân có thể xác định được đó là ai dù rằng họ chưa bao giờ trực tiếp gặp gỡ trong đời sống trần tục chẳng hạn bằng cách xem các album ảnh về tổ tiên. Thường thì hóa ra họ lại là thành viên của gia đình trong quá khứ. Ví dụ trong trường hợp của Sandra, cô gặp gỡ người chị mà cô ta chưa hề biết mặt. Sau đây là một ví dụ khác từ trang NDERF kể về một phụ nữ tên là Missy.

Missy bị chấn thương đầu trong một tai nạn ô tô. Dù bị mất trí nhớ, Missy nhớ rõ rằng đã đi vào đường hầm và gặp chị mình.

Tôi thấy một đứa bé mà tôi nhận ra là chị mình đã chết vì bỏng lửa. Lúc chị mất, tôi chỉ tròn một tuổi nhưng tôi biết rằng đó là chị ấy. Trông chị rất giống với mọi người trong gia đình. Về sau, khi tôi lớn lên, tôi càng chắc rằng đó là chị tôi khi tôi nhìn thấy ảnh của chị trong album gia đình.

NHỮNG LINH HỒN BÍ ẨN

Thỉnh thoảng các cận tử nhân gặp những linh hồn không quen thuộc, nhiều linh hồn trong các TNCT rất bí ẩn. Dù không quen biết, những linh hồn bí ẩn này thường được mô tả là rất tử tế trong khi gặp gỡ các cận tử nhân. Để trả lời câu hỏi: "Dường như bạn đã gặp nhiều linh hồn bí ẩn?", 49% cận tử nhân chọn: "Gặp linh hồn bí ẩn, hoặc giọng nói rõ ràng nhưng rất huyền bí", 9,8% trả lời: "Không nhận dạng được giọng nói", và 40,3% chọn: "Khác". Đây là vài ví dụ về những linh hồn bí ẩn mà các cận tử nhân đã gặp.

Jonathan chỉ còn 1% cơ hội sống sót trong khi đang được giải phẫu thực quản.

Tôi xuất hiện lơ lửng trên giường mổ, 10 foot qua phải và 10 foot hướng lên trên. Có một người đứng cạnh bên tôi, nhưng tôi không đưa mắt nhìn họ. Tôi chẳng sợ hãi và cũng chẳng có gì để hỏi han người ấy. Tôi chỉ quan sát. Có ít nhất khoảng hơn 10 người y tá và bác sĩ đứng quanh bàn mổ. Nhưng tôi cảm nhận được sự xuất hiện của những linh hồn mờ ảo mà tôi chỉ có thể nghĩ rằng họ là thiên thần. Mỗi thiên thần hướng dẫn các bác sĩ đứng cạnh họ. Tôi không nghe tiếng động nào, không giọng nói nào và cũng không có tiếng nhạc nào. Hoàn toàn ánh lặng. Tôi không nhớ được những chi tiết, chẳng hạn như là công cụ nào được sử dụng hoặc tư thế nằm chính xác của cơ thể tôi vì tôi chỉ tập trung vào những thiên thần đang hướng dẫn

đội ngũ y bác sĩ làm mọi việc, từ việc đi lại đến việc sử dụng những công cụ tác động đến lồng ngực của tôi. Thậm chí sau ca phẫu thuật, tôi vẫn còn cảm giác an lành lạ thường và không hề sợ hãi. Bác sĩ nói rằng đó là ca phẫu thuật thành công nhất trong đời ông - không rắc rối nào phát sinh - và thực sự rất ấn tượng trước sự hồi phục nhanh chóng của tôi.

Adrew hôn mê do phản ứng sốc thuốc.

Một người nào đó hay một linh hồn nào đó đã đánh thức tôi dậy, đó là một phụ nữ. Tôi cảm nhận được sự hiện hữu của bà nhưng không thực sự nhìn thấy được. Bà nói với tôi rằng mọi việc sẽ ổn và tôi đã biết được bí mật của vũ trụ này.

Jesse dùng heroin và cocaine tổng hợp quá liều khiến anh bị “chết lâm sàng”. Trong suốt TNCT của mình:

Tôi gặp gỡ một linh hồn tràn đầy tình yêu, lòng từ bi và kiên nhẫn. Linh hồn này đọc được mọi suy nghĩ của tôi, và biết rõ mọi hành vi của tôi trong kiếp này và cả hiếp trước.

Leonard bị đau tim, anh mô tả khả năng quan sát 360-độ của mình, và anh trông thấy mọi người đang cuống cuồng cố gắng cứu sống mình.

Có một cách giao tiếp khác là truyền cảm (truyền suy nghĩ). Tôi phải nói với bạn rằng Chúa có khả năng hài hước siêu phàm. Tôi chưa bao giờ cười nhiều đến thế trong đời mình.

Trong một TNCT, ta có thể cảm nhận hoặc nghe được những linh hồn bí ẩn này nhưng lại khó có thể trông thấy họ. Nếu có nhìn thấy được họ thì diện mạo của họ có thể rất đa dạng. Một số cận tử nhân mô tả họ là thiên thần. Thường thì họ không có cánh. Hơn nữa,

họ có thể xuất hiện giống như những con người trần tục, hoặc họ có thể là những luồng ánh sáng không mang nét đặc trưng nào.

Sự giao tiếp cùng những linh hồn huyền bí này thường diễn ra ở hình thức ngoại cảm. Những linh hồn bí ẩn có thể hiện diện ở bất kỳ thời điểm nào trong TNCT. Họ thường xuất hiện vào phần cuối của TNCT.

Những kết luận của NDERF - rằng các cận tử nhân thấy được những linh hồn của người quá cố, hoặc là bà con hoặc là bạn bè, trong suốt TNCT - được củng cố thêm bởi nghiên cứu trước đó của Emili William Kelly. Cô nhận thấy rằng 95% linh hồn người quá cố mà các cận tử nhân gặp gỡ là họ hàng của chủ thể và chỉ 5% là bạn bè hoặc người quen. Tuổi tác của cận tử nhân không ảnh hưởng đến việc họ có gặp những linh hồn quá cố hay không. Nếu việc gặp gỡ người thân quá cố trong TNCT chỉ là sản phẩm của trí nhớ trần tục thì nhất định hình ảnh của họ trong TNCT phải là những hình ảnh già nua (vốn là ký ức của cận tử nhân về họ). Tuy nhiên đây không phải là kết quả khám phá của Kelly.

Chương 9. BẰNG CHỨNG SỐ 7: LỜI TRẺ CON

Cuộc sống, như một đứa trẻ, luôn mỉm cười
và không ngừng khua vang tiếng trống "tử biệt" của nó.
- Rebindranath Tagore

Những người hoài nghi cho rằng Oprah đã cố tạo ra Trải nghiệm Cận tử. Tất nhiên, họ nói bằng giọng điệu táo tợn (hoặc tôi nghĩ thế). Họ chế giễu rằng Oprah và những biểu tượng văn hóa khác đang truyền bá Trải nghiệm Cận tử rộng khắp đến mức nó trở thành nỗi ám ảnh và khiến mọi người có ảo giác rằng mình đã có TNCT. Những người hoài nghi cho rằng TNCT hiện đang là phong trào và mọi người

tìm mọi cách để giải thích duy lý nội dung của TNCT.

Chân thành mà nói, số lượng TNCT được thêu dệt luôn ít hơn nhiều so với những gì người hoài nghi thường nghĩ. Tôi xác định rằng trong số 1.300 TNCT được chia sẻ cùng NDERF chỉ có dưới mười trường hợp là hoàn toàn giả mạo. Nhưng những người hoài nghi khăng khăng: “Phải chăng chúng ta đã quá quen thuộc với TNCT nên chúng ta phải thêm thắt các chi tiết của nó? Hay tất cả đều do bịa đặt?”

Câu trả lời ngắn gọn cho câu hỏi này là: “Không”. Thực tế thì TNCT đang là chủ đề nóng của nhiều chương trình truyền hình và các bộ phim nói về đề tài này không có nghĩa là mọi người đang dối gạt nhau về TNCT.

Người hoài nghi vẫn luôn tồn tại. Carol Zaleski, một chuyên gia về thần học thuộc Đại học Havard, xem TNCT là sản phẩm của “trí tưởng tượng nhuốm màu tôn giáo”. Thậm chí có người còn cho rằng TNCT là sản phẩm của Satan.

Cá nhân tôi nghĩ rằng tất cả những lý lẽ ấy đều sai lạc. Nếu được hỏi tại sao, tôi sẽ có nhiều câu trả lời và một trong những câu trả lời đó là: “Trẻ con đã kể tôi nghe”.

Qua những câu chuyện từ trẻ nhỏ, chúng ta có thể xác định rõ liệu TNCT có phải là một hiện tượng bịa đặt hay không. Và TNCT từ trẻ nhỏ giúp chứng minh rằng TNCT là hiện tượng rất tự nhiên, không hư cấu, không bịa đặt, không bị ảnh hưởng bởi bất kỳ chương trình truyền hình nào.

Chúng ta hãy xét lại một số dữ liệu từ nghiên cứu NDERF để thấy rằng TNCT nơi trẻ nhỏ gồm có mọi tình tiết giống như TNCT nơi người lớn. Để phân loại, tôi gọi những trẻ dưới 5 tuổi là “trẻ rất nhỏ”.

Hầu hết trẻ 5 tuổi chưa học tiểu học, thế nên chúng bị ảnh hưởng bởi nền văn hóa. Hơn nữa, trẻ rất nhỏ có khái niệm về cái chết mơ hồ hơn so với người trưởng thành. Ngoài ra, trẻ nhỏ khó có cơ hội nghe kể về TNCT hơn so với người lớn.

Về cơ bản, trẻ rất nhỏ có thể ví như một trang giấy trắng trong mối quan hệ với đề tài về cái chết, điều này giúp chúng trở thành nhóm quan trọng và đáng tin cậy để nghiên cứu về TNCT.

Chúng tôi tìm hiểu 26 cận tử nhân nhỏ hơn hoặc bằng 5 tuổi (trung bình là 3.6 tuổi) và 585 cận tử nhân từ 6 tuổi trở lên tại thời điểm xuất hiện TNCT. Nghiên cứu gồm 33 câu hỏi liên quan đến nội dung TNCT. Chúng tôi so sánh câu trả lời cho 33 câu hỏi này với câu trả lời của nhóm cận tử nhân có độ tuổi lớn hơn.

Kết quả: Nhóm trẻ rất nhỏ có mọi yếu tố về TNCT giống như nhóm trẻ lớn hơn và nhóm người trưởng thành. Không có sự khác biệt rõ rệt giữa nhóm “trẻ rất nhỏ” và nhóm “trẻ lớn và người trưởng thành”. Chỉ có 2 câu hỏi có khả năng khác nhau về thống kê giữa 2 nhóm.

Thứ nhất, “Dường như thời gian trôi nhanh hơn phải không?”. Có 3 chọn lựa cho câu hỏi này: “Mọi thứ dường như xảy ra trong khoảnh khắc”, “Thời gian dường như trôi nhanh hơn bình thường”, và “Không nhanh cũng không chậm hơn”. Nhóm trẻ nhỏ thường chọn câu trả lời “Không nhanh cũng không chậm hơn”. Tuy nhiên, nhìn chung, không có sự khác biệt giữa hai nhóm trong cách trả lời cho câu hỏi cần dùng nhiều từ để diễn đạt như: “Bạn có cảm giác về sự thay đổi của thời gian và không gian không?”.

Một câu hỏi khác có xu hướng tạo ra sự khác biệt rõ ràng trong cách tính thống kê: “Cảm giác của bạn minh mẫn hơn so với bình

thường phải không?". Có 3 câu trả lời được thiết kế cho câu hỏi này là: "Minh mẫn hơn xa", "Minh mẫn hơn", và "Bình thường". Nhóm trẻ nhỏ đa số chọn "Minh mẫn hơn".

Kết luận: Trẻ rất nhỏ có những yếu tố TNCT mà trẻ lớn và người trưởng thành đều có. Dường như nội dung TNCT của nhóm 26 cận tử nhân có độ tuổi dưới 5 này hoàn toàn giống với nội dung TNCT của nhóm trẻ lớn và người trưởng thành.

Tiến sĩ Cherie Sutherland, nhà nghiên cứu nổi tiếng về TNCT, dành 30 năm để nghiên cứu các tài liệu khoa học liên quan đến TNCT ở trẻ con, kể cả trẻ rất nhỏ. Dưới đây là những gì Tiến sĩ Sutherland nói về TNCT ở trẻ nhỏ:

"Người ta thường nghĩ rằng TNCT ở trẻ nhỏ có nội dung giới hạn vì ngôn ngữ diễn đạt của chúng quá hẹp. Tuy nhiên, nghiên cứu cho thấy rằng độ tuổi của trẻ nhỏ (tại thời điểm xảy ra TNCT) không ảnh hưởng đến độ phức tạp trong nội dung TNCT của chúng. Ngay cả khi TNCT xảy ra khi trẻ mới bập bẹ, về sau chúng vẫn có thể diễn đạt rõ từng chi tiết phức tạp của TNCT này... Tuổi tác dường như không ảnh hưởng đến nội dung TNCT".

Tôi đồng ý với Tiến sĩ Sutherland. Nghiên cứu của NDERF là nghiên cứu lớn nhất về TNCT xảy ra ở trẻ rất nhỏ. Hơn bao giờ hết, chúng tôi có thể tự tin kết luận rằng nội dung TNCT nơi trẻ rất nhỏ không bị ảnh hưởng bởi độ tuổi của chúng tại thời điểm xảy ra TNCT.

Phương cách đơn giản nhất để tìm hiểu về TNCT là phân tích câu trả lời cho những câu hỏi liên quan bằng thống kê học. Không gì có thể thay thế được việc đọc TNCT và tự mình cảm nhận được ý nghĩa sâu sắc của nó. Tôi đã đọc toàn bộ TNCT chia sẻ trên NDERF. Trong khi đọc TNCT của trẻ rất nhỏ, tôi nhận thấy rằng chúng có thể

suy nghĩ giống như trẻ lớn trong suốt TNCT.

Thế còn trẻ lớn thì sao? Nội dung TNCT của chúng có giống với nội dung TNCT nơi người trưởng thành không? Thật khó để chọn ra một độ tuổi nhất định để phân biệt giữa người lớn và trẻ nhỏ. 18 tuổi là định nghĩa mang tính chất pháp lý cho lứa tuổi trưởng thành ở nhiều quốc gia. Tuy nhiên, thanh thiếu niên ở lứa tuổi giữa 16 và 18 có thể lái xe, tìm việc làm, và bắt đầu có tình cảm lãng mạn. Tôi cho rằng lứa tuổi 16-18 là lứa tuổi chuyển tiếp từ trẻ con sang người lớn thay vì là trẻ con. Với sự cân nhắc này, tôi định nghĩa trẻ con là những người dưới 16 tuổi và người lớn là từ 16 tuổi trở lên.

Kết quả: Khi xem xét câu trả lời cho 33 câu hỏi về nội dung TNCT, chỉ có một câu hỏi có câu trả lời khác biệt về mặt thống kê giữa 2 nhóm. Câu hỏi đó là: "Bạn có thấy ánh sáng không?". Hầu hết trẻ con đều trả lời "Có", một số ít trả lời "Không". Câu hỏi cần dùng nhiều từ ngữ để diễn giải: "Bạn có thấy hoặc cảm nhận xung quanh bạn là những luồng ánh sáng rực rỡ không?". Câu trả lời có những chọn lựa là "ánh sáng rất huyền bí", "ánh sáng phi thường", và "Không". Tôi tin rằng câu hỏi này, một trong những câu hỏi về TNCT, có thể vạch rõ sự huyền bí, thoát tục mà các cận tử nhân đã trải qua. Không có sự khác biệt thống kê nào giữa trẻ con và người lớn ở phần trả lời câu hỏi này.

Kết luận: Nhóm 133 trẻ lứa tuổi từ 15 trở xuống dường như có nội dung TNCT giống hệt với nội dung TNCT nơi người lớn.

Đối với TNCT ở trẻ rất nhỏ, đây là nghiên cứu lớn nhất với kết quả so sánh (với TNCT ở trẻ lớn và người lớn) được công bố rõ ràng. Chúng tôi có thể kết luận rằng:

"TNCT ở trẻ con được ghi nhớ chính xác sau nhiều năm, mãi

đến khi chủ thể đã trưởng thành. Nội dung TNCT ở trẻ con giống hệt nội dung TNCT ở người lớn và không bị ảnh hưởng bởi tuổi tác".

TNCT ở trẻ, thậm chí trẻ rất nhỏ có cùng nội dung với TNCT của người lớn. Điều này giúp ta có thể khẳng định rằng TNCT không chịu ảnh hưởng bởi nền văn hóa, tín ngưỡng hoặc kinh nghiệm sống. Đây là bằng chứng thuyết phục cho thấy rằng TNCT và sự sống sau cái chết là có thật.

Sau đây là vài TNC ở trẻ rất nhỏ, trên dưới 5 tuổi. Lưu ý rằng chúng rất giống nhau.

TRẢI NGHIỆM CẬN TỬ Ở TRẺ CON

Paul 5 tuổi bị tai nạn giao thông nghiêm trọng:

Cháu bước ra khỏi xe Jeep và chạy băng qua đường để về nhà. Cháu chỉ có thể nhớ là có thứ gì đó lao về phía cháu (về sau cháu biết rằng đó là một chiếc xe tải nhỏ). Cháu vừa bước được vài bước thì tai nạn xảy ra... Cháu cảm thấy mình giống như một bong bóng hơi bay trên không trung. Cháu bay lơ lửng trên cao. Cháu từ từ mở mắt cháu thấy cơ thể mình nằm dài trên đường. Cháu thật sự hốt hoảng... cháu bay lên cao dần cháu cảm thấy ai đó đang đưa cháu đi bằng thứ tình yêu vô điều kiện. Cháu cố gắng đảo mắt nhìn lên xem ai đang đưa cháu đi. Cháu nhìn thấy Mẹ Mary. Mẹ mặc chiếc áo màu xanh da trời, váy màu hồng pha chút màu nâu... cháu cảm thấy vô cùng thoải mái trong vòng tay mẹ.

Bé Jennifer bảy tuổi bị tai nạn xe hơi nghiêm trọng. Cô bé nhìn thấy thể xác bất động và không còn sự sống nằm bên dưới. Một giọng nói của đấng siêu nhiên nói cô bé rằng cô bé cần quay trở về sau tai nạn để giúp đỡ người lái xe đang bị hôn mê. Đây là những trải nghiệm mà Jennier đã viết.

Sau đó, giọng nói ấy nói với cháu rằng: “Mũi của ông ấy bị gãy, con cần phải quay lại để giúp ông ấy, ông ấy sắp chết vì mất máu?”. Cháu nói: “Không, hãy để ai đó làm giúp ông ấy. Ông ấy sẽ ổn nếu không có sự giúp đỡ của cháu mà. Cháu không muốn quay lại đó đâu. Không?”. Giọng nói ấy đáp: “Ta sẽ chỉ con những gì cần phải làm. Con cởi áo ông ấy ra sau khi con nhặt mũi ông ấy lên từ sàn xe. Nó nằm cạnh chân con và bên phải chân ông ấy. Hãy đặt chiếc mũi này lên mặt ông ấy, đè mạnh vào để cầm máu. Chỉ là máu thôi mà, con đừng sợ. Ta luôn ở bên con”. (Cháu biết rằng cháu không làm việc ấy một mình). “Và sau đó, Jennifer, con sẽ kẻo ông ấy sang mép đường bên phải, và một chiếc xe sẽ chạy tới. Con hãy bảo người tài xế ấy đưa con đến bệnh viện gần nhất. Hãy giúp ông ấy giữ bình tĩnh và đưa ông ấy đến bệnh viện mà con được sinh ra tại đó. Con biết đường và mọi việc sẽ ổn thôi. Con phải làm điều này, con hiểu chứ?”.

Jennifer tiếp tục kể rằng khi cô bé trở về thể xác của mình thì mọi việc diễn ra đúng như lời chỉ dẫn của linh hồn ấy. Một chiếc xe dừng lại và đưa họ đến bệnh viện nơi Jennifer chào đời. Và đây là một kết thúc có hậu: bác sĩ lắp chiếc mũi vào đúng vị trí cũ của nó một cách hoàn hảo, chỉ để lại một vết sẹo như vết xước nhỏ. Bác sĩ nói: “Tôi không thể giải thích được điều kì diệu mà tôi vừa chứng kiến trong phòng cấp cứu hôm nay”.

Tôi chợt nhớ về Katie, một đứa bé lên 3 nuốt phải hạt điều và nó bị kẹt ở khí quản. Cơ thể Katie tím tái và bất tỉnh. Ông nội của Katie, khi còn trẻ là lính cứu hỏa, không thể lay tỉnh cô bé và cho rằng cô bé đã chết.

Ông gọi 911 và ba mươi phút sau xe cứu thương xuất hiện. Katie có thể nhìn thấy mọi diễn biến trong trạng thái thoát xác. Cô bé kể lại:

Khi cháu chết, cháu bay lên khỏi cơ thể mình và cháu nhìn thấy ông cháu đang cố gắng cứu cháu. Cháu không quyến luyến thể xác ấy, thế nên cháu bay ra khỏi phòng và đến phòng khách. Cháu đi tới một vùng có thứ ánh sáng rực rỡ như tia nắng mặt trời, không phải là đường hầm. Một cảm giác rất an bình, đầy ắp tình yêu thương, sự tha thứ, điềm tĩnh và dâng trào niềm vui. Tất cả bao bọc lấy cháu, trong cháu dâng lên niềm vui khó tả - khi cháu viết điều này, cháu có thể quay lại với cảm giác tuyệt vời ấy, và cháu vẫn cảm thấy sung sướng. Cảm giác thật lạ kỳ. Cháu không gặp Chúa (khi ấy cháu quá nhỏ để hiểu được khái niệm này), nhưng cháu thực sự đã trải qua những điều tuyệt vời. Cháu biết mà không mảy may nghi ngờ rằng cháu là con người do Thượng đế tạo nên.

Cháu không nhớ rằng mình đã quay về thể xác như thế nào. Khi cháu tỉnh dậy vào ngày hôm sau, cháu biết chắc chắn 2 điều rằng: (1) Có một sự sống sau cái chết, (2) Cháu là một con người do Thượng đế tạo nên. Sau đó cháu liên tục quấy rầy mẹ với hàng loạt câu hỏi: Ai tạo ra con? Vĩnh hằng là gì hả mẹ? Thượng đế là gì? Bà không thể trả lời các câu hỏi của cháu nhưng bà đủ thông minh để giúp cháu làm quen với những người có khả năng trả lời những câu hỏi của cháu.

Katie khẳng định nhiều lần rằng TNCT là trải nghiệm "hoàn toàn có thật".

Thậm chí giờ đây, khi cháu kể về trải nghiệm này, nó thật hơn bất kỳ điều gì đã xảy ra trong đời cháu. Cháu không chỉ nhớ lại những sự kiện mà còn nhớ được mọi cảm xúc của mình khi ấy. Trải nghiệm này không ngừng ám ảnh cháu, đến nỗi cháu đã dành trọn cuộc đời mình để tìm hiểu vấn đề này bằng cách nghiên cứu cả về triết học và tôn giáo. Hiện cháu đang hoàn tất luận án tiến sĩ về đề tài này.

TNCT là có thật và nó có thể thay đổi suy nghĩ của con người. TNCT không chỉ là sản phẩm của sự tuyên truyền bằng bất kỳ hình thức nào. Từ lời kể của những đứa trẻ này, chúng ta có thể học được nhiều bài học quan trọng để tìm ra sự thật về sự sống sau cái chết.

Chương 10. BẰNG CHỨNG SỐ 8: NHẤT QUÁN TRÊN TOÀN THẾ GIỚI

Con người là một tiểu vũ trụ sống động.
- Ralph Waldo Emerson

Nghiên cứu của chúng tôi được thực hiện xuyên suốt các nền văn hóa khác nhau trên thế giới, điều này giúp chúng tôi có thể tự tin rút ra những kết luận này:

- Nội dung TNCT nhất quán trên toàn thế giới: Dù TNCT xảy ra với một tín đồ Hindu tại ấn Độ, hay một tín đồ Hồi giáo ở Ai Cập, hoặc một tín đồ Thiên Chúa giáo ở Hoa Kỳ, những yếu tố cốt lõi trong TNCT hoàn toàn không thay đổi (thoát xác, đường hầm, cảm giác an bình, linh hồn ánh sáng, hồi tưởng cuộc đời, miễn cưỡng quay lại đời sống trần tục, và thay đổi quan điểm sống sau TNCT). Tóm lại, trải nghiệm về cái chết xảy ra giống nhau trong toàn nhân loại, bất kể họ sống ở đâu.

- Yếu tố văn hóa không ảnh hưởng nhiều đến nội dung TNCT: TNCT trên khắp thế giới có nội dung giống nhau, bất luận sự khác biệt về nền văn hóa tại quốc gia mà cận tử nhân đang sống.

Khám phá ở Chương 9 cho thấy rõ điều này. TNCT trong trạng thái được gây mê toàn phần không chịu ảnh hưởng bởi bất kỳ trải nghiệm nào diễn ra trước đó. Tuy nhiên, TNCT xảy ra trong lúc gây mê thường giống mọi TNCT khác, như chúng ta đã thấy ở Chương 6.

Đáng chú ý là các cận tử nhân có thể nhớ lại thật rõ từng chi tiết trong TNCT, thậm chí nhiều thập niên đã trôi qua, đây là bằng chứng về sức mạnh của TNCT, nó là một hiện tượng độc đáo nơi tinh thần nhân loại. Đây cũng là trải nghiệm ảnh hưởng nhiều nhất đến quãng đời còn lại của các cận tử nhân, dù họ sống ở nơi đâu trên thế giới.

Việc nội dung TNCT nhất quán trên toàn thế giới giúp chúng ta có cơ sở để xác định mối quan hệ trong toàn nhân loại. Điều này có nghĩa là khi đối mặt với cái chết, tất cả mọi người đều có cùng một trải nghiệm giống như nhau. Chúng ta có thể có sự khác biệt về ngôn ngữ, nền văn hóa, nhưng cảm giác xúc động và sự ảnh hưởng của TNCT là hoàn toàn giống nhau.

Mọi người từ mọi nền văn hóa khác nhau đều trải qua những sự kiện giống nhau khi đối mặt với cái chết, đây là một công cụ hữu hiệu để nghiên cứu vấn đề đa văn hóa trong nhân loại. Rõ ràng TNCT là một hiện tượng tâm linh quan trọng, là đặc điểm chung đưa nhân loại hướng đến một thế giới hòa bình.

Cách đây vài năm, Jody Long có một dự án đầy tham vọng là dịch toàn bộ nội dung chia sẻ trên trang web NDERF sang tiếng Anh. Jody bắt đầu phát triển mạng lưới những người biên dịch tình nguyện, đến nay con số này là trên 250 người. Họ dịch tất cả các TNCT từ những thứ tiếng khác nhau sang tiếng Anh. Độc giả có khả năng sử dụng hai thứ tiếng có thể dễ dàng diều chỉnh những lỗi dịch thuật giúp họ. Hiện nay có hơn 2.000 bài viết về TNCT được đăng bằng những thứ tiếng khác, ngoài tiếng Anh trên trang NDERF và được cập nhật thường xuyên.

Trang web NDERF và bảng câu hỏi dành cho các cận tử nhân được dịch sang hơn 20 thứ tiếng. Như vậy gần như mọi cận tử nhân

trên toàn thế giới đều có thể đọc bảng câu hỏi bằng ngôn ngữ của mình. Do vậy trang web NDERF nhận được rất nhiều TNCT từ khắp nơi trên thế giới, kể cả những quốc gia không dùng tiếng Anh. Bảng câu hỏi này được đăng trên website NDERF.

Trong nghiên cứu xuyên văn hóa của NDERF, TNCT từ rất nhiều quốc gia không sử dụng tiếng Anh được chia thành 2 nhóm nghiên cứu. Nhóm nghiên cứu thứ nhất gồm 79 TNCT không sử dụng tiếng Anh, và nhóm thứ hai gồm 26 người sử dụng tiếng Anh đến từ nhiều quốc gia nơi mà tiếng Anh không là ngôn ngữ chính. NDERF nghiên cứu cả những TNCT đến từ các quốc gia không thuộc Tây phương.

Nhóm đầu tiên có 79 cận tử nhân không sử dụng tiếng Anh, họ kể về TNCT của mình bằng ngôn ngữ khác thay vì bằng tiếng Anh. Nhóm so sánh gồm 583 TNCT chia sẻ bằng tiếng Anh từ các quốc gia mà tiếng Anh chiếm ưu thế.

Để so sánh 2 nhóm cận tử nhân này, tôi sử dụng phương pháp đã được vận dụng ở Chương 6 và Chương 9, phần thảo luận về TNCT trong khi gây mê và TNCT ở trẻ em. Trong phần nghiên cứu xuyên văn hóa, tôi xét đến mọi TNCT bất kể điểm số của họ.

Kết quả: Khi so sánh nhóm đầu tiên TNCT là nhóm không sử dụng tiếng Anh với nhóm so sánh, tất cả 33 yếu tố TNCT đều xuất hiện ở cả hai nhóm. Trong 33 yếu tố TNCT được so sánh này, 11 yếu tố xuất hiện với tần suất khác nhau ở 2 nhóm, và có 2 yếu tố khác có sự khác biệt về mặt thống kê. Kết quả này cho thấy có sự khác biệt lớn giữa các câu trả lời của hai nhóm các cận tử nhân trước 33 câu hỏi về nội dung TNCT.

Kết quả này khiến chúng ta phải bối rối. Phải chăng nội dung

TNCT có thay đổi do vị trí địa lý? Hay việc chuyển ngữ khiến nội dung TNCT bị sai lạc? Trong nghiên cứu khoa học, khi xuất hiện kết quả khó hiểu, chúng ta phải tìm hiểu sâu sắc hơn để có được lời giải thích thuyết phục. Do là chính xác những gì chúng tôi đã thực hiện khi nghiên cứu về TNCT. Lynn, một chuyên gia nghiên cứu TNCT giàu kinh nghiệm, đã giúp chúng tôi làm việc này. Chúng tôi thảo ra một bảng câu hỏi nhằm khảo sát nội dung TNCT và đăng trên trang web NDERF. Bảng câu hỏi này gồm 15 câu hỏi về nội dung TNCT. Tất cả 79 TNCT không sử dụng tiếng Anh trong nhóm nghiên cứu đầu tiên được dịch sang tiếng Anh và đăng trên trang web NDERF. Lynn hoàn tất bảng câu hỏi này cho tất cả 79 TNCT không dùng tiếng Anh và 583 TNCT dùng tiếng Anh thuộc nhóm so sánh. Nỗ lực của Lynn giúp chúng tôi có thể so sánh nội dung trực tiếp nội dung của các TNCT không dùng tiếng Anh với nhóm so sánh vốn là nhóm sứ dụng tiếng Anh.

Sau khi so sánh 15 yếu tố TNCT giữa 2 nhóm, chỉ có 2 câu hỏi có sự khác biệt về mặt thống kê. Điều này cho thấy rằng các cận tử nhân không nói tiếng Anh đã hiểu nhầm nội dung những câu hỏi điều tra trên trang NDERF. Rào cản ngôn ngữ có thể được xem là yếu tố số một tạo ra sự khác biệt nơi câu trả lời giữa hai nhóm.

Rất có khả năng rằng một số từ ngữ và khái niệm trong bảng câu hỏi trên trang web NDERF bị hiểu nhầm nếu cuộc điều tra được thực hiện bằng một ngôn ngữ khác tiếng Anh. Ví dụ, nghiên cứu NDERF thường dùng những từ và cụm từ như “cảm giác” (sense), “thoát tục” (unearthly), “sự hài hòa” (harmony) hoặc “hòa bình cùng vũ trụ” (unity with the universe). Nếu bạn không biết những sắc thái khác nhau trong tiếng Anh, bạn dễ dàng hiểu nhầm chúng và hiểu chúng theo ý nghĩa khác.

Kết luận: Kết luận hợp lý nhất trong nghiên cứu TNCT xuyên văn hóa là, nội dung của TNCT không thay đổi dù cận tử nhân ở nơi nào trên thế giới. Những trải nghiệm cận tử ở cả các quốc gia nói tiếng Anh và không nói tiếng Anh đều có mang những yếu tố giống nhau. Những yếu tố này cũng xuất hiện theo trật tự không đổi. Khi đọc những chia sẻ về TNCT từ các nơi trên thế giới, gồm cả những người chia sẻ trực tiếp bằng tiếng Anh hoặc không phải tiếng Anh, điều tôi có ấn tượng nhất là sự giống nhau giữa chúng. Lưu ý rằng ở những chương trước chúng tôi đã trình bày nhiều ví dụ về TNCT trên toàn thế giới và nội dung của chúng khá giống nhau. Chỉ có một chút khác biệt nhỏ trong trình tự xuất hiện của các yếu tố trong TNCT trên toàn thế giới. Đây là một bằng chứng thuyết phục cho thấy rằng TNCT không phải là sản phẩm của tín ngưỡng tôn giáo hay trải nghiệm sống. TNCT là hiện tượng có thật.

Việc so sánh TNCT từ những nền văn hóa khác nhau đòi hỏi chúng ta phải ứng dụng nhiều phương pháp khác nhau. Như chúng ta đã biết, TNCT thường hàm chứa một cảm giác, một sức mạnh, và một sự sâu sắc mà các cận tử nhân khó có thể diễn đạt bằng lời. Những câu hỏi có chọn lựa đáp án là “có”, “không”, hoặc “không chắc” vẫn chưa tương thích với những gì các cận tử nhân muốn diễn đạt. Tôi tin rằng để thật sự hiểu được TNCT, chúng ta phải đọc trực tiếp từng câu chuyện kể.

Elisa người Italia đã thay đổi rất nhiều sau TNCT xảy ra khi cô rơi từ vách đá xuống một khe núi, cô xem như mình sống lần thứ hai:

Tôi trượt chân từ vách đá và sau đó quanh tôi chỉ là bóng đen dày đặc. Tôi không có thể xác, tôi không thuộc thế giới vật chất nữa... Tôi quên mất cơ thể của mình. Thời gian trôi qua nhanh, và suy nghĩ của tôi cũng rất nhanh. Tôi nhìn thấy chính mình khi còn 2 tuổi rồi 4

tuổi trên bãi biển... Trong khoảnh khắc đó, tôi cảm thấy rất buồn vì tôi biết rằng mình đã chết, tôi biết rõ điều ấy và tôi muốn trở về... Rồi tôi thấy một luồng ánh sáng chói lòa vây quanh tôi; theo bản năng, tôi biết rằng đó là “ranh giới”, ”lối đi”, và nếu tôi băng qua đó thì tôi sẽ chết mãi mãi. Tôi quyết định không băng qua ranh giới đó vì tôi muốn sống trong thế giới của mình... Tôi bắt đầu cầu nguyện... và đột nhiên không gian tối sầm lại, nhưng là thứ bóng tối khác, tôi bắt đầu cảm nhận được cơ thể của mình, sau đó tôi mở mắt ra và thấy bầu trời trong xanh, tôi cảm thấy ngất ngây vì khi biết rằng mình đã quay lại trái đất. Tôi hoàn toàn thay đổi từ đó.

Dưới đây là lời kể của một phụ nữ mà chúng tôi tạm gọi là Hafur đến từ Colombia, cô mô tả TNCT giúp cô hồi tưởng cuộc đời nhiều lần. Điều đó giúp cô hiểu rằng đâu là điều quan trọng trong cuộc đời mình: Người ấy đứng ngay bên phải tôi, hướng dẫn tôi, ngăn tôi lại bà tôi không thể thấy được gương mặt của người ấy. Dường như chúng tôi đang ở tại một bãi biển nhỏ, có một ngọn đồi đóng vai trò là một màn ảnh thể hiện toàn bộ cuộc đời tôi từ lúc bắt đầu cho đến khổ kết thúc, giống như một bộ phim được chiếu lại. Tôi nhận ra rằng tôi hiểu mọi thứ thật minh mẫn và tôi sáng suốt hơn bao giờ hết. Tôi biết rằng tôi đã có một thể xác và trải nghiệm cuộc sống trần tục cùng thể xác ấy. Tôi biết rằng tôi đã hoang phí đời mình trong đau khổ, lẽ ra tôi nên chọn tình yêu chứ không phải đau khổ.

TNCT Ở CÁC QUỐC GIA KHÔNG THUỘC TÂY PHƯƠNG

Chúng ta sẽ tiếp tục bàn về TNCT ở các quốc gia không thuộc Tây phương. Tôi xem “các quốc gia không thuộc Tây phương” là những khu vực trên thế giới không có sự thống trị của người Do Thái hoặc giáo hội Thiên Chúa. Bởi TNCT từ các quốc gia này thường khó nghiên cứu hơn so với TNCT xảy ra tại các quốc gia Tây phương.

Các nhà nghiên cứu gặp phải rào cản địa lý và ngôn ngữ trong khi tiếp cận cùng các cận tử nhân này. Vài người gặp khó khăn trong việc diễn đạt TNCT của mình bằng ngôn ngữ và rào cản ngôn ngữ có thể khiến khó khăn này thêm phần nghiêm trọng. Cuối cùng, những người sống tại các quốc gia không thuộc Tây phương có thể chưa bao giờ có khái niệm về TNCT. Họ có thể thực sự có TNCT nhưng lại không biết rằng đó là TNCT.

Gulden, một tín đồ Hồi giáo đến từ Thổ Nhĩ Kỳ, thuật lại TNCT của mình như sau:

Tôi cảm thấy mình bay lơ lửng trên cao, hướng theo một nguồn ánh sáng trắng rực rỡ. Tôi thấy người chú đã mất trước đó một tháng. Khi đến bên tôi, chú nói: “Vẫn chưa phải lúc”. Không biết tại sao tôi có thể hiểu được suy nghĩ của chú trong khi chú không nói một lời nào. Sau đó, một phụ nữ đến bên tôi. Nếu giờ tôi gặp lại cô ấy nhất định tôi sẽ nhận ra. Cô đưa tôi đến một dãy núi đẹp tuyệt trần và nói rằng đó là nơi tôi sống. Tôi nói rằng đó không phải là nơi dành cho tôi. Sau đó chúng tôi đến bờ biển có một ngôi làng nhỏ và cô lại nói với tôi rằng đó là nơi tôi sống, nhưng tôi không không biết nơi này và tôi nói với cô rằng đó không là nơi lành cho tôi. Sau khi chúng tôi đến vài nơi tuyệt đẹp khác, cô nói rằng tôi vẫn chưa sẵn sàng ở lại những nơi này và hỏi tôi về những gì tôi còn nhớ về đời mình.

Mustapha 12 tuổi, suýt chết đuối khi đang sống tại Algeria.

Tôi biết rằng tôi sắp chết đuối, tôi không thể không uống nước biển. Sau đó đột nhiên tôi nhìn thấy chính hình đang trôi trong dòng nước, một cảm giác yên bình khó tả và tôi cảm thấy hoàn toàn thoải mái cả tinh thần lẫn thể xác. Tôi nhìn thấy thể xác của chính mình, trôi chầm chậm và tôi cũng nhìn thấy bong bóng từ miệng của cái xác ấy.

Cảnh tượng rất thật, chỉ có điều là ánh sáng rất rực rỡ. Tôi nhìn thấy mọi thứ dưới nước, như thể tôi đang đeo mặt nạ dưỡng khí. Tầm nhìn của tôi gần 300 độ.

Carol đến từ Arập Saudi. Cô vừa sinh con. Cô nói rằng trải nghiệm này giúp cô ta nhận ra rằng “Chúa ở khắp nơi trong vũ trụ”. Đây là câu chuyện của cô:

Rồi luồng sáng trắng vây quanh tôi, giống như một trang giấy trắng mà ta viết lên. Cùng lúc đó, tôi cảm nhận sự hiện diện của ai đó giải thích với tôi về những thắc mắc của mình. Không nói bằng lời, nhưng bằng hình ảnh, cũng có thể là bằng ngoại cảm, vì tôi không nhớ rằng mình đã nghe giọng nói. Nhưng tôi có thể hiểu mọi điều người ấy nói. Tôi hiểu rằng mọi diệc dù tốt hay xấu xảy ra đều có nguyên nhân của nó.

Qua trang web NDERF, chúng tôi nhận được nhiều câu chuyện kể về TNCT mà bản thân các bác sĩ và các nhà khoa học đã từng trải nghiệm. Đây là một trường hợp điển hình. Tiến sĩ Saha vốn là một chuyên gia phẫu thuật tại Sudan và đây trải nghiệm của cô:

Sáng hôm sau, vào buổi trưa, tôi lại cảm thấy đau. Tình trạng của tôi càng ngày càng xấu hơn. Sau đó tôi lả đi. Chồng tôi cũng là một bác sĩ, anh tát nhẹ vào mặt tôi. Tôi tỉnh lại một chốc lát. Anh nhanh chóng đưa tôi vào bệnh viện. Ai đó nói rằng tôi mang thai ngoài dạ con và ống dẫn trứng bị vỡ khiến tôi bị mất nhiều máu. Họ phải mổ khẩn cấp. Sau ca mổ, tôi nói với chồng tôi rằng tôi cảm thấy thật tuyệt vời. Tôi đã đến một nơi có thời tiết đẹp với những cơn gió nhẹ. Tôi cảm thấy thật êm đềm, bình an, điều mà tôi chưa bao giờ trải qua trong đời mình. Tôi nói với anh rằng tôi đã trò chuyện cùng một người vô danh. Tôi không nhớ mình đã nói những gì hoặc họ là ai. nhưng tôi

nhớ rằng tôi rất hạnh phúc khi ở bên học như thế chúng tôi đã ngồi ở đó suốt nhiều tháng trời. Tôi cảm thấy giận dữ và nuôi tiếc khi chồng tôi đưa tôi về trạng thái tỉnh táo. Khi trở về, tôi cảm thấy cuộc sống trần tục quá hẹp hòi, dơ bẩn và phức tạp. Tôi muốn quay lại và ở đó mãi mãi.

Simran đến từ ấn Độ. Anh suýt chết trong một tai nạn xe buýt, anh bị thương nặng với chấn thương ở đầu. Theo Simran, những tình tiết có ý nghĩa nhất trong TNCT là:

Sau đó, một luồng ánh sáng rực rỡ xuất hiện, cùng với một giọng nói nhẹ nhàng của một người đàn ông nói với tôi rằng: “Con sẽ để lại mọi thứ - những người mà con yêu thương, những phần thưởng đáng giá, tiền tài và mọi thứ. Con sẽ đến bên ta mà không đem theo bất cứ gì”.

Trang Web NDERF được dịch sang nhiều thứ tiếng, gồm cả tiếng Arập, Trung Quốc, Indonesia, và nhiều thứ tiếng khác. Điều này cho phép các cận tử nhân từ những quốc gia không thuộc Tây phương có thể chia sẻ TNCT của họ bằng chính ngôn ngữ mẹ đẻ của mình và trả lời cùng bảng câu hỏi như các cận tử nhân khác trên toàn thế giới.

Nghiên cứu NDERF về TNCT ở các quốc gia không thuộc Tây phương là nghiên cứu độc đáo. Trước đây chưa từng có một nghiên cứu nào như thế được công bố rộng rãi, so sánh trực tiếp những phản hồi từ các cận tử nhân không ở các quốc gia Tây phương và các cận tử nhân ở Tây phương với cùng những câu hỏi chi tiết về nội dung TNCT của họ.

Chúng tôi so sánh câu trả lời của các cận tử nhân không thuộc Tây phương trước 33 câu hỏi liên quan đến những yếu tố trong TNCT

với câu trả lời của nhóm so sánh vốn thuộc Tây phương.

Kết quả: Tất cả yếu tố trong TNCT ở Tây phương đều xuất hiện trong TNCT ở các quốc gia không thuộc Tây phương.

Kết luận: Tất cả các yếu tố TNCT ở Tây phương đều xuất hiện ở các nước khác. Có nhiều TNCT ở các quốc gia không thuộc Tây phương mang nội dung hoàn toàn giống với những TNCT điển hình ở các quốc gia Tây phương. Nếu có bất cứ sự khác biệt nào giữa hai nhóm TNCT này thì sự khác biệt ở đây chỉ là thứ yếu.

Một trong những nhà nghiên cứu hàng đầu về TNCT không ở Tây phương là Tiến sĩ Allan Kellehear, một giáo sư xã hội học. Ông xem lại những bài báo cáo được xuất bản trước đây về TNCT ở những đất nước này và tìm hiểu 5 yếu tố TNCT. Ông kết luận rằng linh hồn hoặc những nhân vật siêu nhiên thường xuất hiện trong TNCT tại các quốc gia này. Ông cũng thấy rằng nội dung TNCT ở đây thường mang nội dung viếng thăm một thế giới khác. Những yếu tố trên cũng thường xuất hiện trong TNCT ở Tây phương. Tuy nhiên, Tiến sĩ Kellehear cũng nhận thấy vài điểm khác biệt giữa hai nhóm này. Ông nói, “Sự hồi tưởng cuộc đời và trải nghiệm đường hầm dường như có sự khác biệt do chịu ảnh hưởng của nền văn hóa”.

Đúng thế chứ? Từ nghiên cứu của NDERF về 19 TNCT không ở Tây phương so và nhóm so sánh gồm 583 TNCT, tôi khảo sát tỉ mỉ hai yếu tố “hồi tưởng cuộc đời” và “trải nghiệm đường hầm”.

Trong phần trả lời câu hỏi: “Bạn có hồi tưởng những sự kiện đã qua trong đời mình không?”, hai nhóm trả lời như sau:

	TNCT ở Tây phương	TNCT không thuộc Tây phương

Có	128	4
Không chắc	49	0
Không	406	15

Không có sự khác biệt về mặt thống kê trong câu trả lời của hai nhóm này. Còn về trải nghiệm đường hầm? Có một câu hỏi trên NDERF hỏi rằng: “Bạn có trượt vào hoặc xuyên qua một đường hầm hoặc thứ gì tương tự thế không?”. Câu trả lời là:

	TNCT ở Tây phương	TNCT không thuộc Tây phương
Có	188	8
Không chắc	97	1
Không	298	10

Không có sự khác biệt đáng kể nào về mặt thống kê trong câu trả lời giữa hai nhóm. Giống như sự hồi tưởng cuộc đời, trải nghiệm đường hầm xuất hiện trong cả hai nhóm với tần suất như nhau. Nghiên cứu NDERF không tìm thấy bằng chứng nào cho thấy rằng sự hồi tưởng cuộc đời và trải nghiệm đường hầm bị ảnh hưởng bởi sự khác biệt về nền văn hóa. Trong quyển sách này chúng tôi nhận thấy rằng sự khác biệt về nền văn hóa không ảnh hưởng nhiều đến nội dung TNCT, dù cận tử nhân là trẻ rất nhỏ hay người trưởng thành. Chúng tôi cũng nhận thấy rằng sự khác biệt về ngôn ngữ cũng không ảnh hưởng đến nội dung TNCT.

Tóm lại, nghiên cứu NDERF cho thấy rằng nội dung TNCT ở các quốc gia không thuộc Tây phương và ở Tây phương đều giống nhau. So sánh trực tiếp các yếu tố TNCT không ở Tây phương và ở Tây phương cho thấy rằng tất cả các yếu tố TNCT đều giống nhau. Đây là bằng chứng cho thấy rằng TNCT và sự sống sau cái chết là một hiện tượng có thật.

Chương 11. BẰNG CHỨNG SỐ 9: THAY ĐỔI CUỘC ĐỜI

Nếu bạn tin rằng đó là điều có thật,
cuối cùng nó sẽ trở thành sự thật.
- William Isaac Thomas

Hầu hết chúng ta đều khó có thể hình dung được một TNCT sẽ như thế nào. Không ai muốn được sắp chết cả, ai cũng tránh xa cái chết. Như Sigmund Freud đã phát biểu ngắn gọn như sau: “Khi chúng ta cố gắng mường tượng cái chết, chúng ta sẽ quan sát chính mình trong vai một khán giả”.

Khi TNCT thực sự xảy ra, nó hoàn toàn khác so với bất kỳ thứ gì bạn có thể hình dung. Khi các cận tử nhân mô tả trải nghiệm của họ bằng những từ ngữ như là “thoát tục”, thường thì họ vẫn chưa mô tả đúng về TNCT. Những từ ngữ như “thoát tục” không thể diễn đạt hết những gì họ muốn nói.

Các cận tử nhân thường kể với tôi về những dư âm còn đọng lại về TNCT của họ. Như chúng ta sẽ thấy ở chương này, những dư âm này có thể tác động mạnh đến các cận tử nhân trong cả phần đời còn lại của họ. Để hiểu được sự ảnh hưởng của những dư âm này, chúng ta cần tìm hiểu những thay đổi trong đời sống của các cận tử nhân sau TNCT.

Đối với các cận tử nhân, thử thách đầu tiên là phải hồi phục sức

khỏe sau trải nghiệm thập tử nhất sinh này. Sau khi khôi phục lại tinh thần, các cận tử nhân thường cảm thấy choáng váng và khiếp sợ trước những gì mình đã từng trải qua.

Nhiều người tin rằng các cận tử nhân sẽ lập tức chia sẻ trải nghiệm ly kỳ này cùng mọi người. Nhưng trong thực tế, điều này ít xảy ra. Sau khi hồi phục, nếu họ cố gắng chia sẻ câu chuyện của mình, họ thường phải đối mặt với những vấn đề khác là: "Họ có thể bắt gặp thái độ thờ ơ và thậm chí cả những phản ứng tiêu cực từ người nghe". Chúng ta dễ dàng hiểu được rằng cận tử nhân có thể cảm thấy đau lòng như thế nào khi họ cố gắng kể lại những trải nghiệm ấy đáng nhớ ra sao, trong khi người nghe luôn khẳng định rằng TNCT là do tác dụng phụ của thuốc, do ảo giác, hoặc là một giấc mơ hay là sự tưởng tượng, hoàn toàn không có thật. Khi các cận tử nhân đối mặt với những phản ứng như thế từ người nghe, họ quyết định giữ kín câu chuyện này.

Họ thường gặp khó khăn trong việc vận dụng ngôn từ trần tục để mô tả một hiện tượng siêu nhiên. TNCT thường được xem là thứ "không thể tả được". Họ có thể phải đấu tranh suốt một khoảng thời gian dài để hiểu được những gì đã xảy ra với họ, và họ có thể tin rằng người khác sẽ mãi mãi không hiểu được họ. Một số cận tử nhân có đủ can đảm để chia sẻ những trải nghiệm của mình với nhân viên y tế ngay sau khi TNCT xảy ra. Đôi khi họ may mắn gặp được y tá hoặc bác sĩ hiểu được TNCT và thể hiện sự cảm thông với họ. Đáng tiếc là trường hợp trên rất hiếm. Nhiều giáo sư y khoa không hiểu về TNCT hoặc đơn giản là không quan tâm. Kết quả là họ có phản ứng tiêu cực hoặc nhìn các cận tử nhân với ánh mắt muốn nói rằng: "Chắc bạn bị điên". Bạn thử hình dung xem các cận tử nhân cảm thấy thất vọng ra sao trước những phản ứng như thế này.

Daniel sống tại Peru trải qua cơn thập tử nhất sinh do chứng viêm màng não. Đây là những gì xảy ra khi anh ta cố gắng kể với mọi người về TNCT của mình:

Tôi kể với vài người về những gì đã xảy ra với tôi, và họ nói rằng tôi bị điên. Bác sĩ cho rằng tôi cần có sự can thiệp của khoa tâm thần về tôi đã nói rằng tôi đã gặp Chúa.

Các cận tử nhân có thể cảm thấy không thoải mái khi chia sẻ TNCT với nhân viên y tế. Đây là trường hợp của Juanita, cô suýt chết vì bị mất máu sau khi sinh con.

Tôi không bao giờ kể với bác sĩ hoặc y tá. Tôi nghĩ họ sẽ kết luận rằng tôi bị điên.

Dĩ nhiên, bản thân các y bác sĩ cũng gặp khó khăn trong việc xử lý những tình huống như thế này. Rõ ràng sự bất ngờ nơi TNCT là rào cản lớn khiến các cận tử nhân không thể chia sẻ. Hầu hết các cận tử nhân chia sẻ những gì mình đã trải qua thường không biết rằng đó là TNCT. Một câu hỏi trong bảng câu hỏi của chúng tôi là: “Bạn có biết gì về TNCT trước khi điều này xảy ra không?”. 66,4% (gần 2/3) trả lời là “Không”. Chỉ 12,7% cận tử nhân cảm thấy rằng nội dung này gồm có những yếu tố phù hợp với niềm tin của họ.

Những rào cản này cho thấy rõ tại sao các cận tử nhân không nói về trải nghiệm của mình sau nhiều năm hoặc vài chục năm. Tuy nhiên, đa số các cận tử nhân - hơn 90% trong khảo sát của NDERF - cuối cùng cũng quyết định chia sẻ trải nghiệm của mình cùng mọi người.

Các cận tử nhân thường chia sẻ trải nghiệm này với người thân trong gia đình hoặc chồng/vợ của họ, họ có thể nói về TNCT của mình một cách thoải mái, kể cả những ảnh hưởng sau đó và những thay

đổi tích cực đã diễn ra trong đời mình. Câu hỏi trong phiên bản gốc của bảng câu hỏi trong nghiên cứu của NDERF là: “Có phải cuộc sống của bạn đã thay đổi đáng kể sau trải nghiệm này?”. 73,1% trả lời “Có”, 12,7% trả lời “Không chắc”, và 14,2% trả lời “Không”. Vì vậy đa số nhưng không phải tất cả các cận tử nhân đều có những thay đổi đáng kể trong đời mình sau TNCT.

Tỷ lệ các cận tử nhân chọn “Không” cần được phân tích và đánh giá cẩn thận. Một số cận tử nhân trả lời bảng câu hỏi của chúng tôi ngay sau TNCT. Họ có thể trải qua những thay đổi sau đó trong cuộc đời do dư âm của TNCT. Nhà nghiên cứu TNCT, Atwater, kết luận rằng: “Nghiên cứu của tôi cho thấy rằng bình quân các cận tử nhân, dù trẻ con hay người lớn, phải mất ít nhất 7 năm để có thể khẳng định rằng TNCT có thực sự ảnh hưởng đến đời sống của họ hay không”.

Một trong những nghiên cứu gần đây nhất cho thấy rằng các cận tử nhân xác nhận rằng họ cảm thấy tự tin hơn, ý chí mạnh mẽ hơn, ít quan tâm đến những tham vọng trần tục hơn, và nhận thức sâu sắc hơn về ý nghĩa cuộc đời. Nghiên cứu mới nhất cũng cho thấy vô số những phản ứng liên quan khác bao gồm niềm tin vào sự thiêng liêng của đời người, vào sự hiện diện của Chúa, và hiểu rõ hơn về ý nghĩa và mục đích đời người. TNCT thường giúp cận tử nhân sẵn sàng đối mặt với cái chết hơn. Họ thường tìm kiếm một đời sống an nhàn, ít ganh đua hơn. Cá nhân tôi nghĩ rằng thế giới cần lắm những con người như thế.

Sau TNCT, nhiều người trở nên sùng đạo hơn. Họ gắn bó hơn với niềm tin tín ngưỡng của mình. Một số khác lại ít quan tâm đến hoạt động tín ngưỡng truyền thống hơn, đặc biệt nếu nhóm tôn giáo đó tỏ thái độ khinh khi hoặc đối xử tiêu cực trước TNCT của họ. Các cận tử nhân thường chịu nhiều ảnh hưởng khác nhau. Việc khai thác

giá trị của sự thay đổi đòi hỏi phải mất khá nhiều thời gian. Đó là một khối lượng công việc lớn. Các cận tử nhân có thể cảm thấy rằng họ được tái sinh với niềm tin mới và giá trị mới. Họ có thể trở thành một người hoàn toàn khác trong một mọi người quanh mình. Đa số các cận tử đều xác nhận rằng TNCT tạo ra những thay đổi tích cực hơn và cuộc đời họ có ý nghĩa hơn.

Các cận tử nhân có thể đánh giá lại những mối quan hệ cá nhân hiện có. Họ có đủ dũng khí để kết thúc những mối quan hệ tiêu cực và không mấy tốt đẹp của mình. Họ thường tìm thấy những mối quan hệ tích cực, mới mẻ, tràn ngập yêu thương, với nhiều giá trị mới. Họ nhận thấy rằng tình yêu nhân loại trong họ gia tăng đột biến, điều này giúp họ có được những mối quan hệ tốt đẹp và mới mẻ.

Các cận tử nhân thường có những thay đổi sâu sắc và lâu dài. Pim Van Lommel, một nhà nghiên cứu y học tại Hà Lan mà chúng ta đã nói đến trong quyển sách này, xác nhận rằng nhiều thay đổi tích cực xảy đến với cận tử nhân sau TNCT.

Trong nghiên cứu tiếp theo về quá trình biến đổi sau TNCT, chúng tôi nhận thấy rằng có sự khác biệt lớn giữa những bệnh nhân có TNCT và những bệnh nhân không có TNCT. Quá trình thay đổi diễn ra suốt nhiều năm. Bệnh nhân đã trải qua TNCT không còn sợ chết nữa, họ vững tin vào sự sống sau cái chết, và trong thâm tâm họ thì điều quan trọng nhất trong cuộc đời là: tình yêu, lòng trắc ẩn dành cho nhân loại và thế giới trần tục nói chung. Giờ họ đã hiểu được quy luật của vũ trụ và ý nghĩa của luật nhân-quả. Người có TNCT thường có tình yêu bao la và sâu sắc hơn, trân trọng những giá trị nhân văn và các mối quan hệ trong cuộc sống hơn. Khi được NDERF hỏi: “Mối quan hệ của bạn có thay đổi đáng kể sau TNCT không?”. 57,3% trả lời “Có”, và nhiều người kể lại chi tiết.

Jewel suýt chết đuối trong khi lướt ván đã viết:

Chắc chắn rằng đó là điều thú vị nhất trong đời bạn, và bạn sẽ đối đãi tử tế với bất cứ ai bạn gặp gỡ. Bạn đối xử với họ theo cách bạn muốn người khác đối xử với bạn. Đơn giản là bạn đối xử tử tế như khi đối xử với chính mình.

Rusty suýt chết vì mất máu đã kể:

Quan điểm về cuộc sống và về những gì tôi cho là quan trọng nhất đều thay đổi.

Donna suýt chết ngạt đã kể:

Trước đây tôi thường giao du với những người xấu và tôi không biết điều đó. Hiện giờ vẫn có vài người xấu tìm đến tôi, nhưng tôi đã biết được điều đó. Tôi rất tự tin, mạnh mẽ, yêu thương hơn, và cho tặng nhiều hơn.

Gwen suýt chết vì chứng viêm phổi đã viết:

Trước đây, tôi chưa bao giờ kiên nhẫn, giờ đây tôi là người rất kiên nhẫn. Nhận thức của tôi cũng sâu sắc hơn trước đây rất nhiều. Tôi thông cảm, thấu hiểu rằng không ai trong chúng ta là người hoàn hảo trong cuộc sống.

Dù các cận tử nhân hướng đến lòng trắc ẩn và tình yêu nhiều hơn, nghiên cứu của tổ chức NDERF cho thấy rằng những thay đổi nơi các cận tử nhân có thể không được những người xung quanh hoàn toàn chấp nhận. Bạn bè hay người thân trong gia đình của họ nhận thấy khó có thể chấp nhận những thay đổi đột ngột nơi họ. Một cận tử nhân tên Joyce đã tóm tắt vấn đề như sau:

Tôi nghĩ rằng TNCT giúp tôi có thể chọn được những mối quan hệ tốt hơn, thay vì bị người khác lợi dụng.

Tuy nhiên, nhìn chung các cận tử nhân có xu hướng yêu người và yêu mình hơn. Trong trường hợp TNCT của họ đến từ hành vi tự sát, họ sẽ hiếm khi cố tự sát thêm lần nữa.

Một cuộc nghiên cứu từ năm 1975, trước khi TNCT được biết đến rộng rãi, nhằm phỏng vấn 7 trong 10 người được cứu sống khi nhảy từ cầu Golder Gate. Tất cả 7 trường hợp này đều nói về sự thay đổi quan điểm sống của mình.

KHẢ NĂNG CHỮA BỆNH CỦA TNCT

Là một bác sĩ, tôi rất quan tâm đến những câu chuyện về TNCT có khả năng chữa bệnh cao. Những phương pháp chữa bệnh khó giải thích như thế này là điều đáng lưu ý. Tôi không thể xác nhận chắc chắn rằng TNCT có khả năng chữa bệnh nhưng qua nghiên cứu cho thấy rằng điều này hoàn toàn có thể xảy ra.

Anita đến từ Hồng Kông, sắp chết do căn bệnh u bạch huyết Hodgkin độ 4. Bác sĩ khẳng định cô chỉ còn 36 giờ để sống. Anita rơi vào trạng thái hôn mê. Cô ta trải qua sự thoát xác và cô có thể nghe bác sĩ trao đổi với chồng mình cách đó khoảng 40 foot bên ngoài phòng. Sau đó, cô thuật lại với chồng những gì mình đã nghe, hóa ra nội đung mà cô ấy nghe được hoàn toàn chính xác. Liệu pháp liên kết với TNCT của cô là một trong những báo cáo kỳ lạ nhất. Anita kể lại những gì xảy ra như sau:

Tôi biết rằng nếu tôi chọn cuộc sống thì kết quả xét nghiệm sẽ cho thấy rằng các cơ quan trong cơ thể tôi hoạt động bình thường. Nếu tôi chọn cái chết, kết quả xét nghiệm sẽ cho thấy rằng chúng không thể hoạt động tốt do chứng ung thư, điều này sẽ dẫn đến cái chết của tôi. Tôi đã có thể thay đổi kết quả xét nghiệm qua chọn lựa của mình!

Tôi đã lựa chọn, và khi tôi tỉnh dậy (trong trạng thái bối rối, vì lúc đó tôi không thể nói với ai về thế giới bên kia mà tôi vừa trải qua), bác sĩ bước vào phòng với nụ cười tươi và nói với gia đình tôi rằng, "Tin tốt lành - chúng tôi đã có kết quả, và sức khỏe của bà nhà rất tốt - chúng tôi không thể tin được! Lẽ ra bà ấy đã chết".

Sau đó, tôi bắt đầu hồi phục rất nhanh (Khi nhập viện cơ thể tôi đầy những khối u bạch huyết sưng phồng). Bác sĩ kiểm tra sinh thiết tủy một lần nữa để tìm di chứng ung thư nhưng họ không tìm thấy bất cứ dấu hiệu nào cho thấy rằng sức khỏe tôi thực sự bị đe dọa. Các bác sĩ vô cùng bối rối, nhưng họ nghĩ rằng, sở dĩ tôi hồi phục nhanh như thế là do phản ứng của hóa trị. Chính họ cũng không thể nào hiểu nổi điều gì đang xảy ra, họ buộc tôi phải trải qua nhiều đợt xét nghiệm nhưng kết quả luôn luôn tốt.

Qua trải nghiệm của mình, tôi muốn chia sẻ với mọi người rằng, tôi biết rằng phép màu hoàn toàn có thể xảy ra trong đời sống hàng ngày. Sau những gì tôi chứng kiến, tôi hiểu rằng không gì là không thể, và rằng chúng ta không có mặt trên đời chỉ để chịu sự bất hạnh. Cuộc sống là thứ tuyệt vời, và chúng ta luôn được yêu thương. Quan điểm sống của tôi đã thay đổi hoàn toàn, và tôi vui vì có được cơ hội thứ hai để trải qua thiên đàng trên trái đất.

Thêm một trường hợp chữa bệnh khá lạ kỳ sau TNCT là trường hợp của Geralyn 13 tuổi. Cô bé đang mắc khối u ác tính ở cấp độ cao nhất được gọi là u bạch huyết Burkitt.

Tôi được chẩn đoán là mắc chứng u bạch huyết Burkitt. Khi ấy, vì nhỏ tuổi (13 tuổi), tôi không được nghe ai nói về bệnh trạng của mình. Chỉ cha mẹ và chị gái tôi biết rằng tôi chỉ có 1% cơ hội sống sót. Thực ra thì bác sĩ đã bảo họ hãy "sắp xếp hậu sự" cho tôi vì họ nghĩ

rằng tôi không thể vượt qua chứng bệnh này. Chứng bệnh này đã tấn công lá lách và gan của tôi, và trong đường ruột của tôi có nhiều khối u xuất hiện.

Một tối nọ, khi đang nằm viện, tôi ăn bắp rang và đột nhiên tôi thấy đau bụng kinh khủng. Tôi cảm thấy muốn đại tiện nhưng tôi không thể. Hai ngày sau tình trạng vẫn không cải thiện và tôi bắt đầu nôn mửa. Bác sĩ phát hiện một khối u lớn chắn giữa đường ruột của tôi. Tôi lập tức cần được phẫu thuật.

Tôi đã chết trong ca mổ đó. Tôi không biết việc ấy diễn ra trong bao lâu. Tôi bay lơ lửng trên trần nhà. Tôi nhìn thấy họ kéo ruột của tôi ra ngoài, cẩn thật đặt chúng xuống bên cạnh xác của tôi, và họ bắt đầu thông ruột (tôi đoán đó là cách để cứu sống tôi). Tôi bắt đầu bay lên cao, và đột nhiên tôi có cảm giác như mình biết mọi thứ. Dường như toàn bộ bí mật của vũ trụ được phơi bày trước mặt tôi. Tôi hiểu rõ mọi môn khoa học và hiểu rõ ý nghĩa cuộc đời. Tôi trông thấy dì tôi đứng dưới kia, dì ấy đứng khóc bên ngoài phòng mổ, tôi nhìn thấy các bệnh nhân khác đang được điều trị tại các phòng mổ khác. Tôi nhìn thấy nhiều người đứng bên ngoài bệnh viện. Tôi nhìn thấy nhiều thứ và tôi tiếp tục bay lên cao.

Sau đó, khi bay lên cao, tôi tiếp cận thứ gì đó giống như một đám mây mù. Nó có màu trắng, sáng chói và mềm mại. Tôi cảm thấy trong lòng tràn ngập tình yêu. Và tôi biết tôi đang ở một nơi rất an toàn và ấm áp. Tôi nhìn thấy ba thiên thần. Họ không nói gì với tôi. Tôi cảm thấy rất hạnh phúc, an lành, và mong muốn ở lại cùng họ.

Sau đó tôi nghe được một giọng nói rất nhẹ nhàng nhưng đầy quyền lực, “Con của ta, hãy quay lại con còn nhiều việc phải làm”. Tôi lập tức quay lại thể xác của mình. Khi tỉnh dậy, tôi kể với các bác sĩ về

mọi hành động của họ nhằm cứu sống tôi. Họ vô cùng kinh ngạc khi tôi có thể kể chính xác từng thao tác của họ. Sự thật là họ đã cắt bỏ một đoạn ruột của tôi. Tuy nhiên họ vẫn không tin câu chuyện của tôi. Tôi cảm thấy giận dữ khi biết rằng mình phải quay lại đời sống trần tục. Các bác sĩ sững sờ khi khám phá rằng chỉ sau một đợt hóa trị, mọi khối u của tôi đã biến mất. 37 năm đã trôi qua, giờ đây tôi vẫn sống.

Một câu chuyện khác liên quan đến sự hồi phục kỳ diệu sau TNCT là câu chuyện về Denver, sống tại Florida. Denver mắc chứng đông máu phổi và rơi vào tình trạng nguy kịch. Các bác sĩ quyết định tiêm thuốc làm loãng máu cho anh ta.

Dù thuốc làm loãng máu đã phát huy tác dụng, một rắc rối nghiêm trọng khác xuất hiện. Dạ dày của Denver và các cơ quan khác bắt đầu xuất huyết. Mẹ Denver kể rằng, chàng trai trẻ chỉ còn 15% cơ hội sống sót. Trong đêm cận kề cái chết, Denver đã có TNCT. Trong TNCT này, Denver được hỏi liệu anh đã "sẵn sàng ra đi" chưa. Denver từ chối, và tiếp tục sống. Bác sĩ quyết định chuyển anh đến một bệnh viện lớn khác.

Denver kể phần còn lại của câu chuyện như sau:

Khi tôi được chuyển đến đó, các chuyên gia bắt đầu chụp X quang và thực hiện nhiều xét nghiệm. Bác sĩ tại đây nói: "Họ gửi đến đây một thanh niên hấp hối cần được mổ, tôi e rằng tôi sẽ bị nguyền rủa nếu tôi tìm thấy một điều gì đó bất thường nơi cơ thể anh ta". Các bác sĩ tại đây vô cùng bối rối. Họ không hiểu được tại sao tôi có thể hồi phục đột ngột như thế, họ gọi đây là phép màu của Thượng đế.

Một trong những ví dụ điển hình nhất về sự hồi phục kỳ diệu sau TNCT được kể bởi Tiến sĩ Penny Sartori.

Bệnh nhân cần được giải phẫu gấp do chứng ung thư ruột. Sau phẫu thuật, tình trạng của anh ta càng xấu hơn, và anh ta rơi vào trạng thái hôn mê. Trong khi hôn mê sâu, mắt nhắm chặt, anh ta đã có TNCT. Khi hồi tỉnh, anh ta có thể kể lại chính xác mọi thao tác của bác sĩ trong quá trình cố gắng cứu sống mình.

Anh ta vốn là người bị tai biến não bẩm sinh. Sau TNCT, anh ta có thể mở rộng và sử dụng bàn tay bại liệt của mình lần đầu tiên trong đời. Sự hồi phục phi thường này được chứng kiến bởi cả gia đình và đội ngũ y bác sĩ.

Tôi không biết tại sao sự hồi phục này lại xảy ra, hoặc thậm chí liệu chúng có liên quan đến TNCT hay không. Tuy nhiên, tôi thực sự biết có nhiều cận tử thân khẳng định rằng sự hồi phục đã xảy ra trong suốt TNCT của họ. Tôi quyết định trong tương lai gần sẽ nghiên cứu sâu hơn về sự hồi phục kỳ diệu này.

Thay đổi khả năng tâm linh

Có nhiều người khó chấp nhận bất kỳ thứ gì gắn mác “tâm linh”. Tôi có thể hiểu điều này vì trước khi tôi nghiên cứu TNCT tôi cũng là người như thế.

Những người có TNCT thường tin rằng khả năng cảm nhận tâm linh của họ đã gia tăng sau TNCT. Sau TNCT, nhiều người mô tả khả năng tâm linh như ngoại cảm (khả năng đọc được suy nghĩ của người khác), khả năng trực giác, hoặc khả năng tiên đoán. Trong nghiên cứu NDERF, 45% cận tử nhân trả lời “Có” khi được hỏi: “Sau trải nghiệm này bạn có khả năng huyền bí nào không?”. 19,1% trả lời “Không chắc”, 35,9% trả lời “Không”. Vài cận tử nhân mô tả khả năng tâm linh phát triển mạnh ngay sau TNCT rồi giảm dần theo thời gian.

Ví dụ sau đây sẽ giúp bạn có được một ý niệm nào đó về khả

năng tâm linh nơi cận tử nhân.

Marcia bị đè dưới một công trình 1,5 tấn khi nó đổ sập xuống. Marcia thoát ra khỏi thân xác mình, sau đó người cha và người chị quá cố của cô hiện ra. Người cha bảo cô hãy hít thở thật mạnh.

Marica được cứu sống. Sau TNCT này, Marcia có khả năng tiên đoán sự kiện sắp xảy ra trong tương lai.

Một sáng nọ tôi tỉnh giấc và nói với chồng tôi rằng một người bạn của anh ấy đã chết. Tôi đã nói chuyện với người này 15 năm trước và từ đó tôi không gặp lại anh ta. Tôi thậm chí còn không nhớ đến anh ta. Tôi khẳng định với chồng tôi rằng anh ta đã chết. Không lâu sau, chồng tôi nhận một cuộc gọi báo rằng người bạn kia đã chết... Chồng tôi nói với họ rằng mình đã biết việc này, chính tôi đã nói cho anh ấy biết trước.

Dù có nhiều nhà nghiên cứu tìm hiểu về sự thay đổi khả năng tâm linh sau TNCT, nhưng rất ít nhà nghiên cứu có điều kiện kiểm tra trực tiếp khả năng tâm linh của các cận tử nhân. Đây ắt hẳn là một lĩnh vực quan trọng khi nghiên cứu về TNCT trong tương lai.

Giảm nỗi lo sợ về cái chết

Rất ít ai trực tiếp trải nghiệm cùng cái chết như các cận tử nhân. Nhưng dù đã trải qua giây phút cận kề cái chết, hầu hết các cận tử nhân không nói rằng họ lo sợ về cái chết, ngược lại họ ít lo sợ hơn hoặc hoàn toàn không lo sợ về cái chết. Đây là yếu tố nhất quán trong các nghiên cứu trước đây đã được công bố. Sau đây là những gì các cận tử nhân nói về cái chết.

Catherine kể:

Trước đó tôi rất sợ chết. Giờ đây tôi không còn lo sợ về nó nữa.

Laurent viết:

Tôi không còn sợ chết nữa. Tôi biết rằng có sự sống sau cái chết. Tôi biết rằng sau khi hoàn thành những nhiệm vụ được giao trong cõi đời này, tôi sẽ được tưởng thưởng bằng một đời sống khác sau cái chết.

Sharla viết:

Điều ý nghĩa nhất là tôi không còn lo sợ về cái chết nữa.

Nỗi lo sợ về cái chết là thứ phổ biến trong nhân loại. Có nhiều người lo sợ về cái chết đến nỗi họ không thể sống một đời sống trọn vẹn. Người có TNCT có thể lo sợ khoảnh khắc hấp hối. Sự hấp hối thường bao gồm sự căng thẳng, dù y học hiện đại có thể giúp họ được thoải mái hơn. Sự hấp hối đồng nghĩa với việc chia tay mọi người thân và mọi thứ quen thuộc trong đời sống trần tục. Tuy nhiên, đa số các cận tử nhân khẳng định rằng họ không còn sợ hãi khi nghĩ về cái chết nữa. Hầu hết các cận tử nhân đều không xem cái chết là sự kết thúc, họ tin rằng đời sống sau khi chết là có thật.

Tin vào kiếp sau

Nhìn chung, các cận tử nhân thường cho rằng sau khi thể xác chết đi, một thế giới tuyệt vời sau cái chết sẽ chào đón họ. Họ có hàng trăm cách mô tả khác nhau về những gì các cận tử nhân xem là "thiên đàng".

David viết:

Tôi bước đi trên một thảo nguyên rộng lớn, tôi cảm thấy vô cùng hạnh phúc, tuyệt diệu và phi thường.

Robin viết:

Mọi thứ dường như rất quen thuộc, quanh tôi là những người

thân yêu, họ cũng rất hạnh phúc.

Kristin kể:

Mọi thứ đều màu trắng tuyệt đẹp, không khí ấm áp; mùi vị thật ngọt ngào và quyến rũ, giống như những chiếc bánh nướng hương vani.

Ruben kể:

Tôi bay lên, quanh tôi là ánh sáng trắng chói chang, tôi bay xuyên qua nhiều đám mây. Sau đó tôi đến một nơi tuyệt đẹp, bãi cỏ xanh, sóng biển, chim chóc. Cảm giác tuyệt diệu không thể diễn tả hết bằng lời.

Niềm tin vào sự sống sau cái chết là một trong những ảnh hưởng thông thường nhất sau khi trải nghiệm TNCT. Chúng ta dễ dàng hiểu tại sao hầu hết các cận tử nhân đều tin rằng có kiếp sau. Họ tin rằng họ đã từng ở đó. Họ đã từng đến tham quan thế giới bên kia.

Hầu hết các cận tử nhân đều đồng ý rằng sự sống sau cái chết luôn chào đón tất cả chúng ta, không chỉ riêng những ai có TNCT. Suốt nhiều thập niên qua, TNCT là một thông điệp đưa niềm hy vọng tới hàng triệu người, giúp họ biết rằng rằng sự sống sau cái chết là phần thưởng dành cho mọi người.

KẾT LUẬN

Sau khi cân nhắc các bằng chứng, tôi hoàn toàn bị thuyết phục rằng kiếp sau là có thật. Tôi khuyến khích từng độc giả nên cân nhắc các bằng chứng trong sách này và tự rút ra kết luận cho riêng mình. Các bạn có thể tìm các bằng chứng về đời sống sau cái chết tại trang web (http//www.nderf.org/afterlife).

Chín bằng chứng về sự sống sau cái chết đã được trình bày rõ ràng trong sách này. TNCT thường xảy ra trong trạng thái hôn mê hoặc chết lâm sàng. Ở góc độ y khoa, đây là điều không thể giải thích được. Chúng ta cùng xem lại 9 bằng chứng sau:

1. Mức độ minh mẫn và tỉnh táo trong suốt TNCT thường cao hơn bình thường, ngay cả khi chủ thể rơi vào trạng thái hôn mê hoặc chết lâm sàng. Các yếu tố trong TNCT thường xuất hiện theo trình tự nhất quán.

2. Những gì các cận tử nhân nhìn thấy và nghe được trong trạng thái thoát xác thường là có thật, được kiểm chứng bởi chính cận tử nhân hoặc bởi người khác.

3. Thị giác bình thường hoặc phi thường xảy ra trong TNCT, ngay cả khi cận tử nhân bị cận nặng hoặc mù bẩm sinh.

4. TNCT điển hình thường xảy ra khi đối tượng được gây mê tổng quát, đây là lúc tri giác không hoạt động.

5. Sự hồi tưởng cuộc đời trong TNCT thường là những sự kiện có thật đã xảy ra trước đó trong đời của các cận tử nhân. Dù những sự kiện đó đã bị lãng quên suốt nhiều năm.

6. Khi các cận tử nhân gặp gỡ những linh hồn mà họ biết từ cuộc sống trần tục của mình, hầu hết là những người thân quá cố.

7. Nội dung TNCT ở trẻ con, kể cả trẻ rất nhỏ cũng rất giống với nội dung TNCT nơi trẻ lớn và cả người trưởng thành.

8. Nội dung TNCT luôn nhất quán trên toàn thế giới. Nội dung TNCT từ các quốc gia Tây phương giống với nội dung TNCT tại các quốc gia khác.

9. Các cận tử nhân thường có những thay đổi trong quãng đời

còn lại của mình do ảnh hưởng của TNCT. Sự thay đổi ấy thường mạnh mẽ và kéo dài, và nội dung của sự thay đổi này cũng theo trình tự nhất quán.

Nghiên cứu của NDERF là nghiên cứu lớn nhất về TNCT cho đến thời điểm này, nó cung cấp những bằng chứng khoa học đáng ghi nhận về tính xác thực của TNCT. Việc kết hợp chín bằng chứng trên đã thuyết phục tôi hoàn toàn tin rằng có sự sống sau cái chết. Những khám phá quan trọng trong nghiên cứu của NDERF được chứng thực bởi những nghiên cứu sâu sắc trước đây về TNCT suốt 30 năm qua. Đây là sự nghiên cứu có ý nghĩa khoa học sâu sắc. Những phát hiện NDERF và những nghiên cứu khác về TNCT dẫn đến kết luận nhất quán rằng ý thức con người không chỉ được quyết định bởi não bộ. Tôi nhận thấy đây là một kết luận thú vị.

Chúng tôi vẫn muốn nghiên cứu sâu hơn nữa về TNCT. Cần lắm một nghiên cứu khoa học chuyên sâu về TNCT với nhiều phương pháp linh hoạt. Bất kỳ ai có TNCT đều được khuyến khích chia sẻ câu chuyện của mình với NDERF, dù TNCT đó là gì.

Những lý luận của những người hoài nghi thường không thể giải thích được tại sao TNCT lại xảy ra và tại sao nội dung của nó lại nhất quán như thế. Mời quý độc giả truy cập trang web (http://nderf.org. evidence) để có thêm những thông tin chi tiết liên quan đến cuốn sách này.

Quyển sách này mang ý nghĩa quan trọng đối với các tôn giáo. Các tôn giáo lớn thường nói về niềm tin dành cho Thượng đế và sự sống sau cái chết. Bằng chứng về TNCT cho thấy sự tồn tại của một thế giới sau cái chết. TNCT cho thấy rằng cái chết không phải là sự chấm dứt hoàn toàn mà là sự chuyển tiếp sang một đời sống khác.

MỤC LỤC

---//---

GIẢI MÃ TÂM LINH
Sự sống sau cái chết, Linh hồn có hay không?

Tác giả:
JEFFREY LONG & PAUL PERRY

Biên dịch: LÊ TUYÊN
Hiệu đính: LÊ GIA

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

210 Nguyễn Ái Quốc, Tp. Biên Hoà, Đồng Nai
Điện thoại: Phòng Trị sự: 0613.946.519; Fax: 0613.946530
Ban Biên tập: 0613.825292 - Bộ phận Kinh doanh: 0613.946521
Email: nxbdongnai@hcm.vnn.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản: BÙI QUANG HUY

Biên tập: NGUYỄN NGỌC KIM

Trình bày: NGUYỄN HƯNG

Sửa bản in: NGUYỄN NGỌC KIM

Bìa: ĐINH VĂN KHẢI

Thực hiện liên kết: CÔNG TY SÁCH ĐÔNG NAM

In 1.000 bản. Khổ 13 x 20,5cm. In tại Xí nghiệp in Song Nguyên. Số ĐKKHXB: 1032-2011/CXB/57-34/ĐoN. Cục Xuất bản xác nhận ngày 15/9/2011. Quyết định xuất bản số: 458B/QĐ-ĐoN, do NXB Đồng Nai cấp ngày 28/9/2011. In xong và nộp lưu chiểu tháng 11 năm 2011.